

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 207

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

56. sējums
2013. gada 20. jūlijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
IV Paziņojumi		
EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI		
Eiropas Savienības Tiesa		
2013/C 207/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 189, 29.6.2013.	1
V Atzinumi		
JURIDISKAS PROCEDŪRAS		
Tiesa		
2013/C 207/02	Lieta C-145/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 22. janvāra rīkojumu lietā T-218/00 <i>Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl</i> , iepriekš — <i>Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl</i> , <i>Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl</i> /Eiropas Komisija 2013. gada 22. martā iesniedza <i>Ghezzi Giovanni & C. Snc di Ghezzi Maurizio & C.</i>	2
2013/C 207/03	Lieta C-165/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. aprīlī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig</i>	3
2013/C 207/04	Lieta C-172/13: Prasība, kas celta 2013. gada 5. aprīlī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	3

LV

Cena:
EUR 4

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 207/05	Lieta C-174/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 22. janvāra rīkojumu lietā T-262/00 <i>La Vigile San Marco SpA</i> /Eiropas Komisija 2013. gada 9. aprīlī iesniedza <i>Axitea SpA</i> , iepriekš — <i>La Vigile San Marco SpA</i>	4
2013/C 207/06	Lieta C-177/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 4. februāra spriedumu lietā T-159/11 <i>Marszałkowski</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) — <i>Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG</i> 2013. gada 9. aprīlī iesniedza <i>Marek Marszałkowski</i>	4
2013/C 207/07	Lieta C-180/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra rīkojumu lietā T-272/00 <i>Barbini u.c.</i> /Eiropas Komisija 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Vetrai 28 srl</i> , iepriekš — <i>Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl u.c.</i>	5
2013/C 207/08	Lieta C-181/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Commissione tributaria provinciale di Latina</i> (Itālija) — <i>Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA un Agenzia delle Entrate</i>	6
2013/C 207/09	Lieta C-184/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico</i>	6
2013/C 207/10	Lieta C-185/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) — <i>ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti u.c.</i>	6
2013/C 207/11	Lieta C-186/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Air Liquide Italia Spa u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico</i>	7
2013/C 207/12	Lieta C-187/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti u.c.</i>	7
2013/C 207/13	Lieta C-191/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra rīkojumu lietā T-273/00 <i>Unindustria u.c.</i> /Eiropas Komisija 2013. gada 15. aprīlī iesniedza <i>Confindustria Venezia</i> , iepriekš — <i>Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) u.c.</i>	8
2013/C 207/14	Lieta C-194/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico</i>	8
2013/C 207/15	Lieta C-195/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico</i>	9
2013/C 207/16	Lieta C-196/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	9
2013/C 207/17	Lieta C-206/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia</i> (Itālija) — <i>Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo</i>	10

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 207/18	Lieta C-208/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza <i>Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio</i> (Itālija) — <i>Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico</i>	10
2013/C 207/19	Lieta C-212/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. aprīlī iesniedza <i>Nejvyšší správní soud</i> (Čehijas Republika) — <i>František Ryneš/Úřad pro ochranu osobních údajů</i>	11
2013/C 207/20	Lieta C-213/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. aprīlī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) — <i>Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari</i>	11
2013/C 207/21	Lieta C-221/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Tribunale di Trento</i> (Itālija) — <i>Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia</i>	11
2013/C 207/22	Lieta C-222/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. aprīlī iesniedza <i>Teleklagenævnet</i> (Dānija) — <i>TDC A/S/Erhvervsstyrelsen</i>	12
2013/C 207/23	Lieta C-224/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. aprīlī iesniedza <i>Tribunale di Cagliari</i> (Itālija) — kriminālprocess pret <i>Sergio Alfonso Lorrà</i>	13
2013/C 207/24	Lieta C-225/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Conseil d'État</i> (Beļģija) — <i>Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne</i>	13
2013/C 207/25	Lieta C-227/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Albergo Quattro Fontane Snc</i>	13
2013/C 207/26	Lieta C-228/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Hotel Gabrielli srl</i> , iepriekš — <i>Hotel Gabrielli Sandwirth Spa</i>	14
2013/C 207/27	Lieta C-229/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>GE.AL.VE. Srl</i> ...	15
2013/C 207/28	Lieta C-230/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Metropolitan SpA</i> , iepriekš — <i>Metropolitan srl</i>	16
2013/C 207/29	Lieta C-231/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Hotel Concordia srl</i> , iepriekš — <i>Hotel Concordia Snc</i>	17
2013/C 207/30	Lieta C-232/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>SPLIA</i>	18

2013/C 207/31	Lieta C-233/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Principessa, in liquidazione</i>	19
2013/C 207/32	Lieta C-234/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Albergo Saturnia Internazionale Spa</i>	19
2013/C 207/33	Lieta C-235/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Savoia e Jolanda Srl</i>	20
2013/C 207/34	Lieta C-236/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Biasutti Hotels srl, iepriekš — Hotels Biasutti Snc</i>	21
2013/C 207/35	Lieta C-237/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Ge.A.P. Srl</i>	22
2013/C 207/36	Lieta C-238/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Rialto Inn Srl</i> ...	23
2013/C 207/37	Lieta C-239/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Bonvecchiati Srl</i>	24
2013/C 207/38	Lieta C-242/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. aprīlī iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Commerz Nederland NV</i> , otrs lietas dalībnieks <i>Havenbedrijf Rotterdam NV</i>	24
2013/C 207/39	Lieta C-246/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 <i>Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija</i> 2013. gada 2. maijā iesniedza <i>Manutencoop Soc. coop., iepriekš — Manutencoop Soc. coop. r.l. un Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.</i>	25
2013/C 207/40	Lieta C-252/13: Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste	25
2013/C 207/41	Lieta C-254/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. maijā iesniedza <i>Hof van beroep te Brussel (Beļģija) — Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij</i>	26
2013/C 207/42	Lieta C-256/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 10. maijā iesniedza <i>Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) — Provincie Antwerpen/publisko tiesību sabiedrība Belgacom NV</i>	26

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (turpinājums)	Lappuse
2013/C 207/43	Lieta C-257/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza <i>Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône</i> (Francija) — <i>Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône</i>	27
2013/C 207/44	Lieta C-261/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 7. marta spriedumu lietā T-186/11 <i>Peter Schönberger</i> /Eiropas Parlaments 2013. gada 8. maijā iesniedza <i>Peter Schönberger</i>	27
2013/C 207/45	Lieta C-263/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 26. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-65/10, T-113/10 un T-138/10 Spānija/Komisija 2013. gada 14. maijā iesniedza Spānijas Karaliste	28
2013/C 207/46	Lieta C-264/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Beļģija) — <i>Provincie Antwerpen/Mobistar NV</i>	28
2013/C 207/47	Lieta C-265/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza <i>Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa</i> (Spānija) — <i>Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial</i>	29
2013/C 207/48	Lieta C-266/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) — <i>L. Kik</i> , otrs lietas dalībnieks: <i>Staatssecretaris van Financiën</i>	29
2013/C 207/49	Lieta C-267/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza <i>Hoge Raad der Nederlanden</i> (Nīderlande) — <i>Nutricia NV/Staatssecretaris van Financiën</i>	30
2013/C 207/50	Lieta C-268/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. maijā iesniedza <i>Tribunalul Sibiu</i> (Rumānija) — <i>Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate</i>	30
2013/C 207/51	Lieta C-270/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. maijā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) — <i>Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli</i>	30
2013/C 207/52	Lieta C-271/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-489/11 <i>Rousse Industry AD</i> /Eiropas Komisija 2013. gada 16. maijā iesniedza <i>Rousse Industry AD</i>	31
2013/C 207/53	Lieta C-272/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. maijā iesniedza <i>Commissione Tributaria Regionale per la Toscana</i> (Itālija) — <i>Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane</i>	32
2013/C 207/54	Lieta C-276/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. maijā iesniedza <i>Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra</i> (Spānija) — <i>Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.</i>	32
2013/C 207/55	Lieta C-279/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. maijā iesniedza <i>Högsta domstolen</i> (Zviedrija) — <i>C More Entertainment AB/Linus Sandberg</i>	33
2013/C 207/56	Lieta C-291/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. maijā iesniedza <i>Eparchiako Dikastirio Lefkosias</i> (Kipra) — <i>Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi un Giorgos Sertis</i>	33
2013/C 207/57	Lieta C-301/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-571/11 <i>El Corte Inglés/ITSB</i> — <i>Chez Gerard</i> ("CLUB GOURMET") 2013. gada 30. maijā iesniedza <i>El Corte Inglés, S.A.</i>	34

2013/C 207/58	Lieta C-305/13: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. jūnijā iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) — <i>Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safiram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA</i> 35	35
Vispārējā tiesa		
2013/C 207/59	Lieta T-168/13: Prasība, kas celta 2013. gada 18. martā — <i>EPAW/Komisija</i> 36	36
2013/C 207/60	Lieta T-213/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — <i>Square/ITSB</i> — <i>Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne ("SQUARE")</i> 36	36
2013/C 207/61	Lieta T-239/13: Prasība, kas celta 2013. gada 23. aprīlī — <i>Atmeh/ITSB</i> — <i>Fretier ("MONTALE MTL MONTALE Dezign")</i> 37	37
2013/C 207/62	Lieta T-240/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. aprīlī — <i>Aldi Einkauf/ITSB</i> — <i>Alifoods ("Alifoods")</i> 37	37
2013/C 207/63	Lieta T-241/13: Prasība, kas celta 2013. gada 25. aprīlī — <i>Griekijas Republika/Komisija</i> 38	38
2013/C 207/64	Lieta T-242/13: Prasība, kas celta 2013. gada 29. aprīlī — <i>Castell Macía/ITSB</i> — <i>PJ Hungary ("PEPE CASTELL")</i> 38	38
2013/C 207/65	Lieta T-249/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. maijā — <i>MHCS/ITSB</i> — <i>Ambra ("DORATO")</i> 39	39
2013/C 207/66	Lieta T-250/13: Prasība, kas celta 2013. gada 2. maijā — <i>Naazneen Investments/ITSB</i> — <i>Energy Brands ("SMART WATER")</i> 39	39
2013/C 207/67	Lieta T-253/13: Prasība, kas celta 2013. gada 6. maijā — <i>Orthogen/ITSB</i> — <i>Arthrex Medizinische Instrumente ("IRAP")</i> 40	40
2013/C 207/68	Lieta T-254/13: Prasība, kas celta 2013. gada 6. maijā — <i>Stayer Ibérica/ITSB</i> — <i>Korporaciya "Masternet" ("STAYER")</i> 40	40
2013/C 207/69	Lieta T-257/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — <i>Polijas Republika/Komisija</i> 41	41
2013/C 207/70	Lieta T-258/13: Prasība, kas celta 2013. gada 3. maijā — <i>Matratzen Concord/ITSB</i> — <i>KBT ("ARKTIS")</i> 42	42
2013/C 207/71	Lieta T-259/13: Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — <i>France/Komisija</i> 42	42
2013/C 207/72	Lieta T-262/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — <i>Skysoft Computersysteme/ITSB</i> — <i>British Sky Broadcasting un Sky IP International ("SKYSOFT")</i> 43	43
2013/C 207/73	Lieta T-263/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — <i>Lausitzer Fruchteverarbeitung/ITSB</i> — <i>Rivella International ("holzmittel")</i> 43	43

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2013/C 207/74	Lieta T-265/13: Prasība, kas celta 2013. gada 20. maijā — <i>Polo/Lauren/ITSB</i> — <i>FreshSide</i> (Zēna uz velosipēda, kurš tur nūju, attēls)	44
2013/C 207/75	Lieta T-268/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — Itālija/Komisija	44
2013/C 207/76	Lieta T-269/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 21. marta spriedumu lietā F-94/11 <i>Brune</i> /Komisija 2013. gada 19. maijā iesniedza <i>Markus Brune</i>	45
2013/C 207/77	Lieta T-270/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — <i>SACBO</i> /Komisija un <i>TEN-T EA</i>	46
2013/C 207/78	Lieta T-272/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — <i>Max Mara Fashion Group/ITSB</i> — <i>Mackays Stores</i> (“M&Co.”)	47
2013/C 207/79	Lieta T-273/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — <i>Sarafraz</i> /Padome	48
2013/C 207/80	Lieta T-274/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — <i>Emadi</i> /Padome	48
2013/C 207/81	Lieta T-275/13: Prasība, kas celta 2013. gada 23. maijā — Itālija/Komisija	49
2013/C 207/82	Lieta T-278/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — <i>Now Wireless/ITSB</i> — <i>Starbucks</i> (HK) (“now”)	50
2013/C 207/83	Lieta T-279/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. maijā — <i>Ezz u.c./Padome</i>	51
2013/C 207/84	Lieta T-282/13: Prasība, kas celta 2013. gada 22. maijā — <i>Iglotex/ITSB</i> — <i>Iglo Foods Group</i> (“IGLOTEX”)	52
2013/C 207/85	Lieta T-283/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. marta rīkojumu lietā F-131/12 <i>Marcuccio</i> /Komisija 2013. gada 22. maijā iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	52
2013/C 207/86	Lieta T-284/13 P: Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. marta rīkojumu lietā F-17/12 <i>Marcuccio</i> /Komisija 2013. gada 22. maijā iesniedza <i>Luigi Marcuccio</i>	52
2013/C 207/87	Lieta T-287/13: Prasība, kas celta 2013. gada 24. maijā — <i>Husky CZ/ITSB</i> — <i>Husky of Tostock</i> (“HUSKY”)	53
2013/C 207/88	Lieta T-295/13: Prasība, kas celta 2013. gada 30. maijā — Itālija/Komisija	53
2013/C 207/89	Lieta T-305/13: Prasība, kas celta 2013. gada 3. jūnijā — <i>SACE</i> un <i>SACE BT</i> /Komisija	53
2013/C 207/90	Lieta T-307/13: Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūnijā — <i>Capella/ITSB</i> — <i>Oribay Mirror Buttons</i> (“ORIBAY”)	54
Eiropas Savienības Civildienesta tiesa		
2013/C 207/91	Lieta F-24/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. martā — <i>ZZ</i> /Komisija	56

<u>Paziņojums Nr.</u>	<i>Saturs (turpinājums)</i>	<i>Lappuse</i>
2013/C 207/92	Lieta F-26/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/ITSB	56
2013/C 207/93	Lieta F-27/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/Komisija	56
2013/C 207/94	Lieta F-28/13: Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/Komisija	57
2013/C 207/95	Lieta F-29/13: Prasība, kas celta 2013. gada 28. martā — ZZ/EMA	57
2013/C 207/96	Lieta F-32/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — ZZ/Komisija	58
2013/C 207/97	Lieta F-34/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — ZZ/Komisija	58
2013/C 207/98	Lieta F-35/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — ZZ/Komisija	58
2013/C 207/99	Lieta F-36/13: Prasība, kas celta 2013. gada 18. aprīlī — ZZ/EACEA	58
2013/C 207/100	Lieta F-37/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — ZZ/Komisija	59
2013/C 207/101	Lieta F-38/13: Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — ZZ/Komisija	59
2013/C 207/102	Lieta F-39/13: Prasība, kas celta 2013. gada 29. aprīlī — ZZ/Komisija	60
2013/C 207/103	Lieta F-40/13: Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — ZZ/Komisija	60
2013/C 207/104	Lieta F-41/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ u.c./EIB	60
2013/C 207/105	Lieta F-42/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ/EESK	61
2013/C 207/106	Lieta F-43/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ u.c./EIB	61
2013/C 207/107	Lieta F-44/13: Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ/Komisija	61
2013/C 207/108	Lieta F-45/13: Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — ZZ u.c./EIB	62
2013/C 207/109	Lieta F-46/13: Prasība, kas celta 2013. gada 16. maijā — ZZ/Komisija	62
2013/C 207/110	Lieta F-47/13: Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — ZZ/Padome	63
2013/C 207/111	Lieta F-48/13: Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — ZZ/Parlaments	63
2013/C 207/112	Lieta F-50/13: Prasība, kas celta 2013. gada 22. maijā — ZZ/Komisija	63
2013/C 207/113	Lieta F-54/13: Prasība, kas celta 2013. gada 31. maijā — ZZ/EESK	64

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2013/C 207/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 189, 29.6.2013.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 178, 22.6.2013.

OV C 171, 15.6.2013.

OV C 164, 8.6.2013.

OV C 156, 1.6.2013.

OV C 147, 25.5.2013.

OV C 141, 18.5.2013.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2013. gada 22. janvāra rīkojumu lietā T-218/00 *Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl*, iepriekš — *Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl*, *Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl*/Eiropas Komisija 2013. gada 22. martā iesniedza *Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C.*

(Lieta C-145/13 P)

(2013/C 207/02)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Ghezze Giovanni & C. Snc di Ghezze Maurizio & C.* (pārstāvji — R. Volpe un C. Montagner, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Cooperativa Mare Azzurro Socialpesca Soc. coop. arl*, iepriekš — *Cooperativa Mare Azzurro Soc. coop. rl*, *Cooperativa vongolari Sottomarina Lido Soc. coop. rl* un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— apmierināt šo apelācijas sūdzību un

— tādējādi atcelt Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2013. gada 22. janvāra rīkojumu, par kuru paziņots 2013. gada 24. janvārī, un līdz ar to atcelt Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK, un

— pakārtoti, atcelt šā lēmuma 5. pantu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl atbilstoši tam papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Ar 2013. gada 22. janvāra rīkojumu (turpmāk tekstā — "pārsūdzētais rīkojums") Vispārējā tiesa atzina *Ghezze Giovanni*

& C. Snc celto prasību atcelt Komisijas Lēmumu 2000/394/EK par atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem par daļēji acīmredzami nepieņemamu un daļēji par juridiski nepamatotu.

Ar pirmo šīs apelācijas sūdzības pamatu tiek apgalvots, ka attiecībā uz iepriekš minēto Vispārējā tiesā celtās prasības atzīšanu par nepieņemamu nav ticis norādīts nekāds pamatojums un līdz ar to pārsūdzētā rīkojuma 58. punktā ir ticis pieļauts vispārējā principa norādīt tiesību aktu pamatojumu pārkāpums un konkrēti — Vispārējās tiesas Reglamenta 81. panta pārkāpums.

Otrajā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka nav atbilstoši un pilnīgi interpretēts EKL 87. panta 1. punkts (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 1. punkts).

Tāpat tiek apgalvots, ka ir pārkāpts EKL 87. panta 1. punkts, jo ir ticis pārkāpts vienlīdzīgas attieksmes un nediskriminācijas princips, ciktāl 22 uzņēmumi ir atzīti par atbrīvotiem no tiem piešķirtā atbalsta atgūšanas, pamatojoties uz to, ka tie ir norādījuši izsmeļošus šī piešķiruma iemeslus, kamēr attiecībā uz apelācijas sūdzības iesniedzēju ir ticis uzskatīts, ka tas nav norādījis izsmeļošus šī piešķiruma iemeslus.

Ar pārsūdzēto rīkojumu esot pārkāpts arī nediskriminācijas princips, ciktāl ar to ir apstiprināts Komisijas lēmuma tiesiskums, atbilstoši kuram atbalsta atgūšana saskaņā ar EKL 87. panta 1. punktu ir izslēgta attiecībā uz pašvaldības uzņēmumiem (kuriem Komisija šā lēmuma īstenošanas posmā esot atļāvusi sniegt papildu informāciju, kas nepieciešama, lai varētu izvērtēt piešķirtā atbalsta likumīgumu), kamēr apelācijas sūdzības iesniedzējam pirms atbalsta atgūšanas uzsākšanas nekad nav tikusi pieprasīta nekāda papildu informācija.

Apgalvojumu par EKL 87. panta 1. punkta pārkāpumu pamatojumam apelācijas sūdzībā ir arī norādīts, ka pārsūdzētajā rīkojumā nav norādīts nekāds pamatojums secinājumam par to, ka apelācijas sūdzības iesniedzējam piešķirtais atbalsts ir ietekmējis Kopienas iekšējo tirdzniecību. Vispirms Komisija un tad arī Vispārējā tiesa esot secinājušas, ka attiecīgais atbrīvojums ir bijis prettiesisks, atsaucoties uz Kopienas iekšējās tirdzniecības izkroplojumu kā uz elementu, kas ir raksturīgs atbalsta piešķirumam zivsaimniecības nozares uzņēmumiem, neveicot nekādu konkrētā tirgus pārbaudi vai nenorādot nekādu pamatojumu šim secinājumam.

Ar pārsūdzēto rīkojumu esot pārkāpts arī EKL 87. panta 3. punkta a) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta a) apakšpunkts), ciktāl tajā nav izvērtēti nosacījumi attiecīgā izņēmuma piemērošanai apelācijas sūdzības iesniedzēja situācijai. It īpaši — Kjordžas pilsētā esot ļoti zems dzīves līmenis ar pārmērīgi augstiem bezdarba rādītājiem.

Tāpat ar pārsūdzēto rīkojumu esot pārkāpts EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) tiktāl, ciktāl tajā ir secināts, ka attiecīgais izņēmums apelācijas sūdzības iesniedzēja situācijai nav piemērojams, kaut arī šajā ziņā nav ticis norādīts nekāds pamatojums, kā arī EKL 87. panta 3. punkta d) apakšpunkts (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) apakšpunkts), ciktāl tajā ir secināts, ka izņēmums, kas, pārkāpjot nediskriminācijas principu, tika atzīts par piemērojamu attiecībā uz citiem Venēcijas uzņēmumiem, nebija piemērojams apelācijas sūdzības iesniedzēja situācijai.

Visbeidzot tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa ir kļūdaini interpretējusi “pastāvoša atbalsta” neesamību, tādējādi pārkāpdama Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 1., 14. un 15. pantu. Neesot noliedzams, ka spēkā esošo noteikumu pēctecība nozīmē turpinātu sociālā nodrošinājuma maksājumu atvieglojumu vairāku desmitu gadu garumā.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 3. aprīlī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Stanislav Gross/Hauptzollamt Braunschweig

(Lieta C-165/13)

(2013/C 207/03)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamatlietā

Prasītājs: Stanislav Gross

Atbildētāja: Hauptzollamt Braunschweig

Prejudiciālais jautājums

Vai Padomes Direktīvas 92/12/EEK par vispārēju režīmu akcīzes precēm un par šādu preču glabāšanu, apriti un uzraudzību⁽¹⁾ 9. panta 1. punkta otrā daļa, neskarot tās sistēmisko kopsakaru ar

Direktīvas 92/12/EEK 7. panta 3. punktu, nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu, saskaņā ar kuru persona, kas akcīzes preces, kuras paredzētas patēriņam vienā dalībvalstī, komerciālām vajadzībām glabā citā dalībvalstī, nekļūst par nodokļa parādnieku, ja tā ir iegādājusies preces no citas personas tikai pēc ieviešanas procesa beigām?

⁽¹⁾ OV L 76, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2013. gada 5. aprīlī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-172/13)

(2013/C 207/04)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — W. Roels un R. Lyal)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka paredzot tādus nosacījumus pārrobežu grupu atvieglojumiem, kuri faktiski padara par neiespējamu praksē saņemt šādus atvieglojumus un ierobežojot šāda veida atvieglojumus sākot no 2006. gada 1. aprīļa, Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Līguma par Eiropas Savienības darbību 49. pantā un Eiropas Ekonomikas zonas līguma 31. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pēc sprieduma lietā C-446/06 *Marks & Spencer* Apvienotā Karaliste izdarīja grozījumus tās tiesiskajā regulējumā par veidu, kā zaudējumus, kurus cieš grupā ietilpstošās sabiedrības, var pārcelt un izmantot cits grupas loceklis, lai samazinātu maksājamo nodokļu slogu (grupas atvieglojuma noteikumi). Noteikumi par sabiedrību nerezidentu zaudējumiem tagad ir paredzēti 2010. gada *Corporation Tax Act* (Likums par sabiedrību peļņas nodokli) 5. daļā.

Saskaņā ar pašlaik spēkā esošo Apvienotās Karalistes tiesisko regulējumu grupā ietilpstoša sabiedrība var saņemt nodokļu kredītu par zaudējumiem, ko ir cietusi sabiedrība nerezidente, kura ietilpst tajā pašā grupā, tikai tad, ja šai pēdējai nav iespējas saņemt atvieglojumu tās rezidences valstī. Saistībā ar turpmāka atvieglojuma iespēju Apvienotās Karalistes tiesiskajā regulējumā ir faktiski neiespējami pierādīt, ka šis nosacījums ir izpildīts, jo

tas, ka šis nosacījums ir izpildīts, ir jāpierāda “nekavējoties pēc [kārtējā nodokļu gada] beigām”, kurā zaudējumi ir tikuši konstatēti. Praktisku iemeslu dēļ šo nosacījumu nav iespējams izpildīt. Tādēļ ar šo tiesisko regulējumu tiek izslēgts jebkāds atvieglojums par zaudējumiem, ko ir cietusi meitassabiedrība nerezidente, pretrunā brīvībai veikt uzņēmējdarbību, kā tā tika interpretēta lietā C-446/03 *Marks & Spencer*.

Otrkārt, jaunie noteikumi par grupas zaudējumiem, kas radušies ārvalstīs, ir piemērojami tikai zaudējumiem pēc 2006. gada 1. aprīļa, datuma, kurā šie noteikumi stājās spēkā. Šis ierobežojums laikā (proti, atvieglojuma izslēgšana no tiesiskā regulējuma attiecībā uz zaudējumiem, kuri ir radušies pirms šī datuma) ir pretrunā brīvībai veikt uzņēmējdarbību.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 22. janvāra rīkojumu lietā T-262/00 *La Vigile San Marco SpA* /Eiropas Komisija 2013. gada 9. aprīlī iesniedza *Axitea SpA*, iepriekš — *La Vigile San Marco SpA*

(Lieta C-174/13 P)

(2013/C 207/05)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Axitea SpA*, iepriekš — *La Vigile San Marco SpA* (pārstāvji — A. Vianello, A. Bortoluzzi un A. Veronese, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Itālijas Republika un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt un/vai pārformulēt lietā T-262/00 izdoto Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) rīkojumu, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji ir norādījuši uz kļūdām tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”*, pirmkārt, saistībā ar pienākumu pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtus Komisijas lēmumus un, otrkārt, saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus.

Rīkojumā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”* nospiesto, kurā ir noteikts, ka jau pašā Komisijas lēmumā “ir jābūt visiem būtiskajiem elementiem, lai valsts iestādes to varētu izpildīt”. Kaut arī attiecīgajā lēmumā nebija ietverti visi būtiskie elementi, lai valsts

iestādes varētu to izpildīt, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi nekādus pārkāpumus saistībā ar metodi, kuru Komisija bija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, kas ir uzskatāms par kļūdu tiesību piemērošanā.

Nemot vērā Tiesas spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”* noteiktos principus, veicot atgūšanu, dalībvalstij — un nevis konkrētajam atbalsta saņēmējam — katrā konkrētajā gadījumā ir jāpierāda LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpilde. Tomēr šajā lietā Komisija apstrīdētajā lēmumā nav precizējusi šādas pārbaudes “kārtību”; līdz ar to, tā kā tās rīcībā nebija būtisko elementu, lai saistībā ar atgūšanu pierādītu, ka piešķirtās priekšrocības attiecībā uz atbalsta saņēmējiem ir uzskatāmas par valsts atbalstu, Itālijas Republika — ar 2012. gada 24. decembra Likumu Nr. 228 (1. panta 351. un nākamie punkti) — esot nolēmusi pārņemt pierādīšanas pienākumu, kas ir pretrunā Kopienų judikatūrā noteiktajam. Kā norādījis Itālijas likumdevējs, nevis valstij, bet gan katram uzņēmumam, kurš ir saņēmis atbrīvojuma no sociālā nodrošinājuma maksājumiem veidā piešķirto atbalstu, ir jāpierāda, ka attiecīgās priekšrocības nav izkropļojušas konkurenci, nedz arī ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm; pretējā gadījumā tiek pieņemts, ka piešķirtā priekšrocība var izkropļot konkurenci un ietekmēt Kopienų iekšējo tirdzniecību. Viss iepriekš minētais acīmredzami esot pretrunā Tiesas spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”* noteiktajiem principiem.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2013. gada 4. februāra spriedumu lietā T-159/11 *Marszałkowski*/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) — *Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG* 2013. gada 9. aprīlī iesniedza *Marek Marszałkowski*

(Lieta C-177/13 P)

(2013/C 207/06)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Marek Marszałkowski* (pārstāvis — C. Sadowski, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnā apmērā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu, atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 760/2010-4, uzdot ITSB reģistrēt apelācijas sūdzības iesniedzēja vārdā pieteikto apzīmējumu “Marko Walichnowy” attiecībā uz apelācijas sūdzības tekstā minētajām precēm un piespriest otrai pusei atlīdzināt šajā tiesvedībā un tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus;

— pakārtoti, pilnā apmērā atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas spriedumu un atbilstoši Tiesas Statūtu 61. panta pirmās daļas otrajam teikumam nodot lietu atpakaļ sprieduma pieņemšanai Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējs pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot pārkāpusi Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu un Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punktu.

Saistībā ar Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka Vispārējā tiesa:

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, jo tā neesot pienācīgi izskatījusi jautājumu, vai preces, uz ko attiecas strīdus preču zīmes, ir savstarpēji līdzīgas;

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, nepareizi piemērojot 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, jo tā esot konstatējusi līdzību starp strīdus apzīmējumiem;

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, jo tā esot konstatējusi, ka vārds “MARKO” ir preču zīmes “Marko Walichnowy” domīnējošā sastāvdaļa;

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, jo tā neesot definējusi konkrēto sabiedrības daļu, attiecībā uz kuru pastāv sajaukšanas iespēja, un esot norādījusi, ka sajaukšanas iespēja pastāv attiecībā uz Polijas vidusmēra patērētāju;

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, jo tā neesot ņēmusi vērā preču zīmes “Marko Walichnowy” reputāciju un faktu, ka Polijā tai ir prioritāte kopš 1995. gada;

— esot pieļāvusi tiesību pārkāpumu, jo tā neesot ņēmusi vērā ar strīdus preču zīmēm apzīmēto preču vidusmēra patērētāja uzmanības pakāpi, kā arī jautājumu, vai šī uzmanības pakāpe varētu samazināt sajaukšanas iespēju.

Saistībā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 48. panta 2. punkta pārkāpumu apelācijas sūdzības iesniedzējs norāda, ka pārsūdzētā sprieduma 26. punktā Vispārējā tiesa esot kļūdaini pieņēmusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējs tikai mutvārdu procesā ir norādījis, ka pieteiktā preču zīme Polijā ir reģistrēta kopš 1995. gada.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 29. janvāra rīkojumu lietā T-272/00 Barbini u.c./Eiropas Komisija 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Vetrai 28 srl, iepriekš — Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl u.c.

(Lieta C-180/13 P)

(2013/C 207/07)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

1) *Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Vetrai 28 srl, iepriekš — Barovier & Toso Vetriere Artistiche Riunite srl u.c.* (pārstāvji — A. Vianello, A. Bortoluzzi un A. Veronese, advokāti)

2) *Pārējie lietas dalībnieki: Alfredo Barbini srl u.c.*, Itālijas Republika un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt un/vai pārformulēt Vispārējās tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 29. janvāra rīkojumu lietā T-272/00, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji ir norādījuši uz kļūdām tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”*, pirmkārt, saistībā ar pienākumu pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtos Komisijas lēmumus un, otrkārt, saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus.

Rīkojumā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”* nospriesto, kurā ir noteikts, ka jau pašā Komisijas lēmumā “ir jābūt visiem būtiskajiem elementiem, lai valsts iestādes to varētu izpildīt”. Kaut arī attiecīgajā lēmumā nebija ietverti visi būtiskie elementi, lai valsts iestādes varētu to izpildīt, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi nekādus pārkāpumus saistībā ar metodi, kuru Komisija bija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, kas ir uzskatāms par kļūdu tiesību piemērošanā.

Ņemot vērā Tiesas spriedumā lietā *Comitato “Venezia vuole vivere”* noteiktos principus, veicot atgūšanu, dalībvalstij — un nevis konkrētajam atbalsta saņēmējam — katrā konkrētajā gadījumā ir jāpierāda LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpilde. Tomēr šajā lietā Komisija apstrīdētajā lēmumā nav precizējusi šādas pārbaudes “kārtību”; līdz ar to, tā kā tās rīcībā nebija būtisko elementu, lai saistībā ar atgūšanu pierādītu, ka piešķirtās priekšrocības attiecībā uz atbalsta saņēmējiem ir uzskatāmas par

valsts atbalstu, Itālijas Republika — ar 2012. gada 24. decembra Likumu Nr. 228 (1. panta 351. un nākamie punkti) — esot nolēmusi pārnest pierādīšanas pienākumu, kas ir pretrunā Kopienų judikatūrā noteiktajam. Kā norādījis Itālijas likumdevējs, nevis valstij, bet gan katram uzņēmumam, kurš ir saņēmis atbrīvojuma no sociālā nodrošinājuma maksājumiem veidā piešķirto atbalstu, ir jāpierāda, ka attiecīgās priekšrocības nav izkropļojušas konkurenci, nedz arī ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm; pretējā gadījumā tiek pieņemts, ka piešķirtā priekšrocība var izkropļot konkurenci un ietekmēt Kopienų iekšējo tirdzniecību. Viss iepriekš minētais acīmredzami esot pretrunā Tiesas spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* noteiktajiem principiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Commissione tributaria provinciale di Latina (Itālija) — Francesco Acanfora/Equitalia Sud SpA un Agenzia delle Entrate

(Lieta C-181/13)

(2013/C 207/08)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione tributaria provinciale di Latina

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Francesco Acanfora

Atbildētājas: Equitalia Sud SpA un Agenzia delle Entrate

Prejudiciālais jautājums

Vai [Leģislatīvā dekrēta Nr. 112/1999 17. pantā — redakcijā pirms izdarītajiem grozījumiem — noteiktā] komisijas maksa 9 % apmērā ir valsts atbalsts, kas nav saderīgs ar komisijas maksas par [nodokļu] iekasēšanu vienoto tirgu un ar Kopienų tiesībām LESD 107. panta izpratnē?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Anonima Petroli Italiana SpA (API)/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-184/13)

(2013/C 207/09)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Anonima Petroli Italiana SpA (API)

Atbildētājas: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?
- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētlikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti u.c.

(Lieta C-185/13)

(2013/C 207/10)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: ANCC-Coop Associazione Nazionale Cooperative di Consumatori, ANCD Associazione Nazionale Cooperative Dettaglianti, Sviluppo Discount SpA, Centrale Adriatica Soc coop, Coop Consorzio Nord Ovest Società Consortile arl, Coop Italia Consorzio Nazionale non Alimentari Società Cooperativa, Coop Centro Italia Società Cooperativa, Tirreno Logistica srl, Unicoop Firenze Società Cooperativa, CONAD — Consorzio Nazionale Dettaglianti — Soc. Coop., Conad Centro Nord Soc. Coop., Commercianti Indipendenti Associati Soc. Coop., Conad del Tirreno Soc. Coop., Pac2000A Soc. Coop., Conad Adriatico Soc. Coop., Conad Sicilia Soc. Coop., Sicilconad Mercurio Soc. Coop.

Atbildētāji: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico, Consulta generale per l'autotrasporto e la logistica, Osservatorio sulle attività di autotrasporto, Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato –Antitrust*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?
- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itālija) — Air Liquide Italia Spa u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-186/13)

(2013/C 207/11)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Air Liquide Italia Spa u.c.

Atbildētājas: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē mini-

mālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 12. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itālija) — Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti u.c.

(Lieta C-187/13)

(2013/C 207/12)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Confederazione Generale Italiana dei Trasporti e della Logistica (Confetra) u.c.*

Atbildētājas: *Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti u.c.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētlukuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 29. janvāra rīkojumu lietā T-273/00 Unindustria u.c./Eiropas Komisija 2013. gada 15. aprīlī iesniedza Confindustria Venezia, iepriekš — Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) u.c.

(Lieta C-191/13 P)

(2013/C 207/13)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

- 1) *Apelācijas sūdzības iesniedzēji: Confindustria Venezia, iepriekš — Unione degli Industriali della Provincia di Venezia (Unindustria) u.c. (pārstāvji — A. Vianello, A. Bortoluzzi un A. Veronese, advokāti)*
- 2) *Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Siram SpA, Bortoli Ettore Srl, Arsenale Venezia SpA un Itālijas Republika*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt un/vai pārformulēt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) rīkojumu lietā T-273/00, kā arī piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam apelācijas sūdzības iesniedzēji ir norādījuši uz kļūdām tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"*, pirmkārt, saistībā ar pienākumu pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtos Komisijas lēmumus un, otrkārt, saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus.

Rīkojumā, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas 2011. gada 9. jūnija spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* nopriesto, kurā ir noteikts, ka jau pašā Komisijas lēmumā "ir jābūt visiem būtiskajiem

elementiem, lai valsts iestādes to varētu izpildīt". Kaut arī attiecīgajā lēmumā nebija ietverti visi būtiskie elementi, lai valsts iestādes varētu to izpildīt, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi nekādus pārkāpumus saistībā ar metodi, kuru Komisija bija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, kas ir uzskatāms par kļūdu tiesību piemērošanā.

Ņemot vērā Tiesas spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* noteiktos principus, veicot atgūšanu, dalībvalstij — un nevis konkrētajam atbalsta saņēmējam — katrā konkrētajā gadījumā ir jāpierāda LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpilde. Tomēr šajā lietā Komisija apstrīdētajā lēmumā nav precizējusi šādas pārbaudes "kārtību"; līdz ar to, tā kā tās rīcībā nebija būtisko elementu, lai saistībā ar atgūšanu pierādītu, ka piešķirtās priekšrocības attiecībā uz atbalsta saņēmējiem ir uzskatāmas par valsts atbalstu, Itālijas Republika — ar 2012. gada 24. decembra Likumu Nr. 228 (1. panta 351. un nākamie punkti) — esot nolēmusi pārnest pierādīšanas pienākumu, kas ir pretrunā Kopienas judikatūrā noteiktajam. Kā norādījis Itālijas likumdevējs, nevis valstij, bet gan katram uzņēmumam, kurš ir saņēmis atbrīvojuma no sociālā nodrošinājuma maksājumiem veidā piešķirto atbalstu, ir jāpierāda, ka attiecīgās priekšrocības nav izkropļojušas konkurenci, nedz arī ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm; pretējā gadījumā tiek pieņemts, ka piešķirtā priekšrocība var izkropļot konkurenci un ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību. Viss iepriekš minētais acīmredzami esot pretrunā Tiesas spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* noteiktajiem principiem.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Esso Italiana srl/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-194/13)

(2013/C 207/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Esso Italiana srl

Atbildētāji: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu

veidojošā elementa un, tātad, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LESD 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Itālija) — Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) u.c./Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-195/13)

(2013/C 207/15)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Confederazione generale dell'industria italiana (Confindustria) u.c.

Atbildētājas: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tātad, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu

Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-196/13)

(2013/C 207/16)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un D. Recchia)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka neveicot visus vajadzīgos pasākumus, lai izpildītu Eiropas Kopienu Tiesas 2007. gada 26. aprīļa spriedumu lietā C-135/05, kurā ir atzīts, ka Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai noteikti Direktīvas 75/442/EEK⁽¹⁾, kas grozīta ar Direktīvu 91/156/EEK⁽²⁾, 4., 8. un 9. pantā, Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīvas 91/689/EEK⁽³⁾ par bīstamajiem atkritumiem 2. panta 1. punktā un Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīvas 1999/31/EK⁽⁴⁾ par atkritumu poligoniem 14. panta a)-c) punktā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai uzlikti saskaņā ar LESD 260. panta 1. punktu;

— piespriest Itālijas Republikai samaksāt Komisijai kavējuma naudu par katru dienu EUR 256 819,2 apmērā sakarā ar sprieduma lietā C-135/05 novēlotu izpildi, sākot no dienas, kurā pasludināts spriedums šajā lietā, līdz dienai, kurā tiks izpildīts spriedums lietā C-135/05;

— piespriest Itālijas Republikai samaksāt Komisijai naudas sodu, kura apmērs izriet no summas par katru dienu EUR 28 089,6 apmērā reizinājuma ar dienu skaitu, kurās pārkāpums turpinājās, no dienas, kurā pasludināts spriedums lietā C-135/05, līdz dienai, kurā pasludināts spriedums šajā lietā,

— piespriest Itālijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Runājot par Direktīvas 75/442/EEK, kas grozīta ar Direktīvu 91/156/EEK, 4., 8. un 9. panta un Direktīvas 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem 2. panta 1. punkta pārkāpumu, pamatojoties uz Itālijas iestāžu sniegto informāciju, Itālijas teritorijā pastāvot vēl gandrīz 218 nelikumīgi atkritumu poligoni, kas izvietoti visos Itālijas reģionos. Tādējādi to ļaunprātīgā rakstura dēļ 218 nelikumīgajos poligonos netiek ievērotas iepriekš norādītās tiesību normas.

Runājot par Direktīvas 1999/31/EK par atkritumu poligoniem 14. panta a)-c) punkta pārkāpumu, pamatojoties uz Itālijas iestāžu sniegto informāciju, pastāvot vēl 5 poligoni, attiecībā uz kuriem neesot iesniegti vai apstiprināti darbības uzlabošanas plāni, un, neraugoties uz to, kompetentā iestāde, pārkāpjot iepriekš norādītajās tiesību normās paredzēto, tos neesot slēgusi.

Ierosinātā sankcija (kavējuma nauda par katru dienu un naudas sods) esot samērīga ar pārkāpuma smagumu un ilgumu, ņemot vērā arī vajadzību nodrošināt sankcijas preventīvo iedarbību.

- (¹) Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp.).
 (²) Padomes 1991. gada 18. marta Direktīva 91/156/EEK, ar ko groza Direktīvu 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 78, 32. lpp.).
 (³) Padomes 1991. gada 12. decembra Direktīva 91/689/EEK par bīstamajiem atkritumiem (OV L 377, 20. lpp.).
 (⁴) Padomes 1999. gada 26. aprīļa Direktīva 1999/31/EK par atkritumu poligoniem (OV L 182, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 18. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia (Itālija) — Cruciano Siragusa/Regione Sicilia — Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

(Lieta C-206/13)

(2013/C 207/17)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Sicilia

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Cruciano Siragusa

Atbildētājs: Regione Sicilia- Soprintendenza Beni Culturali e Ambientali di Palermo

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants un samērīguma princips kā vispārējs Savienības tiesību princips liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas, kā 2004. gada [22. janvāra] Dekrētlukuma Nr. 42 167. panta 4. punkta a) apakšpunkts, nepieļauj iespēju ar atpakaļejošu spēku izdot ainavas atļauju par visiem veiktajiem darbiem, kuru rezultātā ir palielinājušās platības un apjomi, neatkarīgi no tā, vai ir konstatēta minēto darbu saderība ar konkrētās teritorijas ainaviskās aizsardzības vērtībām?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. aprīlī iesniedza Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio (Itālija) — Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato/Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

(Lieta C-208/13)

(2013/C 207/18)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale Per il Lazio

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Autorità Garante della Concorrenza e del Mercato

Atbildētājas: Ministero delle Infrastrutture e dei Trasporti, Ministero dello Sviluppo Economico

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai un kādā mērā Savienības dalībvalstu tiesību normas, kurās ir paredzētas darbības autotransporta nozarē minimālās izmaksas, kas ietver atlīdzību par pakalpojumu veidojošā elementa un, tāpat, līguma cenas heteronomu noteikšanu, atbilst brīvas konkurences, uzņēmumu brīvas pārvietošanās, brīvības veikt uzņēmējdarbību un pakalpojumu sniegšanas brīvības aizsardzībai (kas paredzēta LES 4. panta 3. punktā, LESD 101., 49., 56. un 96. pantā)?

- 2) Vai un ar kādiem nosacījumiem minēto principu ierobežošana ir attaisnojama saistībā ar ceļu satiksmes drošības sabiedrisko interešu aizsardzības prasībām un vai no šī funkcionālā viedokļa var tikt atbalstīta tāda darbības minimālo izmaksu noteikšana, kāda tā ir paredzēta ar grozītā un papildinātā Dekrētlikuma Nr. 112/2008 83.a pantu ieviestajā sistēmā?
- 3) Vai no minētā viedokļa darbības minimālo izmaksu noteikšana var līdz ar to tikt fiksēta brīvprātīgo nozares ieinteresēto uzņēmēju līgumā vai, pakārtoti, to var veikt iestādes, kuru sastāvā lielākoties ir personas, kas pārstāv nozares privātos uzņēmējus, nepastāvot iepriekš noteiktiem kritērijiem tiesību normu līmenī?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 19. aprīlī iesniedza Nejvyšší správní soud (Čehijas Republika) — František Ryněš/Úřad pro ochranu osobních údajů

(Lieta C-212/13)

(2013/C 207/19)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Nejvyšší správní soud

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: František Ryněš

Atbildētāja: Úřad pro ochranu osobních údajů

Prejudiciālie jautājumi

Vai saskaņā ar Direktīvas 95/46/EK⁽¹⁾ (OV 1995, L 281, 31. lpp.) 3. panta 2. punktu ģimenes mājā uzstādītas novērošanas kameras sistēmas darbība ar mērķi aizsargāt šīs mājas īpašnieku īpašumu, veselību un dzīvību var tikt kvalificēta par personas datu apstrādi, "ko veic fiziska persona tikai un vienīgi personiska vai mājsaimnieciska pasākuma gaitā [personiskām vai sadzīvīskām vajadzībām]", pat ja šāda sistēma ieraksta arī publisko telpu?

⁽¹⁾ OV L 281, 23.11.1995., 31. lpp.; īpašais izdevums 13/015, 355. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 23. aprīlī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Impresa Pizzarotti & C. Spa/Comune di Bari

(Lieta C-213/13)

(2013/C 207/20)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Impresa Pizzarotti & C. Spa

Atbildētājas: Comune di Bari

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai plānotais nākotnē esošā priekšmeta nomas līgums, kas ir galīgi izteikts arī ar aktu par apņemšanos nomāt, ir būvdarbu publiskais iepirkums, kaut arī ar dažiem nomas līgumu raksturojošiem elementiem, un tātad tas nav viens no līgumiem, kuriem saskaņā ar Direktīvas 2004/18/EK⁽¹⁾ 16. pantu nepiemēro tiesisko regulējumu publisko iepirkumu jomā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai valsts tiesa un, konkrētāk, iesniedzējtiesa var atzīt, ka galīgais spriedums, kas, iespējams, ir pieņemts aplūkojamajā gadījumā un kas ir aprakstīts faktisko apstākļu daļā, ir spēkā neesošs, jo tas ir radījis tiesisku situāciju, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem publisko iepirkumu jomā, un tātad vai ir iespējams izpildīt galīgo spriedumu, kas ir pretrunā Kopienas tiesību aktiem?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīva 2004/18/EK par to, kā koordinēt būvdarbu valsts līgumu [būvdarbu publiskā iepirkuma līgumu], piegādes valsts līgumu [piegādes publiskā iepirkuma līgumu] un pakalpojumu valsts līgumu [pakalpojumu publiskā iepirkuma līgumu] slēgšanas tiesību piešķiršanas procedūru (OV L 134, 114. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. aprīlī iesniedza Tribunale di Trento (Itālija) — Teresa Mascellani/Ministero della Giustizia

(Lieta C-221/13)

(2013/C 207/21)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Trento

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Teresa Mascellani

Atbildētāja: Ministero della Giustizia

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvā [97/81/EK⁽¹⁾] ietvertā nolīguma 5. klauzulas 2. punkts (kurā noteikts: "Darba ņēmēja atteikšanās pāriet no pilna darba laika darba uz nepilna darba laika darbu vai

otrādi pati par sevi nevar būt likumīgs iemesls darba attiecību izbeigšanai, neskarot darba attiecību izbeigšanu saskaņā ar valsts tiesību aktiem, koplīgumiem un praksi citu iemeslu dēļ, ko var noteikt attiecīgās iestādes darbības prasības”) ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalstu tiesību aktos nav atļauts paredzēt darba devējam iespēju pārveidot darba tiesiskās attiecības ar nepilnu darba laiku par darba tiesiskajām attiecībām ar pilnu darba laiku arī pretēji darbinieka gribai?

2) Vai minētā direktīva liedz valsts tiesību normā, kāds ir Itālijas 2010. gada 4. novembra Likuma Nr. 183 16. pants, paredzēt darba devējam iespēju pārveidot darba tiesiskās attiecības ar nepilnu darba laiku par darba tiesiskajām attiecībām ar pilnu darba laiku arī pretēji darbinieka gribai?

(¹) Padomes 1997. gada 15. decembra Direktīva 97/81/EK par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamatlīgumu par nepilna darba laika darbu (OV L 14, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 25. aprīlī iesniedza Teleklagenævnet (Dānija) — TDC A/S/ Erhvervsstyrelsen

(Lieta C-222/13)

(2013/C 207/22)

Tiesvedības valoda — dāņu

Iesniedzējtiesa

Teleklagenævnet

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: TDC A/S

Atbildētāja: Erhvervsstyrelsen

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvu 2002/22/EK par universālo pakalpojumu un lieto-tāju tiesībām attiecībā uz elektronisko sakaru tīkliem un pakalpojumiem (turpmāk tekstā — “Universālā pakalpojuma direktīva”) (¹), ieskaitot tās 32. pantu, dalībvalstij tiek liegts pieņemt tiesību normas, saskaņā ar kurām uzņēmumam netiek ļauts iesniegt prasību pret dalībvalsti, lai atsevišķi atgūtu neto izmaksas, kas radušās, nodrošinot papildu obligātos pakalpojumus, kuriem nav piemērojami šīs direktīvas II nodaļas noteikumi, ja uzņēmuma peļņa no citiem pakalpojumiem, uz kuriem attiecas uzņēmuma universālā pakalpojuma saistības saskaņā ar minētās direktīvas II nodaļu, ir lielāka nekā zaudējumi, kas saistīti ar papildu obligāto pakalpojumu sniegšanu?

2) Vai Universālā pakalpojuma direktīva liedz dalībvalstij pieņemt tiesību normas, saskaņā ar kurām uzņēmumiem tiek ļauts tikai iesniegt prasību pret dalībvalsti, lai atgūtu neto izmaksas, kas radušās, nodrošinot papildu obligātos pakalpojumus, kuriem nav piemērojami šīs direktīvas II nodaļas noteikumi, ja šīs neto izmaksas uzņēmumam rada nesaprātīgu apgrūtinājumu?

3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir noliedzīga, vai konkrētā dalībvalsts var nolemt, ka nepastāv nesaprātīgs apgrūtinājums, kas būtu saistīts ar papildu obligāto pakalpojumu nodrošināšanu, kuriem nav piemērojami šīs direktīvas II nodaļas noteikumi, ja uzņēmums kopumā ir guvis peļņu no visu to pakalpojumu sniegšanas, attiecība uz kuriem tam ir universālā pakalpojuma saistības, ieskaitot tādu pakalpojumu sniegšanu, ko šis uzņēmums būtu sniedzis, kaut arī tam nebūtu universālā pakalpojuma saistību?

4) Vai Universālā pakalpojuma direktīvas liedz dalībvalstij pieņemt tiesību normas, saskaņā ar kurām attiecīga uzņēmuma neto izmaksas, kas ir saistītas ar universālā pakalpojuma nodrošināšanu saskaņā ar minētās direktīvas II nodaļas noteikumiem, ir jāaprēķina, ņemot vērā visus ieņēmumus un izdevumus, kas saistīti ar attiecīgā pakalpojuma nodrošināšanu, ieskaitot tos ieņēmumus un tās izmaksas, kas uzņēmumam būtu radušās arī tad, ja tam nebūtu universālā pakalpojuma saistību?

5) Vai atbildes uz 1.–4. jautājumu ietekmēs tas, ja papildu obligāto pakalpojumu ir jānodrošina Grenlandē, kas saskaņā ar LESD II pielikuma noteikumiem, ir aizjūras zeme vai teritorija, situācijā, kad Dānijas atbildīgās iestādes paredz pienākumu uzņēmumam, kas reģistrēts Dānijā, un kurš neveic citu darbību Grenlandē?

6) Kāda nozīme ir LESD 107. panta 1. punktam, 108. panta 3. punktam un Komisijas 2011. gada 20. decembra lēmumam par LESD 106. panta 2. punkta piemērošanu valsts atbalstam attiecībā uz kompensāciju par sabiedriskajiem pakalpojumiem dažiem uzņēmumiem, kuriem uzticēts sniegt pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi (²), saistībā ar atbildēm uz 1.–5. jautājumu?

7) Kāda nozīme ir minimāla konkurences izkropļojuma principam, *inter alia*, Universālā pakalpojuma direktīvas 1. panta 2. punktā, 3. panta 2. punktā, preambulas 4., 18., 23. un 26. apsvērumā un IV pielikuma B daļā saistībā ar atbildēm uz 1.–5. jautājumu?

8) Ja ar Universālā pakalpojuma direktīvas noteikumiem tiek aizliegta tādas valstu sistēmas, kā minētas 1., 2. un 4. jautājumā, vai šiem noteikumiem un aizliegumiem ir tieša iedarbība?

(¹) OV L 108, 51. lpp.

(²) OV L 7, 3. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 26. aprīlī iesniedza Tribunale di Cagliari (Itālija) — kriminālprocess pret Sergio Alfonso Lorrai

(Lieta C-224/13)

(2013/C 207/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Cagliari

Lietas dalībnieki pamata procesā

Sergio Alfonso Lorrai

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ECPAK 6. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas interpretācija liedz piemērot *Codice di procedura penale* [Kriminālprocesa kodeksa] 70., 71. un 72. pantu, jo tajos ir noteikts, ka, konstatējot apsūdzētā nespēju apzināti piedalīties procesā neārstējamas slimības dēļ, no kuras nav iespējams atveseļoties, process uz nenoteiktu laiku jāaptur, periodiski veicot slimniekam ekspertīzes pārbaudes?
- 2) Vai ECPAK 6. panta un ES Pamattiesību hartas 47. panta otrās daļas interpretācija liedz piemērot *Codice di procedura penale* 159. panta pirmās daļas 3) punktu, jo tajā ir noteikts, ka noilguma termiņš (kas katru pusgadu tiek pagarināts saskaņā ar *Codice di procedura penale* 72. pantu) uz nenoteiktu laiku jāaptur, ja apsūdzētie nespēj apzināti piedalīties procesā neārstējamas slimības dēļ, no kuras nav iespējams atveseļoties?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Conseil d'État (Beļģija) — Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix/Région wallonne

(Lieta C-225/13)

(2013/C 207/24)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Conseil d'État

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Ville d'Ottignies-Louvain-la-Neuve, Michel Tillieut, Willy Gregoire, Marc Lacroix

Atbildētājs: Région wallonne

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem ⁽¹⁾ 7. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas ļauj kvalificēt par atkritumu apsaimniekošanas plānu tādu tiesību normu, ar ko ir noteikts, ka, atkāpjoties no tiesību normas, saskaņā ar kuru atļauja var tikt izsniegta tikai tehniskās aprakšanas centriem vietās, kas ir norādītas atkritumu apsaimniekošanas plānā, tiem tehniskās aprakšanas centriem, kuriem ir tikušas izsniegtas atļaujas pirms šī atkritumu apsaimniekošanas plāna spēkā stāšanās, pēc šīs spēkā stāšanās var izsniegt jaunas atļaujas saistībā ar zemes gabaliem, uz kuriem attiecas pirms atkritumu apsaimniekošanas plāna spēkā stāšanās izsniegtā atļauja?
- 2) Vai Direktīvas 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu ⁽²⁾ 2. panta a) punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka plāna un programmas jēdzienā ietilpst tiesību norma, ar ko ir noteikts, ka, atkāpjoties no tiesību normas, saskaņā ar kuru atļauja var tikt izsniegta tikai tehniskās aprakšanas centriem vietās, kuras ir norādītas atkritumu apsaimniekošanas plānā, kas tiek prasīts Direktīvas 75/442/EEK par atkritumiem 7. pantā, tiem tehniskās aprakšanas centriem, kuriem ir tikušas izsniegtas atļaujas pirms šī atkritumu apsaimniekošanas plāna spēkā stāšanās, pēc šīs spēkā stāšanās var izsniegt jaunas atļaujas saistībā ar zemes gabaliem, uz kuriem attiecas pirms atkritumu apsaimniekošanas plāna spēkā stāšanās izsniegtā atļauja?
- 3) Apstiprinošas atbildes uz otro jautājumu gadījumā — vai 1996. gada 27. jūnija Dekrēta par atkritumiem, kurā grozījumi izdarīti ar 2003. gada 16. oktobra dekrētu, 70. panta otrā daļa atbilst Direktīvā 2001/42/EK noteiktajām prasībām ietekmes uz vidi novērtējumam?

⁽¹⁾ Padomes 1975. gada 15. jūlija Direktīva 75/442/EEK par atkritumiem (OV L 194, 39. lpp).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 27. jūnija Direktīva 2001/42/EK par noteiktu plānu un programmu ietekmes uz vidi novērtējumu (OV L 197, 30. lpp).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Albergo Quattro Fontane Snc

(Lieta C-227/13 P)

(2013/C 207/25)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Albergo Quattro Fontane Snc (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Comitato “Venezia vuole vivere” un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjudžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtais palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Hotel Gabrielli srl, iepriekš — Hotel Gabrielli Sandwirth SpA

(Lieta C-228/13 P)

(2013/C 207/26)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Hotel Gabrielli srl, iepriekš — Hotel Gabrielli Sandwirth SpA (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “Venezia vuole vivere”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjudžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;

- pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl atbilstoši tam papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopieniu iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *GE.AL.VE. Srl*

(Lieta C-229/13 P)

(2013/C 207/27)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *GE.AL.VE. Srl* (pārstāvji — *A. Bianchini* un *F. Busetto*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “*Venezia vuole vivere*”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjudžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Metropolitan SpA, iepriekš — Metropolitan srl

(Lieta C-230/13 P)

(2013/C 207/28)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Metropolitan SpA, iepriekš — Metropolitan srl (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato "Venezia vuole vivere"

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:

— tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjudžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;

— pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Hotel Concordia srl*, iepriekš — *Hotel Concordia Snc*

(Lieta C-231/13 P)

(2013/C 207/29)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Hotel Concordia srl*, iepriekš — *Hotel Concordia Snc* (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “Venezia vuole vivere”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:

— tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjožas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;

— pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl atbilstoši tam papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza SPLIA

(Lieta C-232/13 P)

(2013/C 207/30)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Società per l'industria alberghiera (SPLIA)* (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un *Comitato "Venezia vuole vivere"*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjodžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Principessa, in liquidazione*

(Lieta C-233/13 P)

(2013/C 207/31)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Principessa, in liquidazione* (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “Venezia vuole vivere”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjočas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Albergo Saturnia Internazionale Spa*

(Lieta C-234/13 P)

(2013/C 207/32)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Albergo Saturnia Internazionale Spa* (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “Venezia vuole vivere”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjodžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopieniu iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Savoia e Jolanda Srl

(Lieta C-235/13 P)

(2013/C 207/33)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Savoia e Jolanda Srl (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “Venezia vuole vivere”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjodžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

(¹) Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturta palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija 2013. gada 29. aprīlī iesniedza Biasutti Hotels srl, iepriekš — Hotels Biasutti Snc

(Lieta C-236/13 P)

(2013/C 207/34)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Biasutti Hotels srl*, iepriekš — *Hotels Biasutti Snc* (pārstāvji — *A. Bianchini* un *F. Busetto*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un Comitato “*Venezia vuole vivere*”

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;

— apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:

— tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjođžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;

— pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumu summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienų iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Ge.A.P. Srl*

(Lieta C-237/13 P)

(2013/C 207/35)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Ge.A.P. Srl* (pārstāvji — *A. Bianchini* un *F. Busetto*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un *Comitato "Venezia vuole vivere"*

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjudžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūtamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienu iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Rialto Inn Srl*

(Lieta C-238/13 P)

(2013/C 207/36)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Rialto Inn Srl* (pārstāvji — *A. Bianchini* un *F. Busetto*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Comitato "Venezia vuole vivere"* un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjodžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūs-

tamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienu iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdainš, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Bonvecchiati Srl*

(Lieta C-239/13 P)

(2013/C 207/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: *Bonvecchiati Srl* (pārstāvji — A. Bianchini un F. Busetto, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: *Comitato "Venezia vuole vivere"* un Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto Vispārējās tiesas rīkojumu;
- apmierināt pirmajā instancē izvirzītos prasījumus un līdz ar to:
  - tiktāl, ciktāl tas ir saprātīgi un prasītāju interesēs, atcelt Eiropas Komisijas 1999. gada 25. novembra Lēmumu 2000/394/EK par atbalsta pasākumiem Venēcijas un Kjodžas teritorijās dibinātajiem uzņēmumiem, kas ir paredzēti Likumos Nr. 30/1997 un Nr. 206/1995, ar ko nosaka atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem;
  - pakārtoti, atcelt šo iepriekš minēto lēmumu, ciktāl tajā ir uzdots atgūt piešķirtos atbrīvojumus no sociālā nodrošinājuma maksājumiem un ciktāl tajā papildus atgūstamajai atbrīvojumu no sociālā nodrošinājuma maksājumiem summai ir piedzenams arī procentu maksājums par nolēmumā paredzētajiem laikposmiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus abās tiesvedības instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti šādi deviņi pamati:

Pirmais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav atzīts, ka ar attiecīgajiem pasākumiem, ņemot vērā to kompensējošo raksturu, to saņēmējiem netika piešķirtas nekādas priekšrocības.

Otrais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā nav izslēgta vai katrā ziņā nav izvērtēta attiecīgo pasākumu spēja ietekmēt konkurenci un Kopienu iekšējo tirdzniecību.

Trešais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 2. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD

107. panta 2. punkta b) apakšpunkts) un EKL 87. panta 3. punkta b) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta b) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Ceturtais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta c) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Piektais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 87. panta 3. punkta d) un e) apakšpunktā (jaunajā redakcijā — LESD 107. panta 3. punkta d) un e) apakšpunkts) paredzēto izņēmumu piemērojamība.

Sestais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta EKL 86. panta 2. punktā (jaunajā redakcijā — LESD 106. panta 2. punkts) paredzētā izņēmuma piemērojamība.

Septītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta pastāvoša atbalsta esamība, tādējādi pārkāpjot EKL 88. panta 3. punktu (jaunajā redakcijā — LESD 108. panta 3. punkts) un Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 15. pantu.

Astotais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz atgūšanas rīkojumu.

Devītais pamats: rīkojums ir kļūdains, ciktāl tajā ir izslēgta Regulas Nr. 659/1999 14. panta 1. punkta piemērojamība attiecībā uz procentu maksājuma piemērošanu.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 22. marta Regula (EK) Nr. 659/1999, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV L 83, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 29. aprīlī iesniedza *Hoge Raad der Nederlanden* (Nīderlande) — *Commerz Nederland NV*, otrs lietas dalībnieks *Havenbedrijf Rotterdam NV*

(Lieta C-242/13)

(2013/C 207/38)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Commerz Nederland NV*

Otrs lietas dalībnieks: *Havenbedrijf Rotterdam NV*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts uzņēmuma piešķirta galvojuma attiecināmība uz valsts pārvaldes iestādēm — kas ir prasīta, lai atbalstu varētu kvalificēt kā valsts atbalstu LESD 107. un 108. panta izpratnē — noteikti ir izslēgta gadījumā, kad šo galvojumu piešķir kā šajā lietā valsts uzņēmuma (vienīgais) direktors, kurš, lai arī bija civiltiesiski pilnvarots, rīkojās vienpersoniski, apzināti slēpa galvojuma piešķiršanu un neievēroja valsts uzņēmuma statūtus, neprasot uzraudzības padomes piekrišanu, un turklāt, kad ir jāizdara pieņēmums, ka attiecīgā valsts pārvaldes struktūra (šajā lietā pašvaldība) nevēlējās piešķirt garantiju ?
- 2) Ja minētie apstākļi neliedz attiecināt [galvojumu] uz valsts pārvaldi, vai šiem apstākļiem tad ir nozīmē, lai atbildētu uz jautājumu, vai galvojuma došana var tikt attiecināta uz valsts pārvaldi, vai tiesnesim jāveic novērtējums saskaņā ar pārējām norādēm par vai pret [galvojuma] attiecināmību uz valsts pārvaldi?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu apvienotajās lietās no T-278/00 līdz T-280/00, no T-282/00 līdz T-286/00 un no T-288/00 līdz T-295/00 *Albergo Quattro Fontane u.c./Komisija* 2013. gada 2. maijā iesniedza *Manutencoop Soc. coop.*, iepriekš — *Manutencoop Soc. coop. r.l.* un *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.*

(Lieta C-246/13 P)

(2013/C 207/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēji: *Manutencoop Soc. coop.*, iepriekš — *Manutencoop Soc. coop. r.l.* un *Astrocoop Universale Pulizie, Manutenzioni e Trasporti Soc. coop. r.l.* (pārstāvji — A. Vianello, A. Bortoluzzi un A. Veronese, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija un *Comitato "Venezia vuole vivere"*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

— atcelt un/vai pārformulēt Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. februāra rīkojumu lietās T-280/00 un T-285/00, par kuru paziņots 2013. gada 25. februārī;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumam ir izvirzīti divi pamati.

Pirmkārt, Vispārējās tiesas rīkojumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* saistībā ar pienākumu pamatot valsts atbalsta jomā pieņemtos Komisijas lēmumus. Vispārējā tiesa neesot ievērojusi Tiesas nospriesto, atbilstoši kam jau pašā Komisijas lēmumā "ir jābūt visiem būtiskajiem elementiem, lai valsts iestādes to varētu izpildīt". Kaut arī attiecīgajā lēmumā nebija ietverti visi būtiskie elementi, lai valsts iestādes varētu to izpildīt, Vispārējā tiesa neesot konstatējusi nekādus pārkāpumus saistībā ar metodi, kuru Komisija bija izmantojusi apstrīdētajā lēmumā, kas ir uzskatāms par kļūdu tiesību piemērošanā.

Otrkārt, Vispārējās tiesas rīkojumā esot pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, piemērojot principus, ko Tiesa ir noteikusi spriedumā lietā *Comitato "Venezia vuole vivere"* saistībā ar pierādīšanas pienākuma sadalījumu, ņemot vērā LESD 107. panta 1. punktā paredzētos nosacījumus. Ņemot vērā Tiesas nospriesto, veicot atgūšanu, dalībvalstij — un nevis konkrētajam atbalsta saņēmējam — katrā konkrētajā gadījumā ir jāpierāda LESD 107. panta 1. punktā paredzēto nosacījumu izpilde. Tomēr šajā lietā Komisija apstrīdētajā lēmumā nav precizējusi šādas pārbaudes "kārtību". Līdz ar to, tā kā tās rīcībā nebija būtisko elementu, lai saistībā ar atgūšanu pierādītu, ka piešķirtās priekšrocības attiecībā uz atbalsta saņēmējiem ir uzskatāmas par valsts atbalstu, Itālijas Republika esot pārnēsusi pierādīšanas pienākumu, liekot katram uzņēmumam, kurš ir saņēmis atbrīvojuma no sociālā nodrošinājuma maksājumiem veidā piešķirto atbalstu, pierādīt, ka attiecīgās priekšrocības nav izkropļojušas konkurenci, nedz arī ir ietekmējušas tirdzniecību starp dalībvalstīm; pretējā gadījumā tiek pieņemts, ka piešķirtā priekšrocība var izkropļot konkurenci un ietekmēt Kopienas iekšējo tirdzniecību.

Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — Eiropas Komisija/Nīderlandes Karaliste

(Lieta C-252/13)

(2013/C 207/40)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — D. Martin un M. van Beek)

Atbildētāja: Nīderlandes Karaliste

Prasītājas prasījumi:

- atzīt, ka, atstājot spēkā Nīderlandes tiesisko regulējumu, kas nav saderīgs ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 5. jūlija Direktīvas 2006/54/EK ⁽¹⁾ par tāda principa īstenošanu, kas paredz vienlīdzīgas iespējas un attieksmi pret vīriešiem un sievietēm nodarbinātības un profesijas jautājumos (pārstrādāta versija) 1. panta otrās daļas a) un b) punktu, 15. pantu un 28. panta otro daļu, Nīderlandes Karaliste nav izpildījusi šajā direktīvā paredzētos pienākumus;
- piespriest Nīderlandes Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Nīderlandes darba tiesībās nav pietiekami skaidri norādīts, ka tad, ja, atgriežoties no grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma, darba ņēmējām tiek piedāvāti nelabvēlīgāki darba apstākļi, tas ir pretrunā ar jebkādas diskriminācijas grūtniecības, dzemdību un maternitātes dēļ aizliegumu.

Komisija uzskata, ka tas, ka darba devējs vienpusēji groza darba nosacījumus un darba līgumā noteikto uzdevumu būtību, tiek kvalificēts kā vienkāršs līguma pārkāpums, nav uzskatāms par šī aizlieguma pietiekami skaidru izpausmi.

Atbilstoši Komisijas uzskatam, apgalvojums, ka, ja tiek atzītas likumiskas atvaļinājuma tiesības, tas automātiski nozīmē, ka jebkāda nelabvēlīgāka attieksme ir nelikumīga, nav pietiekams arguments. Tāpat iespēja celt prasību, pamatojoties uz vispārējo diskriminācijas aizlieguma principu un laba darba devēja principu, kas ir iekļauti Nīderlandes Civilkodeksā [*Burgerlijk Wetboek*], neesot šo direktīvas noteikumu pietiekami skaidra un precīza transponēšana. Šie Nīderlandes vispārējo tiesību principi neveidojot direktīvas noteikumu pietiekami skaidru transponēšanu.

Šī situācija neesot atbilstoša pārskatāmības un tiesiskās noteiktības prasībām, ko Tiesa noteikusi direktīvas transponēšanai valsts tiesību sistēmā.

⁽¹⁾ OV L 204, 23. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 8. maijā iesniedza Hof van beroep te Brussel (Beļģija) – Orgacom BVBA/Vlaamse Landmaatschappij

(Lieta C-254/13)

(2013/C 207/41)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Brussel

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Orgacom BVBA

Atbildētāja: Vlaamse Landmaatschappij

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai 1991. gada 23. janvāra dekrēta attiecībā uz vides aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada mēslošanas līdzekļi, 21. panta 5. punktā paredzētais ievadmuitas nodoklis, kas ir piemērojams vienīgi kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu pārpalikuma importēšanai no citām dalībvalstīm valsts teritorijā, neatkarīgi no tā, vai šie mēslošanas līdzekļi vēlāk tiek pārstrādāti vai nonāk brīvā apgrozībā valsts teritorijā, un atbilstoši kuram nodoklis par šo importēto mēslošanas līdzekļu pārpalikumu tiek iekasēts no importētāja, bet nodoklis par to mēslošanas līdzekļu pārpalikumu, kuri ir radušies valsts teritorijā, tiek iekasēts no ražotāja, ir atzīstams par maksājumu ar ievadmuitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību LESD 30. panta izpratnē, kaut arī dalībvalsts, no kuras tiek eksportēts mēslošanas līdzekļu pārpalikums, pati ir paredzējusi nodokļa samazinājumu šī mēslošanas līdzekļu pārpalikuma eksportēšanas uz citām dalībvalstīm gadījumā?
- 2) Ja 1991. gada 23. janvāra dekrēta attiecībā uz vides aizsardzību pret piesārņojumu, ko rada mēslošanas līdzekļi, 21. panta 5. punktā paredzētais ievadmuitas nodoklis, kas ir piemērojams vienīgi kūtsmēslu un citu mēslošanas līdzekļu pārpalikuma importēšanai no citām dalībvalstīm Flandrijas reģionā, nav atzīstams par maksājumu ar ievadmuitas nodoklim līdzvērtīgu iedarbību, vai šis ievadmuitas nodoklis ir uzskatāms par diskriminējošu citu dalībvalstu ražojumu aplikšanu ar nodokli LESD 110. panta izpratnē, ņemot vērā to, ka par valsts teritorijā saražotajiem kūtsmēsliem tiek iekasēts valsts tiesiskajā regulējumā paredzēts pamatmaksājums, kura likme ir atkarīga no izmantotā ražošanas procesa, bet attiecībā uz importēto mēslošanas līdzekļu pārpalikumu, neatkarīgi no to ražošanas procesa (tostarp to dzīvnieku izcelsme vai to P₂O₅N saturs), ievadmuitas nodoklis tiek iekasēts pēc vienotas likmes, kura ir augstāka nekā Flandrijas reģionā saražotajiem kūtsmēsliem piemērojamā pamatmaksājuma zemākā likme, kas ir noteikta EUR 0,00 apmērā, kaut arī dalībvalsts, no kuras tiek eksportēts mēslošanas līdzekļu pārpalikums, pati ir paredzējusi nodokļa samazinājumu šī mēslošanas līdzekļu pārpalikuma eksportēšanas uz citām dalībvalstīm gadījumā?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 10. maijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) – Provincie Antwerpen/publisko tiesību sabiedrība Belgacom NV

(Lieta C-256/13)

(2013/C 207/42)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Provincie Antwerpen

Atbildētāja: Publisko tiesību sabiedrība Belgacom NV

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK⁽¹⁾ par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 6. pants un/vai 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka dalībvalsts iestāde budžeta vai citu apsvērumu dēļ apliek ar nodokli telekomunikāciju tīkla operatora saimniecisko darbību, kas izpaužas [tās] teritorijā vai kādā tās daļā kā ar šo darbību saistīto GSM mastu, stabu vai antenu klātesamība valsts vai privātā īpašumā?

⁽¹⁾ OV L 108, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 13. maijā iesniedza Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône (Francija) — Anouthani Mlalali/CAF des Bouches-du-Rhône

(Lieta C-257/13)

(2013/C 207/43)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal des affaires de sécurité sociale des Bouches du Rhône

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Anouthani Mlalali

Atbildētāja: CAF des Bouches-du-Rhône

Prejudiciālie jautājumi

Vai 2003. gada 25. novembra Direktīvas 2003/109/EK 11. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā Code de la sécurité sociale français L.512 un D.512-2. pantā noteiktie nosacījumi? ⁽¹⁾

⁽¹⁾ 2003. gada 25. novembra Direktīva 2003/109/EK par to trešo valstu pilsoņu statusu, kuri ir kādas dalībvalsts pastāvīgie iedzīvotāji (OV L 19, 44. lpp).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2013. gada 7. marta spriedumu lietā T-186/11 Peter Schönberger/Eiropas Parlaments 2013. gada 8. maijā iesniedza Peter Schönberger

(Lieta C-261/13 P)

(2013/C 207/44)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Peter Schönberger (pārstāvis — O. Mader, advokāts)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Parlaments

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 7. marta spriedumu lietā T-186/11;

— apmierināt prasītāja prasījumus pirmajā instancē. Atcelt atbildētāja lēmumu, kas paziņots prasītājam ar 2011. gada 25. janvāra vēstuli, ar kuru izbeigta viņa lūgumraksta Nr. 1188/2010 pārbaude, lai gan Lūgumrakstu komiteja neizskatīja lūgumrakstu pēc būtības;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Vispārējā tiesa faktisko apstākļu aprakstā neesot ņēmusi vērā, ka Lūgumrakstu komitejas priekšsēdētājs ir paziņojis prasītājam, nenorādot pamatojumu, ka viņa lūgumraksts gan ir pieņemams, bet Lūgumrakstu komiteja to nevar izskatīt pēc būtības. Līdz ar to Vispārējā tiesa, faktus sagrozošā veidā, esot pieņēmusi, ka ir notikusi lūgumraksta pārbaude.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā pamattiesību iesniegt sūdzību aizsardzības piemērošanas jomu, tiesiski nepareizi pieņemot, ka aizsardzības piemērošanas joma ietver tikai lūgumraksta pieņemamības pārbaudi. Tomēr piemērošanas joma ietver arī tiesības uz lūgumraksta pārbaudi pēc būtības un uz lēmumu lietā, ja lūgumraksts ir pieņemams (tiesības uz lietas izskatīšanu).

Vispārējā tiesa esot pieļāvusi loģisku pretrunu, ka pieņemama lūgumraksta nepārbaudīšanai Parlamentā atšķirībā no nepieņemama lūgumraksta nepārbaudīšanas nav tiesisku seku.

Vispārējā tiesa esot nonākusi pretrunā pati ar savu judikatūru lietā T-308/07 Tegebauer⁽¹⁾. Tajā tā esot nospriedusi, ka tiesību iesniegt sūdzību efektivitāte var tikt ietekmēta, ja lūgumraksts netiek pārbaudīts pēc būtības.

Vispārējā tiesa neesot pievērsusi uzmanību tiesību pārkāpumam Parlamenta lēmuma pamatojuma trūkuma dēļ. Tā vietā tā lūgumraksta neizskatīšanas pamatojuma neesamību esot aizstājusi ar savu pamatojumu.

Vispārējā tiesa neesot novērtējusi faktu, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai neesot tikusi sniegta iespēja savu lietu stādīt priekšā Lūgumrakstu komitejai negrozītu.

(¹) Vispārējās tiesas 2011. gada 14. septembra spriedums (Krājumā vēl nav publicēts).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (otrā palāta) 2013. gada 26. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-65/10, T-113/10 un T-138/10 Spānija/Komisija 2013. gada 14. maijā iesniedza Spānijas Karaliste

(Lieta C-263/13 P)

(2013/C 207/45)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Spānijas Karaliste (pārstāvis — A. Rubio González)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— apmierināt šo apelācijas sūdzību un atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 26. februāra spriedumu apvienotajās lietās T-65/10, T-113/10 un T-138/10 Spānija/Komisija;

— atcelt Komisijas 2009. gada 30. novembra Lēmumu C(2009) 9270, 2009. gada 23. decembra Lēmumu C(2009) 10678 un 2010. gada 28. janvāra Lēmumu C(2010) 337, ar kuriem samazināts Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) atbalsts, kas piešķirts saskaņā ar attiecīgi Komisijas 1994. gada 9. decembra Lēmumu C(94) 3456 — 1. mērķa darbības programmai “Andalūzija” (1994–1999), ar Komisijas 1998. gada 5. februāra Lēmumu C(1998) 121 — 2. mērķa darbības programmai “Basku Zeme” (1997–1999) un ar Komisijas 1994. gada 25. novembra Lēmumu C(1994) 3043/6 — 1. mērķa darbības programmai “Valensijas Kopiena” (1994–1999);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanas izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

— **Kļūda tiesību piemērošanā, uzskatot Regulas Nr. 4253/88 (¹) 24. panta 2. punktu par juridisko pamatu**

uz ekstrapolāciju balstītu finanšu korekciju piemērošanai: šī tiesību norma neesot juridiskais pamats, lai sistemātisku pārkāpumu gadījumā ekstrapolējot piemērotu finanšu korekcijas, jo Komisijai neesot šādu pilnvaru.

— **Kļūda tiesību piemērošanā saistībā ar Komisijas veiktās ekstrapolācijas ticamības, saskanīguma, atbilstīguma un piemērotības pārbaudi:** pārbaude par finanšu korekcijas piemērošanai ekstrapolējot izmantotā parauga reprezentatīvumu Vispārējā tiesā neesot veikta atbilstoši sprieduma lietā *Tetra Laval* (²) judikatūrai.

(¹) Padomes 1988. gada 19. decembra Regula (EEK) Nr. 4253/88, ar ko paredz īstenošanas noteikumus Regulai (EEK) Nr. 2052/88 attiecībā uz struktūrfondu, struktūrfondu un Eiropas Investīciju bankas un citu pastāvošo finansēšanas instrumentu darbības koordināciju (OV L 374, 1. lpp.).

(²) 2005. gada 15. februāra spriedums lietā C-12/03 P Komisija/*Tetra Laval* (Krājums, I-987. lpp.), 39. punkts.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza Hof van beroep te Antwerpen (Beļģija) — Provincie Antwerpen/Mobistar NV

(Lieta C-264/13)

(2013/C 207/46)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Provincie Antwerpen

Atbildētāja: Mobistar NV

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 7. marta Direktīvas 2002/20/EK (¹) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (atļauju izsniegšanas direktīva) 6. pants un/vai 13. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj to, ka dalībvalsts iestāde budžeta vai citu apsvērumu dēļ apliek ar nodokli telekomunikāciju tīkla operatora saimniecisko darbību, kas izpaužas [tās] teritorijā vai kādā tās daļā kā ar šo darbību saistīto GSM mastu, stabu vai antenu klātesamība valsts vai privātā īpašumā?

(¹) OV L 108, 21. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa (Spānija) — Emiliano Torralbo Marcos/Korota S.A., Fondo de Garantía Salarial

(Lieta C-265/13)

(2013/C 207/47)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Social nº 2 de Terrassa

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Emiliano Torralbo Marcos

Atbildētāji: Korota S.A. un Fondo de Garantía Salarial

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas ⁽¹⁾ 47. pantam ir pretrunā tādas tiesību normas kā *Ley 10/2012 de 20 de noviembre por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses* [2012. gada 20. novembra Likums Nr. 10/2012 par konkrētu nodevu noteikšanu tiesu varas īstenošanas un Toksikoloģijas un tiesu medicīnas valsts institūta darbā] 1. pants, 2. panta f) punkts, 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 4. panta 3. punkts, 5. panta 3. punkts, 6. un 7. pants, kā arī 8. panta 1. punkts un 8. panta 2. punkts, jo tajos nav paredzēta iespēja valsts tiesai: a) valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs jebkādi pielāgot vai izvērtēt jautājumu par to samērīgumu (saistībā ar pamatojumu, ar kādu valsts tās uzliek, un to apmēru kā šķērslī efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā), lai no šīm nodevām varētu atbrīvot; b) ņemt vērā Savienības tiesību normu efektīvas piemērošanas principu; c) novērtēt, cik konkrētā lieta, ņemot vērā tās apstākļus, ir svarīga tās dalībniekiem; ja bez šo nodevu samaksas iesniegtā apelācijas sūdzība tiek atstāta bez virzības?
- 2) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pantam ir pretrunā tādas tiesību normas kā *Ley 10/2012 de 20 de noviembre por la que se regulan determinadas tasas en el ámbito de la Administración de Justicia y del Instituto Nacional de Toxicología y Ciencias Forenses* 1. pants, 2. panta f) punkts, 3. panta 1. punkts, 4. panta 2. punkta a) apakšpunkts, 4. panta 3. punkts, 5. panta 3. punkts, 6. un 7. pants, kā arī 8. panta 1. punkts un 8. panta 2. punkts, jo tas ir piemērojams tādās īpašās tiesvedībās kā darba strīdu lietās, kur kā līdzsvarotas saimnieciskās un sociālās attīstības Kopienā pamatelements mēdz tikt piemērotas Eiropas Savienības tiesības?
- 3) Vai iepriekš izklāstīto jautājumu kontekstā tāda tiesa kā iesniedzējtiesa drīkstētu nepiemērot tādu tiesisko regulējumu kā šeit aplūkots, kurā nav paredzēta iespēja valsts tiesai: a) valsts nodevas par darbību veikšanu tiesu iestādēs jebkādi pielāgot vai izvērtēt jautājumu par to samērīgumu (saistībā ar pamatojumu, ar kādu valsts tās uzliek, un to apmēru kā

šķērslī efektīvai tiesību aizsardzībai tiesā), lai no šīm nodevām varētu atbrīvot; b) ņemt vērā Savienības tiesību normu efektīvas piemērošanas principu; c) novērtēt, cik konkrētā lieta, ņemot vērā tās apstākļus, ir svarīga tās dalībniekiem; ja bez šo nodevu samaksas iesniegtā apelācijas sūdzība tiek atstāta bez virzības?

⁽¹⁾ OV 2000, C 364, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — L. Kik, otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-266/13)

(2013/C 207/48)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: L. Kik

Otrs lietas dalībnieks: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Vai normas par Regulas (EEK) Nr. 1408/71 ⁽¹⁾ piemērojamību *in personam* un normas, kuras nosaka teritoriālo piemērojamību šīs regulas II sadaļas normām par [piemērojamo tiesību aktu] noteikšanu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs normas par [piemērojamo tiesību aktu] noteikšanu ir piemērojamas tādā gadījumā, par kādu ir lieta, kad runa ir par (a) Nīderlandē dzīvojošu darba ņēmēju, kurš (b) ir Nīderlandes pilsonis, (c) katrā ziņā pirms tam bija apdrošināts Nīderlandē, (d) kuru Šveicē reģistrēts darba devējs nodarbina kā jūrnieku, (e) kurš veic savu darbu uz kuģa zemūdens cauruļvadu licēja, kurš brauc ar Panamas karogu, un (f) kurš veic šīs darbības ārpus Savienības teritorijas (apmēram 3 nedēļas virs Amerikas Savienoto Valstu kontinentālā šelfa un apmēram 2 nedēļas starptautiskajos ūdeņos) un pēc tam virs Nīderlandes kontinentālā šelfa (viena mēneša un apmēram vienas nedēļas laikposmā) un virs Apvienotās Karalistes kontinentālā šelfa (nedaudz vairāk nekā vienas nedēļas laikposmā), lai gan (g) šādi iegūtie ienākumi tiek aplikti ar Nīderlandes ienākumu nodokli?
- b) Ja jā, vai Regula (EEK) Nr. 1408/71 ir piemērojama tikai tajās dienās, kad ieinteresētā persona strādā virs kādas Savienības dalībvalsts kontinentālā šelfa vai arī tā ir piemērojama laikposmā pirms tam, kad viņš tika nodarbināts kaut kur ārpus Savienības teritorijas?

- 2) Ja Regula (EEK) Nr. 1408/71 ir piemērojama tādām darba ņēmējam, kāds norādīts 1a. jautājumā, kurš tiesiskais regulējums vai kuri tiesiskie regulējumi saskaņā ar regulu ir piemērojami?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem, pašnodarbinātām personām un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 15. maijā iesniedza Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) — Nutricia NV/Staatssecretaris van Financiën

(Lieta C-267/13)

(2013/C 207/49)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Nutricia NV

Atbildētājs: Staatssecretaris van Financiën

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdziens “medikaments” KN pozīcijas 3004 izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir jāsaprot arī tādi pārtikas preparāti kā šie produkti, kas ir paredzēti vienīgi tam, lai tos ārstu uzraudzībā ievadītu enterāli (caur kuņģa zondi) personām, kas tiek ārstētas slimības vai kaites dēļ un šīs slimības vai kaites ārstēšanai viņām tiek ievadīti produkti, lai likvidētu vai novērstu nepietiekamu uzturu?
- 2) Vai jēdziens “dzērieni” KN pozīcijas 2202 izpratnē ir jāinterpretē tādējādi, ka tajā ietilpst tādi šķidri pārtikas produkti kā šie produkti, kas nav paredzēti dzeršanai, bet tiek ievadīti enterāli (caur kuņģa zondi)?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 16. maijā iesniedza Tribunalul Sibiu (Rumānija) — Elena Petru/Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

(Lieta C-268/13)

(2013/C 207/50)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul Sibiu

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Elena Petru

Atbildētājas: Casa Județeană de Asigurări de Sănătate Sibiu, Casa Națională de Asigurări de Sănătate

Prejudiciālais jautājums

Vai neiespējamība saņemt ārstniecības pakalpojumu dzīvesvietas valstī Regulas (EEK) Nr. 1408/71 (¹) 22. panta 2. punkta otrās daļas izpratnē ir interpretējama absolūtā vai relatīvā veidā, proti, vai situācija, kad, lai gan ķirurģisko operāciju dzīvesvietas valstī ir iespējams veikt saprātīgā laikposmā un no tehniskā viedokļa apmierinošā veidā, jo ir pieejami nepieciešamie speciālisti ar līdzvērtīgu profesionālo zināšanu līmeni, bet nav pieejamas zāles un pirmās nepieciešamības medicīniskās preces, ir pielīdzināma situācijai, kad nevar tikt nodrošināta nepieciešamā medicīniskā aprūpe šī noteikuma izpratnē?

(¹) Padomes 1971. gada 14. jūnija Regula (EEK) Nr. 1408/71 par sociālā nodrošinājuma sistēmu piemērošanu darbiniekiem un viņu ģimenēm, kas pārvietojas Kopienā (OV L 149, 2. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 17. maijā iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Iraklis Haralambidis/Calogero Casilli

(Lieta C-270/13)

(2013/C 207/51)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Iraklis Haralambidis

Atbildētāji: Calogero Casilli

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai, ņemot vērā to, ka LESD 45. panta 4. punktā paredzētais izņēmums šajā lietā [kas ir saistīta ar citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsoņa iecelšanu tādas ostas iestādes priekšsēdētāja amatā, kas ir juridiska persona, kura ir kvalificējama kā publisko tiesību iestāde] šķietami nav piemērojams, ciktāl tas attiecas uz nodarbinātību civildienestā (kas nav šīs lietas priekšmets), un ievērojot arī to, ka ostas iestādes priekšsēdētāja uz uzticību balstīto amatu, neraugoties uz iepriekš minēto, var uzskatīt par “nodarbinātību” plašā nozīmē, noteikums, atbilstoši kuram šī amata vieta ir rezervēta tikai un vienīgi Itālijas pilsoņiem, rada diskrimināciju pilsoņības dēļ, ko LESD 45. pants aizliedz?

- 2) Pakārtoti — vai uz to, ka kādas Itālijas ostas iestādes priekšsēdētāja amatu ieņem citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, var attiekties LESD 49. un nākamajos pantos paredzētās tiesības veikt uzņēmējdarbību, un ja jā, vai valsts tiesiskajā regulējumā paredzētais aizliegums personām, kas nav Itālijas pilsoņi, ieņemt šo amata vietu, ir uzskatāms par diskrimināciju pilsonības dēļ vai arī LESD 51. pants izslēdz šādu secinājumu?
- 3) Pakārtoti — vai gadījumā, ja to, ka kādas Itālijas ostas iestādes priekšsēdētāja amatu ieņem citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, var uzskatīt par “pakalpojumu” sniegšanu Direktīvas 2006/123/EK ⁽¹⁾ izpratnē, ostas pakalpojumu izslēgšanai no šīs direktīvas piemērošanas jomas ir nozīme šajā lietā, un gadījumā, ja nav, vai valsts tiesiskajā regulējumā paredzētais aizliegums attiecībā uz šo amata vietu ir uzskatāms par diskrimināciju pilsonības dēļ?
- 4) Vēl pakārtotāk — ja uz to, ka kādas Itālijas ostas iestādes priekšsēdētāja amatu ieņem citas Eiropas Savienības dalībvalsts pilsonis, neattiecas neviens no iepriekš minētajiem noteikumiem, vai to — neraugoties uz iepriekš minēto — un vispārīgāk atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. pantam, var uzskatīt par Kopienas pilsoņu prerogatīvām tiesībām “strādāt, izmantojot tiesības veikt uzņēmējdarbību un sniegt dažādus pakalpojumus jebkurā dalībvalstī”, neraugoties uz īpašajiem “sektorālajiem” noteikumiem, kas ir ietverti LESD 45. un 49. un nākamajos pantos, kā arī Direktīvā 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū, un vai valsts tiesiskajā regulējumā paredzētais aizliegums attiecībā uz šo amata vietu līdz ar to ir nesaderīgs ar vienlīdz vispārīgo diskriminācijas aizliegumu pilsonības dēļ, kas ir noteikts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. panta 2. punktā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-489/11 Rouse Industry AD/Eiropas Komisija 2013. gada 16. maijā iesniedza Rouse Industry AD

(Lieta C-271/13 P)

(2013/C 207/52)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Rouse Industry AD (pārstāvji — Al. Angelov, Sv. Panov, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-489/11;
- taisīt galīgu spriedumu un atzīt par spēkā neesošu Eiropas Komisijas 2011. gada 13. jūlija Lēmuma par valsts atbalstu C 12/2010 un N 389/09, kuru Bulgārija ir piešķirusi sabiedrībai Rouse Industry AD, 2., 3., 4. un 5. pantu;
- pakārtoti, nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai prasītāja izvirza šādus pamatus.

- 1) **Pirmais pamats: procesuālo noteikumu pārkāpums, kas aizskar apelācijas sūdzības iesniedzējas intereses**
  - i) Vispārējā tiesa sava sprieduma motīvu daļā neesot iedziļinājusies lietas dalībniekiem procesa organizatorisko pasākumu ietvaros uzdotajos būtiskajos jautājumos par faktiem, kā arī par lietas dalībnieku nostāju attiecībā uz šiem faktiem.
  - ii) Iepriekš minētais esot būtisks procesuāls pārkāpums, kas ietilpst Tiesas Statūtu 58. panta piemērošanas jomā, jo Vispārējās tiesas pienākums esot bijis aplūkot visus lietas dalībnieku izvirzītos prasījumus, iebildumus un argumentus.
- 2) **Otrais pamats: Vispārējās tiesas izdarīts Savienības tiesību pārkāpums**
  - i) Uzskatot, ka pastāv jauns atbalsts sabiedrībai Rouse Industry AD, Vispārējā tiesa esot prettiesiski piemērojusi LESD 107. panta 1. punktu, to lasot kopā ar Padomes 1999. gada 22. marta Regulas (EK) Nr. 659/1999 ⁽¹⁾, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai, 1. panta c) punktu.
  - ii) Vispārējā tiesa savu spriedumu esot taisījusi, pārkāpjot LESD 107. panta 1. punktu, jo tā nepamatoti esot uzskatījusi, ka atbalsts nav savienojams ar Savienības iekšējo tirgu un ietekmē konkurenci un ka apstākļi, ka valsts nav pieprasījusi atmaksāt nesamaksātās parādu summas, esot priekšrocība sabiedrībai.

iii) Vispārējās tiesas spriedums neatbilstot LESD 107. panta 1. punktam un 297. pantam, jo palāta savā vērtējumā par Eiropas Komisijas izvēlētajiem kritērijiem attiecībā uz privātā sektora kreditoru esot piemērojuši no juridiskā viedokļa kļūdainu pieeju. Eiropas Komisija savus lēmumā esošos secinājumus par privātā sektora kreditora kritēriju neesot pamatojusi ar analīzi un ekonomisku pamatojumu, un tādēļ Vispārējai tiesai neesot bijis pamata piekrist Eiropas Komisijas argumentiem.

iv) Vispārējā tiesa esot nepareizi interpretējusi un piemērojusi Regulas (EK) Nr. 659/1999 14. pantu un LESD 296. pantu, jo Eiropas Komisijai lēmumā esot bijis jānorāda atgūstamā pārmaksātā atbalsta apmērs un procentu maksājumi, turklāt procentu maksājumi esot jāaprēķina pēc Eiropas Komisijas noteiktas atbilstīgas likmes, bet tas tā neesot noticis, t. i., Eiropas Komisijas tiesību akts neesot pamatots.

(¹) OV L 83, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. maijā iesniedza Commissione Tributaria Regionale per la Toscana (Itālija) — Equoland Soc. coop. arl/Agenzia delle Dogane

(Lieta C-272/13)

(2013/C 207/53)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Commissione Tributaria Regionale per la Toscana

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Equoland Soc. coop. arl

Atbildētāja: Agenzia delle Dogane — Ufficio delle Dogane di Livorno

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar Padomes 1977. gada 17. maija Sestās direktīvas 77/388/EEK (¹) 16. pantu un Direktīvas 2006/112/EK (²) 154. un 157. pantu attiecībā uz precēm, kuras importētas noliktavas režīmā, nevis muitas noliktavas, proti, PVN preču noliktavas, režīmā, atbrīvojumu no PVN importam var piešķirt pat tad, ja preces ir ievestas tikai saskaņā ar dokumentiem, bet ne fiziski?
- 2) Vai ar Sesto direktīvu 77/388/EEK un Direktīvu 2006/112/EK ir pieļauta prakse, saskaņā ar kuru dalībvalsts

iekasē PVN par importu, lai arī tas jau ir ticis samaksāts — vai nu kļūdas vai nelikumīgas rīcības dēļ — *apgrieztās iekasēšanas procedūrā* ar sev izsniegtu rēķinu un tajā pašā laikā ar ieregistrēšanu pirkumu un pārdevumu reģistrā?

- 3) Vai tas, ka dalībvalstis pieprasa samaksāt PVN, kurš jau ir samaksāts *apgrieztās iekasēšanas procedūrā* ar sev izsniegtu rēķinu un tajā pašā laikā ar ieregistrēšanu pirkumu un pārdevumu reģistrā, pārkāpj PVN neitralitātes principu?

- (¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp).
- (²) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 21. maijā iesniedza Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra (Spānija) — Pablo Acosta Padín/Hijos de J. Barreras S.A.

(Lieta C-276/13)

(2013/C 207/54)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Pablo Acosta Padín

Atbildētājs: Hijos de J. Barreras S.A.

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LESD 101. pantam (iepriekš — EK līguma 81. pants, to aplūkojot kopsakarā ar tā 10. pantu) un LES 4. panta 3. punktam atbilst tāds tiesiskais regulējums kā tas, kas ir ieviests ar Noteikumiem par pārstāvju tiesā atlīdzības tarifiem, proti, ar [2003. gada] 7. novembra Karaļa dekrētu Nr. 1373/2003, kurā to atlīdzībai ir noteikts minimālais tarifs vai skala, kuru var palielināt vai samazināt tikai 12 % apmērā, un dalībvalsts iestādēm, tostarp tiesām, nav faktiskas iespējas atkāpties no tiesību aktos noteiktajām skalām paredzētajām minimālajām likmēm, ja rodas ārkārtēji apstākļi?
- 2) Vai saistībā ar iepriekš minētā tarifa piemērošanu, lai nepiemērotu ar to noteiktās minimālās likmes, par ārkārtējiem apstākļiem var uzskatīt to, ka, piemērojot skalu vai tarifu, saņemamā atlīdzības summa ir būtiski nesamērīga ar faktiski veikto darbu?

- 3) Vai ar LESD 56. pantu (iepriekš — [EKL] 49. pants) ir saderīgi Noteikumi par pārstāvju tiesā atlīdzības tarifiem, proti, [2003. gada] 7. novembra Karaļa dekrēts Nr. 1373/2003?
- 4) Vai šis tiesiskais regulējums atbilst nepieciešamības un samērīguma nosacījumiem, kuri ir noteikti Direktīvas 2006/123/EK ⁽¹⁾ 15. panta 3. punktā?
- 5) Vai Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pants, piešķirot tiesības uz lietas taisnīgu izskatīšanu, ietver tiesības uz efektīvu aizstāvību, attiecīgajai personai iebilstot pret pārstāvim tiesā noteikto atlīdzību, kas ir nesamērīgi liela un neatbilst faktiski veiktajam darbam?
- 6) Apstiprinošas atbildes gadījumā — vai Spānijas *Ley de Enjuiciamiento Civil* [Civilprocesa likuma] noteikumi, kuros zaudējušajai pusei liegts apstrīdēt pārstāvja tiesā atlīdzības apmēru tādēļ, ka tā tos uzskata par nesamērīgi lielu un neatbilstošu faktiski veiktajam darbam, atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6. pantam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 12. decembra Direktīva 2006/123/EK par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 22. maijā iesniedza Högsta domstolen (Zviedrija) — C More Entertainment AB/Linus Sandberg

(Lieta C-279/13)

(2013/C 207/55)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Högsta domstolen

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: C More Entertainment AB

Atbildētājs: Linus Sandberg

Prejudiciālie jautājumi:

- 1) Vai izziņošanas sabiedrībai jēdziens Direktīvas 2001/29/EK ⁽¹⁾ 3. panta 1. punkta izpratnē ir uzskatāms par darbību, kas tīmekļa vietnē, noklikšķinot taustiņu, dara plaši pieejamu saiti uz darbu, kuru pārraida šī darba autortiesību īpašnieks?
- 2) Vai saites veids ietekmē pirmā jautājuma vērtējumu?

- 3) Vai tam, ka piekļuve attiecīgajam darbam, kura saite ir kaut kādā veidā ierobežota, ir vērtējumā vērā ņemams elements?
- 4) Vai dalībvalstis darba autoram var atzīt plašākas ekskluzīvās tiesības, paredzot, ka izziņošana sabiedrībai ietver citas darbības papildus tām, kas norādītas direktīvas 3. panta 1. punktā?
- 5) Vai dalībvalstis autortiesību īpašniekam var atzīt plašākas ekskluzīvās tiesības, paredzot, ka izziņošana sabiedrībai ietver citas darbības papildus tām, kas norādītas direktīvas 3. panta 1. punktā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 22. maija Direktīva 2001/29/EK par dažu autortiesību un blakustiesību aspektu saskaņošanu informācijas sabiedrībā (OV L 167, 10. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 27. maijā iesniedza Eparchiako Dikastirio Lefkosias (Kipra) — Sotiris Papasavvas/O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi un Giorgos Sertis

(Lieta C-291/13)

(2013/C 207/56)

Tiesvedības valoda — grieķu

Iesniedzējtiesa

Eparchiako Dikastirio Lefkosias

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Sotiris Papasavvas

Atbildētāji: O Fileleftheros Dimosia Etaireia Ltd, Takis Kounnafi un Giorgos Sertis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Ņemot vērā, ka dalībvalstu tiesiskais regulējums goda un cieņas aizskārumu jomā ietekmē spēju sniegt informācijas pakalpojumus elektroniskā veidā gan valsts mērogā, gan ES teritorijā, — vai šādu tiesisko regulējumu var uzskatīt par informācijas pakalpojumu sniegšanas ierobežojumu saistībā ar Direktīvas 2000/31/EK īstenošanu?
- 2) Ja atbilde uz 1. jautājumu ir apstiprinoša, — vai Direktīvas 2000/31/EK 12., 13. un 14. panta normas par atbildību ir piemērojamas civiltiesību jautājumos starp privātpersonām, piemēram, jautājumos par civiltiesisko atbildību goda un cieņas aizskāruma gadījumā, vai šīs normas attiecas tikai uz civiltiesisko atbildību par komercdarījumiem/līgumiem ar patērētājiem?

- 3) Ņemot vērā mērķi, kāds izvirzīts Direktīvas 2000/31/EK 12., 13. un 14. pantā attiecībā uz informācijas sabiedrības pakalpojumu sniedzēju atbildību, un ievērojot to, ka daudzās dalībvalstīs pirms tiesvedības ir jābūt izdotam starprikojumam par aizliegumu, kas paliek spēkā līdz tiesvedības beigām, — vai ar minētajiem pantiem ir ieviestas individuālas tiesības, uz kurām var atsaukties savai aizstāvībai saistībā ar civilprasību attiecībā uz goda un cieņas aizskārumu, vai tie ir likumisks šķērslis šādas prasības celšanai?
- 4) Vai jēdzieni “informācijas sabiedrības pakalpojumi” un “[informācijas sabiedrības] pakalpojumu sniedzējs”, kas minēti 2. pantā Direktīvā 2000/31/EK un 1. panta 2. punktā Direktīvā 98/34/EK, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK, attiecas uz tiešsaistes informācijas pakalpojumiem, par kuriem atlīdzību maksā nevis tieši pakalpojuma saņēmējs, bet gan par kuriem atlīdzība tiek maksāta netieši, pateicoties komerc reklāmām, kuras parādās tīmekļa vietnē?
- 5) Ņemot vērā “[informācijas sabiedrības] pakalpojumu sniedzēja” definīciju, kas dota 2. pantā Direktīvā 2000/31/EK un 1. panta 2. punktā Direktīvā 98/34/EK, ar grozījumiem, kas izdarīti ar Direktīvu 98/48/EK, — cik lielā mērā var uzskatīt, ka šajos pakalpojumos ir ietverta “vienkāršā līnija (*mere conduit*)” vai “superātrā līnija (*caching*)”, vai arī “glabāšana” saskaņā ar Direktīvas 2000/31/EK 12., 13. un 14. pantu, ja pastāv viens vai vairāki no turpmāk minētajiem apstākļiem:
- a) avīze, kurai ir bez maksas pieejama tīmekļa vietne, kurā tiek publicēts papīra versijas elektroniskais izdevums ar visiem papīra versijas rakstiem un reklāmām, PDF formātā vai citā analogā elektroniskajā formātā;
  - b) avīze tiešsaistē, kas ir brīvi pieejama, kuras nodrošinātājs atlīdzību saņem, pateicoties komerc reklāmām, kuras parādās tīmekļa vietnē. Tiešsaistes avīzēs publicēto informāciju sniedz avīzes darbinieki un/vai pašnodarbināti žurnālisti;
  - c) maksas tīmekļa vietne, kurā sniegts kāds no a) un b) punktā minētajiem pakalpojumiem?

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-571/11 *El Corte Inglés/ITSB — Chez Gerard* (“CLUB GOURMET”) 2013. gada 30. maijā iesniedza *El Corte Inglés, S.A.*

(Lieta C-301/13 P)

(2013/C 207/57)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *El Corte Inglés, S.A.* (pārstāvji — J. L. Rivas Zurdo un E. Seijo Veiguela, advokāti)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (ITSB)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

— pilnībā atcelt Vispārējās tiesas 2013. gada 20. marta spriedumu lietā T-571/11;

— piespriest personai vai personām, kas iebilst pret šo prasību, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

1) Tiesiskās noteiktības un tiesiskās paļāvības principa pārkāpums.

Tiesiskās noteiktības princips paredz “nepārprotamu formulējumu, kas ieinteresētajām personām ļauj skaidri un precīzi zināt savas tiesības un pienākumus”. Šis princips saistās ar tiesiskās paļāvības principu, ar kuru paredzēta nepieciešamība pamatot administratīvos lēmumus, kas atkāpjas no agrākajiem lēmumiem, ja šie lēmumi var radīt tiesisko paļāvību to adresātiem.

Spānijas tiesu prakse attiecībā uz Spānijas preču zīmēm—saukļiem (kas reģistrētas 1997. gada Instrukcijas spēkā esamības laikā), ir skaidrā pretrunā Kopienas administratīvajiem aktiem iebildumu procesā B 877.714 un R 571/11, kā arī Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2013. gada 20. marta spriedumam: tā kā Iebildumu nodaļai bija šaubas par agrākās preču zīmes skaidrojumu, tai esot bijis tās jānovērš, lūdzot Spānijas Patentu un preču zīmju biroju sniegt skaidrojumu šajā jautājumā vai arī lūdzot šo lietas dalībnieku formulēt apsvērumus savai aizstāvībai.

2) Acīmredzami kļūdainais tiesvedības priekšvēstures vērtējums

Spriedumā uzskatīts, ka ir pierādīta pretstatītās preču zīmes reģistrācija attiecībā uz 35. klasi, lai aizsargātu pakalpojumus saistībā ar reklāmas frāzi, ko izmanto kā saukli preču, kas ietilpst 29., 30., 31., 32., 33. un 42. klasē, tirdzniecībā, lietošanā vai izmantošanā, kā arī tas, ka ITSB bija zināms tā 2006. gada 17. jūlija lēmums, kurā tas bija ņēmis vērā Spānijas Patentu un preču zīmju biroja 1997. gada 11. novembra Instrukciju par preču zīmju-saukļu vērtēšanu (4. pielikums) un Spānijas Augstākās Tiesas 2004. gada 25. februāra un 2008. gada 30. maija spriedumus.

Prasība, lai [šīs] lietas dalībnieks apgalvo un pierāda, ka tā agrākās preču zīmes piešķirtā aizsardzība attiecās uz tādām pašām precēm kā tās, kas norādītas reģistrācijas pieteikumā, ir acīmredzami kļūdainais vērtējums, jo tā līdzinās prasībai par piemērošanas jomas identiskumu. Tādējādi kļūdainais pierādījumu un faktu vērtējums aptur galvenā jautājuma, kas ir Regulas Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts, risināšanu.

3) Pārsūdzētā sprieduma pamatojuma neesamība

Pārsūdzētajā spriedumā (35. punkts) ir atzīta sprieduma lietā *Atomic* ⁽²⁾ nozīme, bet norādīts, ka tas ir piemērojams gadījumā, kad ITSB rīcībā jau ir norādes attiecībā uz valsts tiesībām (41. punkts); tas rada pretrunu, jo tās tātad nav piemērojamas *ex officio*.

Sprieduma 45. punktā ir norādīts, ka procesā ITSB nevar pamatoties uz argumentiem, kas jau tikuši izvirzīti ITSB cita procesa ietvaros, tomēr nav precizēts, kādēļ tam tā jābūt.

Jebkādas analīzes par preču zīmju salīdzinājumu neesamība, kas ir reāls [prasības] pamats (pārsūdzētā sprieduma 55. punkts), liedz šim lietas dalībniekam aizstāvības iespēju.

4) Sajaukšanas iespēja

Vispārējā tiesa ir pārkāpusi tiesības uz aizstāvību, neņemot par Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto sajaukšanas iespēju. Galvenais prasības pamats, kas izvirzīts starp citiem pamatiem [norādīti prasības pieteikumā] 19.-22. punktā, ir kļūdainais sajaukšanas iespējas vērtējums. Saskaņā ar judikatūru, sajaukšanas iespēja sabiedrības apziņā ir jāvērtē visaptveroši, ņemot vērā visus faktorus, kam ir nozīme konkrētajā lietā.

(¹) Padomes 2009. gada 26. februāra Regula par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.)

(²) 2005. gada 20. aprīļa spriedums lietā T-318/03 *Atomic Austria/ITSB — Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil* ("ATOMIC BLITZ") (Krājums, II-1319. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2013. gada 4. jūnijā iesniedza *Cour de cassation* (Francija) — *Haeger & Schmidt GmbH/Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA*

(Lieta C-305/13)

(2013/C 207/58)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Haeger & Schmidt GmbH

Atbildētāji: Mutuelles du Mans assurances Iard SA (MMA Iard), Jacques Lorio, Dominique Miquel, en qualité de liquidateur de Safram intercontinental SARL, Ace Insurance SA NV, Va Tech JST SA, Axa Corporate Solutions SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) vai kravas pārvadājuma līguma, ar kuru preču nosūtītājs uztic starpniekam, kurš rīkojas savā vārdā un uz savu atbildību, organizēt preču pārvadāšanu, ko starpnieks veiks ar viena vai vairāku transporta uzņēmumu starpniecību preču nosūtītāja vārdā, galvenais mērķis var būt preču pārvadāšana 1980. gada 19. jūnija Romas Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām (¹), 4. panta 4. punkta izpratnē un ja var, tad saskaņā ar kādiem nosacījumiem?
- 2) Ja kravas pārvadājuma līgumu var uzskatīt par preču pārvadājuma līgumu minētā 4. panta 4. punkta izpratnē, bet šajā normā paredzētā speciālā prezumpcija attiecībā uz atbilstošo tiesību noteikšanu nav piemērojama, jo nepastāv šajā normā prasītā saikne, vai šī panta pirmais teikums, saskaņā ar kuru uz preču pārvadājuma līgumu neattiecas 2. punkta vispārīgā prezumpcija, ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesa tiek aicināta šādos gadījumos noskaidrot piemērojamās tiesības nevis pamatojoties uz šo prezumpciju, kas tika galīgi izslēgta, bet gan saskaņā ar 4. panta 1. punktā ietvertu vispārējo principu par piemērojamo tiesību noteikšanu, proti, identificējot valsts, ar kuru konkrētais līgums ir visciešāk saistīts, īpašu nozīmi nepiešķirot valstij, kurā ir reģistrēta persona, kas sniedza līgumā paredzēto pakalpojumu?
- 3) Pieņemot, ka uz kravas pārvadājuma līgumu attiecas 4. panta 2. punktā paredzētā vispārējā prezumpcija, vai var atļaut gadījumā, kad sākotnējais pasūtītājs ir noslēdzis līgumu ar pirmo starpnieku, kurš savukārt vēlāk ir ticis aizstāts ar otru starpnieku, noteikt tiesības, kas piemērojamas līgumattiecībām starp pasūtītāju un šo otro starpnieku, atsaucoties uz pirmā starpnieka reģistrācijas vietu, šādi konstatētās valsts tiesības uzskatot par vispārēji piemērojamām visam preču pārvadāšanas darījumam kopumā?

(¹) Romas Konvencijas par tiesību aktiem, kas piemērojami līgumsaistībām, kura atvērta parakstīšanai Romā 1980. gada 19. jūnijā (OV L 266, 1. lpp.)

VISPĀRĒJĀ TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 18. martā — EPAW/Komisija

(Lieta T-168/13)

(2013/C 207/59)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Platforma pret vēja ģeneratoru parkiem (*European Platform Against Windfarms (EPAW)*) (*Kingscourt*, Īrijas Republika) (pārstāvis — *C. Kiss*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— anulēt Komisijas paziņojumu Eiropas Parlamentam, Padomei, Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komitejai un Reģionu komitejai “Energija no atjaunojamiem energoresursiem — būtiska Eiropas enerģijas tirgus sastāvdaļa” COM(2012) 271 un

— anulēt ar Enerģētikas ģenerāldirektorāta starpniecību 2013. gada 21. janvārī nosūtīto Eiropas Komisijas vēstuli Nr. AG/ss ener.c.l(2012) 1664838 uz EPAW pieprasījumu veikt iekšēju pārbaudi.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas paziņojums COM(2012) 271 esot prettiesisks.

— Komisijas paziņojumā COM(2012) 271 atbilstoši Orhūsas konvencijai atjaunojamo energoresursu stratēģijas izstrādē neesot ievērota sabiedrības līdzdalība.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas paziņojums COM(2012) 271 esot prettiesisks.

— Komisijas paziņojums COM(2012) 271 neatbilstot Orhūsas regulai (ES Regula Nr. 1367/2006).

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka Komisijas vēstule Nr. AG/ss ener.c.l (2012) 1664838 esot prettiesiska.

— Komisijas vēstulē esot prettiesiski norādīts, ka, lai administratīvs akts būtu pārbaudāms, pamatojoties uz piepra-

sījumu veikt iekšēju pārbaudi, saskaņā ar ES Regulu Nr. 1367/2006 tam ir jābūt ES iestādes pieņemtam individuālam tiesību aktam, kas ir juridiski saistošs.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — Square/ITSB — Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (“SQUARE”)

(Lieta T-213/13)

(2013/C 207/60)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Square, Inc.* (*Sanfrancisko*, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis — *M. Graf*, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne (Serres-Castet, Francija)*

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 31. janvāra lēmumu lietā R 775/2012-1;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiskas preču zīmes “SQUARE” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35. un 38. klasē, starptautiska reģistrācija, kas attiecas uz Eiropas Savienību — starptautiska preču zīme, kas attiecas uz Eiropas Savienību Nr. W 1 032 395

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Caisse régionale de crédit agricole mutuel Pyrénées Gascogne*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts vārdiska preču zīme “SQUARE-énergie” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 31., 35., 36., 38., 41., 42. un 44. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 23. aprīlī — Atmeh/ITSB — Fretier (“MONTALE MTL MONTALE Deziġn”)

(Lieta T-239/13)

(2013/C 207/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ammar Atmeh (Diera-Duba, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvis — A. Berthet, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Sylvie Fretier (Parīze, Francija)

Prasītāja prasījumi

— atzīt šo prasību par pieņemamu;

— grozīt ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 14. februāra lēmumu apvienotajās lietās R 1482/2011-4 un R 1571/2011-4 un apturēt Kopienas preču zīmes Nr. 003 874 807 “MONTALE MTL MONTALE Deziġn”, par kuru Ammar Atmeh k-gs reģistrācijas pieteikumu bija iesniedzis 2004. gada 16. jūnijā, spēkā neesamības atzīšanas procesu, kamēr nav pieņemts galīgais lēmums attiecībā uz Tribunal de Grande Instance de Paris izskatāmo prasību par Fretier k-dzes preču zīmju atzīšanu par spēkā neesošām un par to atcelšanu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “MONTALE MTL MONTALE Deziġn”, attiecībā uz 3. klasē ietilpstošām precēm un pakalpojumiem — Kopienas preču zīme Nr. 3 874 807

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Sylvie Fretier

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: valsts grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “PIERRE MONTALE MONTALE M”, un valsts grafiska preču zīme un

starptautiska reģistrācija, kas ietver vārdiskus elementus “MTL MONTALE”, attiecībā uz 3. klasē ietilpstošām precēm

Anulēšanas nodaļas lēmums: apmierināt pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt prasītāja iesniegto apelācijas sūdzību un Sylvie Fretier k-dzes iesniegto paziņojumu par apelācijas sūdzības nepieņemamību

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 2868/95 20. noteikuma un pareizas tiesvedības principa pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 25. aprīlī — Aldi Einkauf/ITSB — Alifoods (“Alifoods”)

(Lieta T-240/13)

(2013/C 207/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Aldi Einkauf GmbH & Co. OHG (Essen, Vācija) (pārstāvji — N. Lützenrath, U. Rademacher, L. Kolks un C. Fürsen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Alifoods, SA (Alicante, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2012. gada 25. februāra lēmumu lietā R 407/2012-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Alifoods, SA

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “Alifoods”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 29., 32. un 35. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. B 1 825 002

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: starptautiska un Kopienas vārdiska preču zīme “ALDI” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 3., 4., 9., 16., 24., 25., 29., 30., 31., 32., 33., 34., 35., 36., 38., 40., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 25. aprīlī — Grieķijas Republika/Komisija

(Lieta T-241/13)

(2013/C 207/63)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — I. Chalkias, S. Papaioannou un A. Vassilopoulou)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— apmierināt prasību;

— atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra Īstenošanas lēmumu 2013/123/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 981 un publicēts OV L 67, 20. lpp., daļā, kas attiecas uz Grieķijas Republiku;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecībā uz finanšu korekcijām, kas jāveic atbilstoši apstrīdētajam Komisijas 2013. gada 26. februāra Īstenošanas lēmumam 2013/123/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), izziņots ar dokumenta numuru C(2013) 981 un publicēts OV L 67, 20. lpp., daļā, kas attiecas uz Grieķijas Republikas veiktajām finanšu korekcijām, kuras attiecas uz Regulas Nr. 1782/2003 69. pantā minēto valsts atbalstu liellopu, aitas un kazas gaļas un tabakas nozarēs 2006. un 2007. tirdzniecības gadā, Grieķijas Republika norāda šādus atcelšanas pamatus:

Ar pirmo atcelšanas pamatu Grieķijas Republika apgalvo, ka noteiktā korekcija par konstatētajiem pārkāpumiem saistībā ar

Regulas Nr. 1782/2003 ⁽¹⁾ 69. panta īstenošanu esot prettiesiska un esot jāatceļ, jo: a) ar to tiek pārkāpts Regulas Nr. 1782/2003 69. pants, kura īstenošana dalībvalstīs ir fakultatīva un kurā ir piešķirta ļoti plaša rīcības brīvība attiecībā uz papildu samaksas saņēmēju, pieļaušanas kritēriju un papildu samaksas izmaksāšanas kārtības un īpašo noteikumu noteikšanu; b) kļūdas Regulas Nr. 1782/2003 69. panta piemērošanā nevar izraisīt zaudējumus Fondiem, kā tas ir pieprasīts Regulas Nr. 1290/2005 ⁽²⁾ 31. pantā, lai likumīgi varētu piemērot finanšu korekcijas.

Ar otro atcelšanas pamatu Grieķijas Republika norāda, ka noteiktās korekcijas saistībā ar pārkāpumiem pamatpārbaudēs tabakas nozarē ir prettiesiskas un ir jāatceļ, jo: a) Komisijas novērtējums, atbilstoši kuram pārbaudes uz vietas neatbilda Regulai Nr. 796/2004 ⁽³⁾, ir pamatots ar kļūdainu šīs regulas 23. panta interpretāciju un piemērošanu, faktu kļūdainu novērtējumu un tajā esot nepietiekams un pretrunīgs pamatojums; un b) Komisijas novērtējums, saskaņā ar kuru pārstrādes uzņēmumos neesot veiktas pamatpārbaudes, ir pamatots ar kļūdu faktos.

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 29. septembra Regula (EK) Nr. 1782/2003, ar ko izveido kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, un groza Regulas (EEK) Nr. 2019/93, (EK) Nr. 1452/2001, (EK) Nr. 1453/2001, (EK) Nr. 1454/2001, (EK) Nr. 1868/94, (EK) Nr. 1251/1999, (EK) Nr. 1254/1999, (EK) Nr. 1673/2000, (EEK) Nr. 2358/71 un (EK) Nr. 2529/2001 (OV L 270, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regula (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiešā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 29. aprīlī — Castell Macía/ITSB — PJ Hungary (“PEPE CASTELL”)

(Lieta T-242/13)

(2013/C 207/64)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: José Castell Macía (Elche, Spānija) (pārstāvji — G. Marín Raigal, P. López Ronda, H. Mosback un G. Macías Bonilla, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: PJ Hungary Szolgálató kft (PJ Hungary kft) (Budapešta, Ungārija)

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 7. februāra lēmumu lietā R 1401/2012-1 tādējādi, ka tiek noraidīti iesniegtie iebildumi, apmierināts Kopienas preču zīmes “PEPE CASTELL” reģistrācijas pieteikums Nr. 6 798 863 un iebildumu iesniedzējai tiek noteikts pienākums atlīdzināt izdevumus, kas radušies procesā abās instancēs;
- piespriest ITSB kā atbildētājam segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā;
- ja nepieciešams, piespriest personai, kas iestājusies lietā, segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “PEPE CASTELL” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 16., 25. un 39. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 6 798 862

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: PJ Hungary Szolgáltató kft

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “Pepe Jeans FOOTWEAR”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 2. maijā — MHCS/ITSB — Ambra (“DORATO”)

(Lieta T-249/13)

(2013/C 207/65)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MHCS (Epernay, Francija) (pārstāvji — P. Boutron, N. Moya Fernández un L-E. Balleydier, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Ambra S.A. (Varšava, Polija)

Prasītājas prasījumi:

- atzīt šo prasības pieteikumu un tā pielikumus par pieņemamiem;
- atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumu;
- piespriest ITSB un personai, kas iestājas lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver emblēmu ar pudeles kakliņa etiķeti un vārdisku elementu “DORATO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 131 228

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas preču zīmes, kas ietver emblēmu ar pudeles kakliņa etiķeti, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 2. maijā — Naazneen Investments/ITSB — Energy Brands (“SMART WATER”)

(Lieta T-250/13)

(2013/C 207/66)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Naazneen Investments Ltd (Limasola, Kipra) (pārstāvji — P. Goldenbaum, I. Rohr un T. Melchert, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Energy Brands, Inc. (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis)

Prasītājas prasījumi:

atcelt ITSB Apelāciju otrās padomes lēmumu lietā R 1101/2011-2;

piespriest atbildētājam segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme "SMART WATER", Kopienas vārdiskas preču zīmes reģistrācija Nr. 781 153

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Anulēšanas nodaļas lēmums: atcelt Kopienas preču zīmi

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 6. maijā — Orthogen/ITSB — Arthrex Medizinische Instrumente ("IRAP")

(Lieta T-253/13)

(2013/C 207/67)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Orthogen AG (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji — M. Finger un S. Krüger, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH (Karlsfeld, Vācija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 21. februāra lēmumu lietā R 382/2012-1;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp procesā Apelāciju padomē radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: vārdiska preču zīme "IRAP" attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 1., 5., 10., 42. un 44. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 3 609 121

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: Arthrex Medizinische Instrumente GmbH

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: absolūts spēkā neesamības pamats; "IRAP" esot vispārīgs parasti lietojams saasinājums noteiktam proteīnam, kuram ir būtiska nozīme medicīniskā vai attiecīgi veterināri — medicīniskā ārstēšanas procesā

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu apmierināt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati:

— Regulas Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;

— Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 6. maijā — Stayer Ibérica/ITSB — Korporaciya "Masternet" ("STAYER")

(Lieta T-254/13)

(2013/C 207/68)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Stayer Ibérica, SA (Pinto, Spānija) (pārstāvis — S. Rizzo, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: ZAO Korporaciya "Masternet" (Maskava, Krievija)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā daļēji apmierināta apelācijas sūdzība un Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 4675881 atzīta par spēkā neesošu attiecībā uz precēm:

— 7. klase: "Iekārtas un instrumenti; dimantu griešanas un slīpēšanas mašīnu detaļas; urbji un griešanas diski šādām nozarēm: marmors, granīts, akmens, mals, plāksnes, dakstiņi un ķieģeļi un vispārēji — griešanas instrumenti kā daļa no 7. klase ietilpstošajām iekārtām";

— 8. klase: "Ar roku darbināmas abrazīvas ierīces (diski un slīpēšanas diski)".

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: grafiska preču zīme "STAYER" — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 4 675 881

Kopienas preču zīmes īpašnieks: prasītājs

Lietas dalībnieks, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: lūgums atzīt par spēkā neesošu ir pamatots ar Padomes Regulas Nr. 207/2009 53. panta 1. punkta a) apakšpunktā norādīto pamatu kopsakarā ar 8. panta 1. punkta b) apakšpunktā norādīto pamatu.

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt pilnībā

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību daļēji apmierināt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 76. panta 2. punkta, 15. panta un 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — Polijas Republika/ Komisija

(Lieta T-257/13)

(2013/C 207/69)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis — B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra Īstenošanas lēmumu 2013/123/ES (paziņots kā dokuments Nr. C(2013) 981), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu, uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV L 67, 20. lpp.), ciktāl ar to no finansējuma tiek izslēgtas summas EUR 28 763 238,60, kā arī EUR 5 688 440,96 apmērā, ko ir izdevusi Polijas Republikā akreditēta maksājumu aģentūra;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1290/2005⁽¹⁾ 7. panta 4. punkta pirmās daļas un Regulas

(EK) Nr. 1290/2005⁽²⁾ 31. panta 1. punkta pārkāpums, jo finanšu korekcija esot notikusi, pamatojoties uz kļūdainiem faktiskiem konstatējumiem un tiesību interpretāciju.

— Komisija esot, pamatojoties uz kļūdainiem faktiskiem konstatējumiem un tiesību interpretāciju, veikusi finanšu korekciju, lai gan Polijas iestāžu izdevumi esot tikuši veikti saskaņā ar Kopienas tiesību normām. Polijas Republika apstrīd Komisijas izdarīto tiesību interpretāciju un faktu konstatējumus par apgalvotajām nepilnībām pasākuma “priekšlaicīga pensionēšanās” pārvaldes sistēmā, kas attiecās, pirmkārt, uz prasību, lai pirms uzņēmuma nodošanas, lai varētu saņemt priekšlaicīgu pensiju, būtu veikta uzņēmējdarbība, otrkārt, Polijas iestāžu akceptētā profesionālās spējas pierādījuma paziņojuma formā kļūdainību un, treškārt, uz sankciju uzņēmumu pārņēmējiem, ja nav izpildīts pienākums vismaz piecus gadus nodarboties ar lauksaimniecību, nekonstatēšanu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots Regulas (EK) Nr. 1258/1999 7. panta 4. punkta ceturtais daļas un Regulas (EK) Nr. 1290/2005 31. panta 2. punkta, kā arī samērīguma principa pārkāpums, jo paušālās korekcijas esot pārāk lielas salīdzinājumā ar finansiālo zaudējumu Kopienas budžetam draudiem.

— Neviena no pārmestajām nepilnībām neesot radījusi finansiālus zaudējumus Kopienai vai būtu varējusi tos radīt, katrā ziņā šādu finansiālu zaudējumu draudi esot bijuši pavisam nenozīmīgi.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 296. panta 2. punkta pārkāpums, jo apstrīdētajam lēmumam neesot norādīts pietiekams pamatojums.

— Komisija esot savu secinājumu, kas radušies trīs lauksaimniecības uzņēmumu pārbaudes rezultātā, pamatojumam neesot iesniegusi pierādījumus un minējusi faktiskus un tiesiskus konstatējumus.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots subsidiaritātes principa pārkāpums.

— Komisija esot rupji pārkāpusi lauku attīstības veicināšanas politikā noteikto subsidiaritātes principu. Tā esot, interpretējot programmas plānošanas par lauku atbalstu dokumentus un faktiski uzstādot prasības programmas īstenošanas veidam, iekļausies dalībvalstu rīcības brīvībā attiecībā uz programmas plānošanas dokumentos noteikto mērķu īstenošanas līdzekļiem.

⁽¹⁾ Padomes 1999. gada 17. maija Regula (EK) Nr. 1258/1999 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 160, 103. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2005. gada 21. jūnija Regulas (EK) Nr. 1290/2005 par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV L 209, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 3. maijā — Matratzen Concord/ITSB — KBT (“ARKTIS”)

(Lieta T-258/13)

(2013/C 207/70)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Matratzen Concord GmbH (Ķelne, Vācija) (pārstāvis — I. Seltling, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita (Locarno, Šveice)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 4. marta lēmumu lietā R 2133/2011-4;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, kuru lūdz atcelt: vārdiska preču zīme “ARKTIS” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 20. un 24. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 2 818 680

Kopienas preču zīmes īpašniece: KBT & Co. Ernst Kruchen agenzia commerciale società in accomandita

Lietas dalībiece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: prasītāja

Anulēšanas nodaļas lēmums: daļēji apmierināt pieteikumu

Apelāciju padomes lēmums: noraidīt apelācijas sūdzību

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — France/Komisija

(Lieta T-259/13)

(2013/C 207/71)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Francijas Republika (pārstāvji — E. Belliard, D. Colas un C. Candat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— daļēji atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra [Īstenošanas] lēmumu 2013/123/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz [...] Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA), ciktāl ar to ir izslēgti Francijas Republikas veiktie izdevumi nelabvēlīgu dabas apstākļu izraisīto zaudējumu kompensējošajam pabalstam [Indemnités compensatoires des handicaps naturels] (turpmāk tekstā — “ICHN”) Francijas 2007.-2013. gada Lauku attīstības plāna [Plan de développement rural hexagonal] ietvaros par 2008. un 2009. budžeta gadu;

— pakārtoti, daļēji atcelt [Īstenošanas] lēmumu 2013/123/ES, pirmkārt, ciktāl ar to no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz daļu izdevumu, ko Francijas Republika ir veikusi ICHN atbalsta ietvaros attiecībā uz aitām un kuri nav deklarēti kā atbalsts aitām, un otrkārt, ciktāl ar to no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz daļu izdevumu, ko Francijas Republika ir veikusi ICHN atbalsta ietvaros attiecībā uz liellopiem, saistībā ar kuriem ir veiktas pārbaudes uz vietas sakarā ar dzīvnieku identifikācijas pārbaudēm vai piemaksu par liellopiem pārbaudēm;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Pirmais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1975/2006 (¹) 10. panta 2. un 4. punkta un 14. panta 2. punkta pārkāpumu, jo Komisija uzskatīja, ka Francijas valdība nav izpildījusi pienākumus saistībā ar pārbaudēm, jo attiecībā uz liellopiem un aitām, saistībā ar kuriem tika pieprasīta piemaksa par aitām reproduktīvā vecumā, tā saistībā ar ICHN atbalstu uz vietas veicamo pārbaudu laikā nav veikusi šo dzīvnieku uzskaiti. Šis pamats ir iedalīts divās daļās, kuru ietvaros prasītāja apgalvo, ka:

— pienākums uzskaitīt dzīvniekus saistībā ar ICHN atbalstu uz vietas veicamo pārbaudu laikā ir pretrunā blīvuma kritērija turpinātības raksturam un vienlīdzīgas attieksmes principam un

— Komisija ir kļūdaini interpretējusi Regulas Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punktu un 14. panta 2. punktu, uzskatot, ka Francijas pārbaudu sistēma nav atbilstoša, lai pārbaudītu blīvuma kritērija ievērošanu.

2) Otrais pamats attiecas uz Regulas Nr. 1082/2003 ⁽²⁾ 2. panta 2. punkta un Regulas Nr. 796/2004 ⁽³⁾ par pārbaudi kārtību liellopu identifikācijas un liellopu piemaksu ietvaros 26. panta 2. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, jo Komisija uzskatīja, ka Regulas Nr. 1975/2006 10. panta 2. un 4. punktā un 14. panta 2. punktā, lai pārbaudītu blīvuma kritēriju, ir paredzēts pienākums pārbaudi veikt vietās laikā veikt dzīvnieku uzskaiti.

3) Trešais pamats, kas izvirzīts pakārtoti, attiecas uz prettiesisko Komisijas veikto paplašināto vienotas likmes korekcijas piemērošanu aitkopības saimniecībām, kas nav piemērotas piemaksām par aitam reproduktīvā vecumā, un liellopu audzētāvēnām, kuras tiek pārbaudītas liellopu identifikācijas un piemaksu par liellopiem ietvaros.

(¹) Komisijas 2006. gada 7. decembra Regula (EK) Nr. 1975/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1698/2005 attiecībā uz pārbaudes kārtību, kā arī savstarpējo atbilstību saistībā ar lauku attīstības atbalsta pasākumiem (OV L 368, 74. lpp.).

(²) Komisijas 2003. gada 23. jūnija Regula (EK) Nr. 1082/2003, ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 1760/2000 īstenošanai attiecībā uz minimālo līmeni pārbaudēm, kas jāveic saskaņā ar liellopu identifikācijas un reģistrācijas sistēmu (OV L 156, 9. lpp.).

(³) Komisijas 2004. gada 21. aprīļa Regula (EK) Nr. 796/2004, ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai ieviestu savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu, kura paredzēta Padomes Regulā (EK) Nr. 1782/2003, ar ko ievieš kopīgus tiesā atbalsta shēmu noteikumus saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem (OV L 141, 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — Skysoft Computersysteme/ITSB — British Sky Broadcasting un Sky IP International (“SKYSOFT”)

(Lieta T-262/13)

(2013/C 207/72)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Skysoft Computersysteme GmbH (Kleinmachnow, Vācija) (pārstāvji — P. Ehrlinger un T. Hagen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki: British Sky Broadcasting Group plc un Sky IP International Ltd (Isleworth, Apvienotā Karaliste)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto ITSB Apelāciju ceturtās padomes 2013. gada 20. marta lēmumu, ciktāl ar to noraidīta prasītāja apelācijas sūdzība par ITSB Iebildumu nodaļas 2011. gada 30. septembra lēmumu un nav noraidīti personas, kas iestājusies lietā, iebildumi;

— piespriest personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus;

— lūgt atbildētājam iesniegt pielikumus, kurus persona, kas iestājusies lietā, un prasītāja iesniedza iebildumu procesā.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SKYSOFT” — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 4 782 645 attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 35., 37., 38. un 42. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieki: pārējie procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieki

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “SKY” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 9., 16., 18., 25., 28., 35., 38., 41. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm un pakalpojumiem

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — Lausitzer Fruchteverarbeitungs/ITSB — Rivella International (“holz-michel”)

(Lieta T-263/13)

(2013/C 207/73)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lausitzer Fruchteverarbeitungs GmbH (Sohland, Vācija) (pārstāve — A. Weiß, advokāte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Rivella International AG (Rothrist, Šveice)

Prasītājas prasījumi

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 21. februāra lēmumu lietā R 1968/2011-1;
- apstrīdēto lēmumu grozīt tādējādi, lai noraidītu iebildumu iesniedzējas iebildumus;
- piespriest Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) vai personai, kas iestājusies lietā, atļūdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tos, kas radušies procesā Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "holzmittel", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 21., 24., 32., 33. un 38. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 904 278

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Rivella International AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafisku preču zīmju, kas ietver vārdiskus elementus "Michel" un "Michel POWER", starptautiska reģistrācija attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30., 32. un 33. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apmierināt apelācijas sūdzību un noraidīt reģistrācijas pieteikumu

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 20. maijā — Polo/Lauren/ITSB — FreshSide (Zēna uz velosipēda, kurš tur nūju, attēls)

(Lieta T-265/13)

(2013/C 207/74)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: The Polo/Lauren Company, LP (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji — S. Davies, Solicitor, J. Hill, Barrister, un R. Black, Solicitor)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: FreshSide Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Apelāciju otrās padomes 2013. gada 1. marta lēmumu lietā R 15/2012-2;
- piespriest atbildētājam atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver zēna uz velosipēda, kurš tur nūju, attēlu, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18., 25. un 28. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 8 766 917

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiska preču zīme, kas ietver polo spēlētāja uz zirga attēlu, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9., 18., 20., 21., 24. un 25. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 5. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — Itālija/Komisija

(Lieta T-268/13)

(2013/C 207/75)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — S. Fiorentino, avvocato dello Stato, G. Palmieri)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- trijos prasības pamatos izklāstīto iemeslu dēļ atcelt Komisijas 2013. gada 7. marta Lēmumu Nr. C(2013) 1264, galīgā redakcija, kas paziņots tā paša gada 11. martā;
- piespriest Komisijai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Itālijas valdība apstrīd Eiropas Komisijas 2013. gada 7. marta Lēmumu Nr. C(2013) 1264, galīgā redakcija, kas paziņots tā paša gada 11. martā, ar ko, izpildot Tiesas 2011. gada 17. novembra spriedumu lietā C-496/09, Komisija ir Itālijas Republikai pieprasījusi samaksāt summu EUR 16 533 000 apmērā kā kavējuma naudu.

Minētajā spriedumā Tiesa arī bija piespriedusi Itālijas Republikai samaksāt Eiropas Komisijai, naudas līdzekļus ieskaitot kontā "Eiropas Savienības pašu resursi", kavējuma naudu, kas atbilst pamatsummai EUR 30 miljoni, reizinātai ar tāda nelikumīgā nesaderīgā atbalsta izteiksmi procentos, ko aprēķina, ņemot vērā uz sprieduma pasludināšanas dienu vēl neatgūto summu apmēru un, proti, par katru pusgada kavējumu vajadzīgo pasākumu īstenošanā, lai izpildītu 2004. gada 1. aprīļa spriedumu lietā C-99/02 Komisija/Itālija.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 260. panta 1. punkts un 260. panta 3. punkta 2. apakšpunkts: nav ievērots izpildāmais spriedums (Tiesas 2011. gada 17. novembra spriedums lietā C-496/09 Komisija/Itālija), tādējādi kļūdaini interpretējot minēto spriedumu punktā, kurā, aprēķinot kavējuma naudu, par atskaites punktu tiek izmantots "uz sprieduma pasludināšanas dienu vēl neatgūto summu apmērs".

— Itālijas valdība uzskata, ka, izpildot šo sprieduma punktu, tas jāinterpretē tādējādi, ka tajā ir norādīts nevis uz sprieduma pasludināšanas dienu, bet gan uz dienu, kurā beigusies tiesvedības pierādījumu iegūšanas stadija, proti, brīdi, kad faktiski izkristalizējusies procesuālā situācija, pamatojoties uz kuru Tiesa ir izskatījusi strīdu. Itālijas valdība uzskata, ka atgūšanas darbības, ko tā veikusi lietas norises gaitā — bet pēc tam, kad bija noslēgusies izmeklēšanas procedūra, — ir jāņem vērā, samazinot pusgada kavējuma naudu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 260. panta 1. punkts un 260. panta 3. punkta 2. apakšpunkts: nav ievērots izpildāmais spriedums, tādējādi kļūdaini interpretējot minēto spriedumu punktā, kurā ir paredzēts, ka, aprēķinot kavējuma naudu, kas maksājama par katru pusgada kavējumu, nav jāņem vērā summas, kuras attiecas uz atbalstu, "kas vēl nav atgūts vai kura apmērs apskatāmā laikposma beigās nav pierādīts".

— Itālijas valdība uzskata, ka šis izpildāmā sprieduma punkts esot jāinterpretē tādējādi, ka, veicot iepriekš minēto vērtējumu, ir svarīga pierādījuma dokumenta iesniegšana atsaucēs pusgadā, un nevis arī apstākļi, ka šis dokuments ir darīts zināms Komisijai, pirms bija beidzies minētais pusgads. Saskaņā ar Itālijas valdības viedokli Eiropas Komisijas veiktā pretējā interpretācija — atbilstoši kurai Itālijas Republikai esot pienākums iesniegt pierādījumus pusgada kavējuma naudas aprēķināšanai līdz attiecīgā pusgada pēdējai dienai, tādējādi

nepieļaujot, ka tiktu ņemtas vērā summas, kuru atgūšana, kaut arī notikusi minētajā laika posmā, tikai pēc tam tiktu paziņota Komisijai —, būtu pretrunā lojālas sadarbības principam un to neattaisnojot Tiesas izvirzītā prasība, un faktiski izraisa to, ka tiek nepieļaujami saīsināts laiks, kas ir Itālijas iestādēm ir dots, lai minēto prasību izpildītu un tādējādi samazinātu pusgada kavējuma naudas apmēru.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots ka ir pārkāpts LESD 260. panta 1. punkts un 260. panta 3. punkta 2. apakšpunkts: nav ievērots izpildāmais spriedums saistībā ar prasījumiem attiecībā pret uzņēmumiem, kuriem ir "mierizlīgums ar kreditoriem" ["concordato preventivo"] vai kuri atrodas "kontrolētas administrēšanas" ["amministrazione concordata"] situācijā.

— Ar minēto lēmumu no atbalsta, kas maksājams līdz atsaucēs pusgada beigām, nav atskaitīti tādi prasījumi attiecībā pret uzņēmumiem, kuri izvirzīti saistībā ar attiecīgajām kolektīvajām procedūrām, lai gan saskaņā ar Itālijas valdības viedokli jautājums ir par prasījumiem, kuru atgūšanā dalībvalsts esot rīkojusies ar visu nepieciešamo rūpību un kuri tādējādi ir jāatskaita no atbalsta summas, kas ir maksājamas, pamatojoties uz izpildāmo spriedumu.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 21. marta spriedumu lietā F-94/11 Brune/Komisija 2013. gada 19. maijā iesniedza Markus Brune

(Lieta T-269/13 P)

(2013/C 207/76)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Markus Brune (Brisele, Beļģija) (pārstāvis – H. Mannes, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja, kurš uztur pirmajā instancē izvirzītos prasījumus, prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Civildienesta tiesas 2013. gada 21. marta spriedumu lietā F-94/11;

— pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ izskatīšanai Civildienesta tiesā;

— piespriest atbildētājai apelācijas instancē un atbildētājai atlīdzināt apelācijas tiesvedības tiesāšanās izdevumus un tiesāšanās izdevumus pirmajā instancē.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatošanai apelācijas sūdzības iesniedzējs izvirza šādus pamatus:

1) Tiek apgalvots, ka ir trūkumi tiesneša vērtējumā, pārbaudot pienākumu veikt atkārtotu eksāmenu.

— Pārsūdzētajā spriedumā neesot ņemts vērā, ka mutvārdu eksāmena atkārtota kārtošana, izpildot Civildienesta tiesas 2010. gada 29. septembra spriedumu lietā F-5/08 *Brune/Komisija* (turpmāk tekstā — “spriedums lietā *Brune*”), pārkāpj vienlīdzīgas attieksmes un vērtējuma objektivitātes principus un LESD 266. pantu;

— sprieduma pamatojums ietverot nepareizus tiesiskus vērtējumus un kļūdainu, daļēji pretrunīgu faktu vērtējumu — it īpaši attiecībā uz LESD 266. panta nosacījumiem, diskriminācijas aizliegumu un vienotu vērtēšanas kritēriju prasību.

2) Tiek apgalvots, ka kļūdaini neesot ņemtas vērā alternatīvas risinājumu iespējas.

— Pārsūdzētajā spriedumā ar tiesiski nepareizu pamatojumu esot noraidītas alternatīvas risinājuma, izpildot spriedumu *Brune*, iespējas, kas atbilstoši pastāvīgajai judikatūrai šajā gadījumā būtu atbilstošas;

— pārbaudot alternatīvas risinājuma iespējas, spriedums it īpaši esot pamatots uz vienlīdzības un vērtējuma objektivitātes principa, Civildienesta noteikumu 27. panta un paziņojuma par konkursu nepareizu interpretāciju.

3) Pakārtoti, tiek apgalvots, ka esot nepareizi novērtētas procesuālās kļūdas, sagatavojot atkārtotu eksāmenu.

— Paskaidrojumi spriedumā par laicīgu uzaicinājumu, atbilstošu informāciju par atlases komisijas sastāvu un informāciju par piemērojamām tiesībām ietverot būtiskas kļūdas attiecībā uz faktu vērtējumu un atbildētāja organizēšanas pienākuma vērtējumu;

— spriedumā neesot novērtēts, vai, ņemot vērā to, ka vienlaikus notiekošā procedūrā citai kandidātei ir sniegta papildu informācija, pret apelācijas sūdzības iesniedzēju ir bijusi nevienlīdzīgā attieksme;

— attiecībā uz iebildumu par atlases komisijas neobjektivitāti spriedumā esot pārbaudīta tikai apelācijas sūdzības iesniedzēja diskriminācijas pamatlietā pierādījumu neesamība, neaplūkojot bažas par atkārtotā eksāmena neobjektivitāti.

4) Tiek apgalvots, ka apelācijas sūdzības iesniedzēja trešais, ceturtais un piektais prasījums ir kļūdaini noraidīti kā nepieņemami.

— Spriedumā neesot ņemta vērā iespēja izdarīt vispārējus secinājumus, kam nav ES iestādes konkrēta pienākuma raksturs;

— spriedumā esot interpretēta prasība atlīdzināt radošos kaitējumu tādējādi, ka netiek prasīta zaudējumu atlīdzība, lai gan tas esot ticis skaidri paskaidrots tiesas sēdē;

— spriedumā neesot ņemts vērā LESD 266. pantā noteiktais pienākums pēc iestādes iniciatīvas atlīdzināt radošos kaitējumu arī tad, ja tas nav tieši prasīts.

5) Tiek apgalvots, ka ir pieņemts diskriminējošs lēmums par izdevumiem.

Pārsūdzētajā spriedumā apelācijas sūdzības iesniedzējs esot diskriminēts salīdzinājumā ar tiesvedību lietā F-42/11 *Honnfelder/Komisija*, jo tajā nav pārbaudīts apstāklis, kas šajā spriedumā ir atzīts par būtisku Reglamenta 87. panta 2. punkta izpratnē, par labu apelācijas sūdzības iesniedzējam.

Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — SACBO/Komisija un TEN-T EA

(Lieta T-270/13)

(2013/C 207/77)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Società per l'aeroporto civile di Bergamo-Orio al Serio SpA (SACBO SpA) (Grassobbio) (BG), Itālija (pārstāvji — *M. Muscardini*, advokāte, *G. Greco*, advokāts)

Atbildētājas: Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūra, Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā par neatlīdzināmām ir atzītas vairākas ārējās izmaksas, attiecīgi samazinot saņemamo līdzfinansējumu un prasot atmaksāt EUR 158 517,54 līdz ar visām no tām izrietošajām tiesiskajām sekām;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir par Eiropas Transporta tīkla izpildaģentūras (*TEN-T EA*) 2013. gada 18. martā pieņemto lēmumu par “Rīcības 2009-IT-91407-S — “Bergamo—Orio al Serio lidostas jauktās transportsistēmas attīstības iespēju izpēte” noslēgšanu — Komisijas Lēmums C(2010) 4456 ⁽¹⁾” daļā, kurā par neatlīdzināmām un tādējādi nefinansējamām ir atzītas ar jau sen paveiktajām 1., 2.1., 4., 5., 6. un 7. darbību saistītās izmaksas, prasot summas EUR 158 517,54 atmaksu.

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza piecus prasības pamatus.

1) Pirmais prasības pamats ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2007. gada 20. jūnija Regulas (EK) Nr. 680/2007 13. panta 1. punkta, kā arī Komisijas 2010. gada 24. jūnija Lēmuma (2010) 4456 III.4.2.2. panta un III.4.2.3. panta pārkāpumu.

— Šajā ziņā tā norāda, ka nav rīkota lēmuma par finansējuma piešķiršanu III.4.2.3. pantā paredzētā “sūdzības” procedūra.

2) Otrais prasības pamats ir par Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Direktīvas 2004/17/EK 17. panta 2. un 6. punkta, LESD 296. panta otrās daļas un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta pārkāpumu, kā arī par Komisijas 2010. gada 24. jūnija Lēmuma (2010) 4456 II.2.3. panta pārkāpumu.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka:

— pamatojums ir pretrunīgs, jo apgalvots tiek gan tas, ka esot bijusi neattaisnota “līgumu sadrumstalošana”, gan tas, ka šo “līgumu priekšmets” esot “tik cieši saistīts”, ka par tiem esot bijis jābūt vienotai iepirkuma procedūrai;

— konstatējums par vienota iepirkuma nepienācīgu sadrumstalošanu ir kļūdains, jo to atspēko Komisijas 2010. gada 24. jūnija Lēmumā (2010) 4456 noteiktais;

— nav nedz līgumu “splitting up”, nedz “projektu sadalīšanas”;

— Direktīva 2004/17/EK nav piemērojama tajā noteiktās robežvērtības nesasniedzošajiem līgumiem, jo nav pārrobežu intereses.

3) Trešais prasības pamats ir par Komisijas 2010. gada 24. jūnija Lēmuma (2010) 4456 I.3.1. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 2. punkta c) apakšpunkta un Līguma par Eiropas Savienības darbību 296. panta, kā arī tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka:

— pamatojums ir pretrunīgs, jo tas neatbilst TEN-T EA jau sniegtajiem atzinumiem un dotajām atļaujām attiecībā uz SAP [Strategic Action Plan jeb stratēģiskās rīcības plānu] un ASR [Action Status Report jeb ziņojumu par darbu virzību];

— SACBO veiktās darbības atbilst līdzfinansētājam.

4) Ceturtais prasības pamats ir par Direktīvas 2004/17/EK 40. panta 2. punkta b), c) un d) apakšpunkta pārkāpumu.

Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka:

— Direktīva 2004/17/EK nav piemērojama līgumiem, kas ir līdzfinansējami tāpēc, ka to priekšmets ir “izpēte” un “pētniecība”;

— iepirkumu nav bijis iespējams piešķirt konkursa kārtībā lēmumā par līdzfinansējumu noteikto laika grafiku dēļ.

5) Piektais pamats ir par samērīguma principa pārkāpumu.

— Prasītāja uzskata, ka atbildētāja, pakļaudama it kā izdarīto pārkāpumu stingrākam regulējumam salīdzinājumā ar līdzfinansējuma atcelšanas gadījumos parasti piemērojamo, nav ievērojusi samērīguma principu.

(¹) “Closure of Action n° 2009-IT-91407-S- “STUDY FOR BERGAMO-ORIO AL SERIO AIRPORT DEVELOPMENT INTERMODALITY” — Commission Decision C(2010) 4456”.

Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — Max Mara Fashion Group/ITSB — Mackays Stores (“M&Co.”)

(Lieta T-272/13)

(2013/C 207/78)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Max Mara Fashion Group Srl (Turīna, Itālija) (pārstāvis — F. Terrano, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks: Mackays Stores Ltd (Renfrew, Apvienotā Karaliste)

Prasītāja prasījumi:

— atcelt apstrīdēto ITSB Apelāciju otras padomes 2013. gada 7. marta lēmumu lietā R 1199/2012-2;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: otrs procesa ITSB Apelāciju padomē dalībnieks

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “M&Co.”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 25. un 35. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 9 128 679

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašnieks: prasītājs

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: grafiskas preču zīmes, kas ietver vārdisku elementu "MAX&Co.", attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 18., 24., 25., 35. un 42. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — *Sarafraz/Padome*

(Lieta T-273/13)

(2013/C 207/79)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Mohammad Sarafraz* (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — *T. Walter*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Padomes 2003. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 206/2013, ar kuru īsteno 12. panta 1. punktu Regulā (ES) Nr. 359/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Irānā, ciktāl tā attiecas uz *Mohammad Sarafraz*;

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību.

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu prasītāja iekļaušanai Īstenošanas regulas pielikumā;

— Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības tikt uzklašātam tiesā, jo tā prasītājam nesot piešķirusi Regulas (ES) Nr. 359/2011⁽¹⁾ 12. panta 2. punktā paredzēto iespēju iesniegt savus apsvērumus par iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi ierosināt Padomei veikt pārskatīšanu.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā nav pamatota.

— No pamatojuma, ko Padome norādījusi prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstā, nevarot secināt tieši uz kādu tiesisko pamatu Padome šajā ziņā pamatojas;

— Padome esot faktus novērtējusi acīmredzami kļūdaini, iekļaujot prasītāju apstrīdētās Īstenošanas regulas pielikuma sarakstā;

— it īpaši — vienīgais konkrētais pamats, ko Padome ir norādījusi sankciju sarakstā, nevarot pamatot prasītāja iekļaušanu sankciju sarakstā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts divkāršas sodīšanas aizlieguma princips (*ne bis in idem*).

— Vienīgais konkrētais pamatojums, ko Padome ir norādījusi prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstā, esot jau bijis pamatā Lielbritānijas mediju uzraudzības iestādes noteiktai sankcijai;

— Padome neapgalvo, ka neraugoties uz šo sankciju vai attiecīgi pēc tās ir notikuši tālāki tiesību pārkāpumi, kas pamatotu iekļaušanu sankciju sarakstā.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja pamattiesības uz apraides vai attiecīgi vārda brīvību, pārvietošanās brīvību un īpašumtiesības.

— Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā esot apraides un vārda brīvības nepamatots un nesamērīgs ierobežojums, kura mērķis esot kavēt it īpaši prasītājam vai attiecīgi apraides organizācijai, kurā viņš strādā, ziņu sniegšanu no Eiropas un uz Eiropu;

— prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā esot citu aizsargātu pamattiesību (īpašumtiesību, brīvības izvēlēties profesiju, pārvietošanās brīvības) nepamatots un nesamērīgs ierobežojums.

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 12. aprīļa Regula (ES) Nr. 359/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Irānā (OV L 100, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — *Emadi/Padome*

(Lieta T-274/13)

(2013/C 207/80)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Hamid Reza Emadi* (Teherāna, Irāna) (pārstāvis — *T. Walter*, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāja prasījumi:

atcelt Padomes 2003. gada 11. marta Regulu (ES) Nr. 206/2013, ar kuru īsteno 12. panta 1. punktu Regulā (ES) Nr. 359/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Irānā, ciktāl tā attiecas uz *Hamid Reza Emadi*;

piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza četrus pamatus.

Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja tiesības uz aizstāvību.

Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un it īpaši pienākumu norādīt pamatojumu, jo tā neesot norādījusi pietiekamu pamatojumu prasītāja iekļaušanai Īstenošanas regulas pielikumā;

Padome esot pārkāpusi prasītāja tiesības tikt uzklautam tiesā, jo tā prasītājam nesot piešķīrusi Regulas (ES) Nr. 359/2011⁽¹⁾ 12. panta 2. punktā paredzēto iespēju iesniegt savus apsvērumus par iekļaušanu sankciju sarakstā un tādējādi ierosināt Padomei veikt pārskatīšanu.

Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā nav pamatota.

No pamatojuma, ko Padome norādījusi prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstā, nevarot secināt tieši uz kādu tiesisko pamatu Padome šajā ziņā pamatojas;

Padome esot faktus novērtējusi acīmredzami kļūdaini, iekļaujot prasītāju apstrīdētās Īstenošanas regulas pielikuma sarakstā;

it īpaši — vienīgais konkrētais pamats, ko Padome ir norādījusi sankciju sarakstā, nevarot pamatot prasītāja iekļaušanu sankciju sarakstā.

Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts divkāršas sodīšanas aizlieguma princips (*ne bis in idem*).

Vienīgais konkrētais pamatojums, ko Padome ir norādījusi prasītāja iekļaušanai sankciju sarakstā, esot jau bijis pamatā Lielbritānijas mēdiju uzraudzības iestādes noteiktai sankcijai;

Padome neapgalvo, ka neraugoties uz šo sankciju vai attiecīgi pēc tās ir notikuši tālāki tiesību pārkāpumi, kas pamatotu iekļaušanu sankciju sarakstā.

Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas prasītāja pamattiesības uz apraides vai attiecīgi vārda brīvību, pārvietošanās brīvību un īpašumtiesības.

Prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā esot apraides un vārda brīvības nepamatots un nesamērīgs ierobežojums, kura mērķis esot kavēt it īpaši prasītājam vai attiecīgi apraides organizācijai, kurā viņš strādā, ziņu sniegšanu no Eiropas un uz Eiropu;

prasītāja iekļaušana sankciju sarakstā esot citu aizsargātu pamattiesību (īpašumtiesību, brīvības izvēlēties profesiju, pārvietošanās brīvības) nepamatots un nesamērīgs ierobežojums.

⁽¹⁾ Padomes 2011. gada 12. aprīļa Regula (ES) Nr. 359/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Irānā (OV L 100, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 23. maijā — Itālija/Komisija**(Lieta T-275/13)**

(2013/C 207/81)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — *P. Gentili, avvocato dello Stato, G. Palmieri*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/249/13, lai izveidotu divus 37 un 27 amata vietu rezerves sarakstus AD 7 pakāpes administratoru vakanto amata vietu aizpildīšanai makroekonomikas un finanšu ekonomikas jomās;

— piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī prasība ir celta par paziņojumu par atklāto konkursu EPSO/AD/249/13, lai izveidotu divus 37 un 27 amata vietu rezerves sarakstus AD 7 pakāpes administratoru vakanto amata vietu aizpildīšanai makroekonomikas un finanšu ekonomikas jomās.

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza 7 pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 263., 264. un 266. panta pārkāpums.

— Komisija ir pārkāpusi Tiesas spriedumu lietā C-566/10 P, kurā par prettiesiskiem ir atzīti paziņojumi, kuros kā valodas, kuras Savienības atklāto konkursu kandidāti var norādīt kā otro valodu, ir noteiktas vienīgi angļu, franču un vācu valoda.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 342. panta un Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta pārkāpums.

— Prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka Komisija, nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā Savienības atklāto konkursu kandidātu otrā valoda, faktiski ir ieviesusi jaunu valodu lietojumu iestādēs, aizskarot Padomes ekskluzīvo kompetenci šajā jomā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots EKL 12. panta, tagad LESD 18. panta, [Eiropas] Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, LES 6. panta 3. punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 2. punkta un 3. panta, Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta, 27. panta 2. punkta un 28. panta f) punkta pārkāpums.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisijas noteiktais valodu ierobežojums ir diskriminējošs, jo ar iepriekš minētajiem noteikumiem ir aizliegts, ka attiecībā uz Eiropas [Savienības] pilsoņiem un pašiem iestāžu ierēdņiem tiek noteikti valodu ierobežojumi, kuri vispārīgi un objektīvi nav paredzēti iestāžu reglamentos, kā norādīts jau minētajā Regulas Nr. 1/58 6. pantā, un kuri līdz šim nav pieņemti, kā arī ir aizliegts noteikt šādus ierobežojumus, ja vien to nepamato īpašas un pamatotas dienesta intereses.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots LES 6. panta 3. punkta pārkāpums, ciktāl tajā ir noteikts tiesiskās palāvības aizsardzības princips kā pamattiesības, kuras izriet no dalībvalstīm kopīgajām konstitucionālajām tradīcijām.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisija esot pārkāpusi pilsoņu palāvību attiecībā uz iespēju kā otro valodu izvēlēties jebkuru Savienības valodu, kā tas vienmēr ir bijis līdz 2007. gadam un kā tas autoritatīvi ir apstiprināts Tiesas spriedumā lietā C-566/10 P.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvota pilnvaru sagrozīšana un materiālo tiesību normu attiecībā uz paziņojumu par konkursiem raksturu un mērķi pārkāpums.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisija, preventīvi un vispārīgi nosakot vienīgi trīs valodas, kuras ir pieļaujamas kā otrā valoda, faktiski pirms paziņojuma un pieņemšanas nosacījumu posma iepriekš ir pārbaudījusi

kandidātu valodu zināšanas, kas bija jāveic konkursa laikā. Tādējādi valodu zināšanas ir noteicošās salīdzinājumā ar profesionālajām zināšanām.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots LESD 18. panta un 24. panta 4. punkta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 22. panta, Regulas Nr. 1/58 2. panta un Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta pārkāpums.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka, paredzot, ka dalības pieteikumi obligāti ir jāiesniedz angļu, franču vai vācu valodā un ka vienā no šīm valodām EPSO nosūta kandidātiem paziņojumus par konkursa norisi, ir pārkāptas Eiropas [Savienības] pilsoņu tiesības sazināties ar iestādēm savā valodā un turpinās diskriminācija pret ikvienu pilsoni, kuram nav padziļinātas kādas šīs valodas zināšanas.

7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots Regulas Nr. 1/58 1. un 6. panta, Civildienesta noteikumu 1.d panta 1. un 6. punkta un 28. panta f) punkta, Civildienesta noteikumu III pielikuma 1. panta 1. punkta f) apakšpunkta un LESD 296. panta 2. punkta (pamatojuma nenorādīšana), kā arī samērīguma principa pārkāpums, kā arī faktu sagrozīšana.

— Prasītāja šajā ziņā norāda, ka Komisija tikai trīs valodu noteikšanu ir pamatojusi ar prasību, ka jaunie darbinieki uzreiz ir jābūt spējīgiem sazināties iestāžu iekšienē. Šāds pamatojums sagroza faktus, jo nav tā, ka attiecīgās trīs valodas ir visbiežāk izmantotās dažādu valodu grupu saziņā iestādēs; tas ir arī nesamērīgs ierobežojums attiecībā uz pamattiesībām netikt pakļautam diskriminācijai, pamatojoties uz valodu.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — *Now Wireless/ITSB — Starbucks (HK) ("now")*

(Lieta T-278/13)

(2013/C 207/82)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Now Wireless Ltd* (Guildford, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis — *T. Alkin, Barrister*)

Arbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Starbucks (HK) Ltd* (Honkonga, Ķīna)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu un

— piespriest atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju Nr. 1 421 700 preču zīmes faktiskas neizmantošanas dēļ;

— piespriest reģistrētajam īpašniekam atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "now", attiecībā uz pakalpojumiem, kas ietilpst 35., 41. un 42. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 1 421 700

Kopienas preču zīmes īpašiece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībiece

Lietas dalībiece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: prasītāja

Anulēšanas nodaļas lēmums: daļēji atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta un 2. punkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 24. maijā — Ezz u.c./Padome

(Lieta T-279/13)

(2013/C 207/83)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Ahmed Abdelaziz Ezz (Giza, Ēģipte), Abla Mohammed Fawzi Ali Ahmed Salama (Kaira, Ēģipte), Khadiga Ahmed Ahmed Kamel Yassin (Londona, Apvienotā Karaliste), Shahinaz Abdel Azizabdel Wahab Al Naggar (Giza, Ēģipte) (pārstāvji — J. Lewis, Queen's Counsel, B. Kennelly, Barrister, un J. Binns, Solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasītāju prasījumi:

— atcelt Padomes 2013. gada 21. marta Lēmumu 2013/144/KĀDP, ar ko groza Lēmumu 2011/172/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (OV L 82, 54. lpp.), un Padomes 2011. gada 21. marta Regulu (ES) Nr. 270/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Ēģiptē (OV L 76, 4. lpp.), — tā kā šie pasākumi ir turpināti ar Padomes 2013. gada 21. marta lēmumu — tiktāl, ciktāl tie attiecas uz prasītājiem; un

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības, kas celta saskaņā ar LESD 263. pantu, pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka a) Padomes Lēmumam 2013/144/KĀDP nav pienācīga juridiska pamata, jo tas neatbilda LESD 29. panta prasībai, un b) Padomes Regula (ES) Nr. 270/2011 nevarēja tikt paturētā spēkā, jo tā neatbilda tās juridiskā pamata prasībām — LESD 215. panta 2. punktam.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildīts ierobežojošo pasākumu pieņemšanas kritērijs, kā tas ir izklāstīts Padomes Lēmuma 2011/172/KĀDP 1. pantā un Padomes Regulas (ES) Nr. 270/2011 2. pantā. Turklāt tiek apgalvots, ka atbildētājas pamatojums ierobežojošo pasākumu pieņemšanai pret prasītājiem ir pilnībā nekonkrēts, nespecifisks, nepamatots, neattaisnots un nepietiekams, lai pamatotu šādu pasākumu piemērošanu.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz aizstāvību un efektīvu tiesību aizsardzību tiesā, jo a) ierobežojošos pasākumos nav paredzēta procedūra, saskaņā ar kuru prasītāji tiktu iepazīstināti ar pierādījumiem, ar kuriem tika pamatots lēmums iesaldēt to līdzekļus, vai saskaņā ar kuru tie varētu efektīvi sniegt savus apsvērumus par šiem pierādījumiem, jo b) sniegtajos pamatojumos ir ietverti vispārēji, nepamatoti un nekonkrēti apgalvojumi par tiesvedību tiesā un c) atbildētāja nav sniegusi pietiekamu informāciju, lai prasītāji varētu atbildei efektīvi sniegt savus apsvērumus, kas neļauj Tiesai izvērtēt, vai Padomes lēmums un vērtējums ir pamatots un balstīts uz pārliecinošiem pierādījumiem.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja nav norādījusi prasītājiem pietiekamu pamatojumu par to iekļaušanu ierobežojošajos pasākumos, tādējādi pārkāpjot tās pienākumu norādīt faktisku un specifisku pamatojumu tās lēmumam, ieskaitot specifiskus individuālus iemeslus, kuru dēļ tā uzskatīja, ka prasītāji ir atbildīgi par Ēģiptes valsts līdzekļu piesavināšanos.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka atbildētāja bez pamatojuma un nesamērīgi ir pārkāpusi prasītāju tiesības uz īpašumu un reputāciju.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka tas, ka atbildētāja ir iekļāvusi prasītājus to personu sarakstā, pret kurām tiks piemēroti ierobežojošie pasākumi, ir balstīts uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. maijā — Iglotex/ITSB — Iгло Foods Group (“IGLOTEX”)

(Lieta T-282/13)

(2013/C 207/84)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Iglotex S.A. (Skórcz, Polija) (pārstāvji — I. Helbig, P. Hansmersmann un S. Rengshausen, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Iгло Foods Group Ltd (Feltham, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto lēmumu;

— atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu;

— piespriest ITSB atlidzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu “IGLOTEX” — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 9 283 367 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: vārdiska preču zīme “IGLO” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. un 30. klasē — Kopienas preču zīmes reģistrācija Nr. 5 740 238

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. marta rīkojumu lietā F-131/12 Marcuccio/Komisija 2013. gada 22. maijā iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-283/13 P)

(2013/C 207/85)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Trikaže, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā un bez izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;

— nosūtīt šo lietu Civildienesta tiesai.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-203/13 P Marcuccio/Komisija izklāstītie.

Apelācijas sūdzība, ko par Civildienesta tiesas 2013. gada 11. marta rīkojumu lietā F-17/12 Marcuccio/Komisija 2013. gada 22. maijā iesniedza Luigi Marcuccio

(Lieta T-284/13 P)

(2013/C 207/86)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Luigi Marcuccio (Trikaže, Itālija) (pārstāvis — G. Cipressa, advokāts)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi:

— pilnībā un bez izņēmumiem atcelt apstrīdēto rīkojumu;

— nosūtīt šo lietu Civildienesta tiesai

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir tādi paši kā lietā T-203/13 P Marcuccio/Komisija izklāstītie.

Prasība, kas celta 2013. gada 24. maijā — Husky CZ/ITSB — Husky of Tostock (“HUSKY”)

(Lieta T-287/13)

(2013/C 207/87)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Husky CZ s.r.o. (Prāga, Čehijas Republika) (pārstāvis — L. Lorenc, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece: Husky of Tostock Ltd (Woodbridge, Apvienotā Karaliste)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt apstrīdēto ITSB Apelāciju pirmās padomes 2013. gada 14. marta lēmumu;

— piespriest ITSB un Husky of Tostock Limited atlīdzināt tiesāšanās un pārējos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: vārdiska preču zīme “HUSKY” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 9., 14., 16., 18. un 25. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 152 546

Kopienas preču zīmes īpašniiece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniiece

Lietas dalībniiece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: prasītāja

Anulēšanas nodaļas lēmums: daļēji atcelt Kopienas preču zīmes reģistrāciju

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums

Prasība, kas celta 2013. gada 30. maijā — Itālija/Komisija

(Lieta T-295/13)

(2013/C 207/88)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Itālijas Republika (pārstāvji — P. Gentili, avvocato dello Stato, un G. Palmieri)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt 2013. gada 21. martā Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī C 82 A publicētos labojumus paziņojumos par atklātajiem konkursiem EPSO/AD/177/10, EPSO/AD/178/10 un EPSO/AD/179/10;

— līdz ar to atcelt labotos paziņojumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti ir līdzīgi lietā T-275/13 Itālijas Republika/Komisija izklāstītajiem.

Prasība, kas celta 2013. gada 3. jūnijā — SACE un SACE BT/Komisija

(Lieta T-305/13)

(2013/C 207/89)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: SACE SpA (Roma, Itālija) un SACE BT SpA (Roma, Itālija) (pārstāvji — M. Siragusa un G. Rizza, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāju prasījumi:

— atcelt lēmumu pilnībā vai, pakārtoti — daļēji;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus;

— izdot rīkojumu, ka veicams jebkāds cits procesuālais, tostarp pierādījumu vākšanas, pasākums, ko tā atzītu par vajadzīgu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza trīs prasības pamatus.

Šī prasība ir par Komisijas 2013. gada 20. marta Lēmumu C(2013) 1501, galīgā redakcija, kurā ir uzdots atgūt daļu no atbalsta, kas esot piešķirts īstermiņa eksportkredīta apdrošināšanas sabiedrībai SACE BT. Konkrēti, runa ir par ieguldījumiem

kapitālā, ko 2009. gadā veicis valstij piederošais mātesuzņēmums (SACE S.p.A.), un pārapsūtināšanas segumu, ko izmantojusi SACE BT. Komisija uzskata, ka abos gadījumos SACE nav ņēmusi vērā ieguldījumu riska profilu un tādējādi nav rīkojusies kā ieguldītājs tirgus ekonomikas apstākļos.

1) Pirmais prasības pamats: strīdīgajos pasākumos nav vainojama Itālijas valsts.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka strīdīgos pasākumus SACE S.p.A. vadības padome ir pieņēmusi nevis valsts iestāžu uzdevumā vai tālab, lai izpildītu valsts varas prasības, bet gan saimnieciskajā un stratēģiskajā ziņā darbojoties gluži autonomi, pilnīgā saskaņā ar tirgus loģiku, gluži tāpat kā tas ir visu tās uzņēmējdarbības jautājumos pieņemto lēmumu gadījumā, un ārpus visām kontroles, uzraudzības, sankcionēšanas vai vadības attiecībām ar tās toreizējo vienīgo dalībnieku, proti, Ekonomikas un finanšu ministriju.

2) Otrais prasības pamats: otrais pasākums ir radījis priekšrocību SACE BT.

— Šajā ziņā tiek apgalvots, ka SACE S.p.A. lēmums piedāvāt pārapsūtināšanas kapacitāti, izmantojot iespējas, ko bija pavēris kāds ekonomiskā cikla posms, kurā apdrošināšanas prēmijas bija augstas, ir ticis pieņemts bez nekāda nodoma subsidēt vai atbalstīt SACE BT. Citādi no pārapsūtināšanas attiecībām saimniecisku labumu ir guvis vienīgi mātesuzņēmums. Turklāt Komisijas secinājumiem par pozitīvo korelāciju starp uzņemtā riska apjomu un prasīto likmi neesot rodams apstiprinājums nedz atsauces literatūrā, nedz tirgus praksē, pat ne konkrēti attiecībā uz SACE BT. Visbeidzot, nepārlicina arī Komisijas centieni uz atšķirīgiem kontekstiem un pasākumiem “pārnest” *rule of thumb* jeb vispārīgo pieņēmumu, ko tā, sīkāk nepamatodama, ir piemērojusi attiecībā uz Portugāles īstermiņa eksportkredīta apdrošināšanas sistēmu, lai konstatētu, ka SACE S.p.A. maksātās komisijas maksas summai esot bijis vismaz par 10 % jāpārsniedz komisijas maksa, ko privātie pārapsūtinātāji nosaka mazākajai pārapsūtināšanas un to pārņemtā riska daļai.

3) Trešais prasības pamats: trešais un ceturtais pasākums nav radījuši priekšrocību SACE BT.

— 2009. gadā veikusi divas rekapitalizācijas, lai arī nebija aplēsu par turpmākajām naudas plūsmām SACE BT, kas nodrošinātu tās pienācīgas rentabilitātes izredzes vismaz ilgtermiņā, SACE S.p.A. ir nosargājusi, pirms nepilniem pieciem gadiem to dibinot, izdarītā lielā ieguldījuma vērtību. Turklāt SACE S.p.A. izklāstīja, ka tās meitasuzņēmuma likvidēšanas gadījumā visam SACE koncernam draudētu iespējams kaitējums, iznīcinot tā vērtību un/vai pasliktinot tā kredītspēju, kura apmērs krietni vien pārsniegtu 2009. gada nogalē aplēstā atlikušā kapitāla

apmēru. Komisija nav ņēmusi vērā publiskajam investoram piederošo plašo rīcības brīvību, aizstājot SACE S.p.A. viedokli ar savējo, tikai un vienīgi kļūdaini teorētiski atveidojot izvēli, kuru šādos apstākļos būtu izdarījis iedomāts piesardzīgs un informēts privāts ieguldītājs.

Prasība, kas celta 2013. gada 4. jūnijā — Capella/ITSB — Oribay Mirror Buttons (“ORIBAY”)

(Lieta T-307/13)

(2013/C 207/90)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Capella EOOD (Sofia, Bulgārija) (pārstāvis — M. Holtorf, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Oribay Mirror Buttons, SL (San Sebastián, Spānija)

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtais padomes 2013. gada 22. marta lēmumu lietā R 164/2012-4;

— paziņot Kopienas preču zīmes Nr. 003611282 “ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Yndustry” attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst:

— 12. klasē: transportlīdzekļi un to piederumi, ciktāl tie neietilpst citās klasēs, izņemot mehānisko transportlīdzekļu logu un priekšējā stikla daļas; un

— 37. klasē: remontēšana; remonts un apkope;

reģistrāciju par atceltu;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par atcelšanu: grafiska preču zīme, kas ietver vārdiskus elementus “ORIBAY ORIGINAL Buttons for Automotive Industry”, attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, kas ietilpst 12., 37. un 40. klasē — Kopienas preču zīme Nr. 3 611 282

Kopienas preču zīmes īpašniece: *Oribay Mirror Buttons, SL*

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un pieteikumu par atcelšanu pilnībā noraidīt

Lietas dalībniece, kas lūdz atcelt Kopienas preču zīmi: prasītāja

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009 51. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums, Regulas Nr. 207/2009 56. panta, lasot to kopā ar Regulas Nr. 2868/95 37. noteikuma a) punkta iii) apakšpunktu, pārkāpums, kā arī Regulas Nr. 207/2009 57. panta 2. punkta pārkāpums

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par atcelšanu daļēji apmierināt

---

EIROPAS SAVIENĪBAS CIVILDIENESTA TIESA

Prasība, kas celta 2013. gada 21. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-24/13)

(2013/C 207/91)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal un D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu noraidīt prasītāja prasību atlīdzināt zaudējumus, kas radās Komisijas pieļauto kļūdu dēļ darbā pieņemšanas procedūras laikā, kā rezultātā viņš netika pieņemts darbā

Prasītāja prasījumi:

— atcelt iecelējinstiucijas 2012. gada 5. jūnija un 2012. gada 7. decembra lēmumus, ar ko ir noraidīta prasītāja prasība atlīdzināt zaudējumus;

— piespriest Komisijai atjaunot prasītāja karjeru;

— piespriest Komisijai samaksāt EUR 14 911,07, kā arī iemaksas pensiju shēmā, sākot no 2011. gada oktobra, un EUR 2 500 kā atlīdzību par radīto mantisko un morālo kaitējumu, ar atrunu par šīs summas iespējamo palielināšanu vai samazināšanu tiesvedības laikā, šīm summām pieskaitot nokavējuma procentus, ko aprēķina, sākot no samaksas termiņa beigām, atbilstoši ECB noteiktajai galveno refinansēšanas operāciju likmei, tai pieskaitot divus punktus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/ITSB

(Lieta F-26/13)

(2013/C 207/92)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītāja novērtējuma ziņojumu attiecībā uz laiku no 2010. gada 1. oktobra līdz 2011. gada 30. septembrim un prasība par zaudējumu atlīdzināšanu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt prasītājam izsniegto novērtējuma ziņojumu attiecībā uz laiku no 2010. gada 1. oktobra līdz 2011. gada 30. septembrim;

— piespriest ITSB samaksāt prasītājam pēc Tiesas ieskatiem atbilstošu kompensāciju — ne mazāku kā EUR 500 — par morālo un nemateriālo kaitējumu, kas viņam radies saistībā ar apstrīdēto novērtējuma ziņojumu;

— piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-27/13)

(2013/C 207/93)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — É. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus pazemināt prasītāju pakāpē AD8 atbilstoši Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta f) apakšpunktam, kā arī prasība atlīdzināt zaudējumus par apgalvoto nodarīto morālo un materiālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

— atcelt iecelējinstiucijas 2012. gada 5. jūnija trīspusējo lēmumu lietā MS 08/058, saskaņā ar kuru "(prasītājam) tiek piemērots sods — pazemināšana uz AD8 pakāpi, kas paredzēts Civildienesta noteikumu IX pielikuma 9. panta 1. punkta f) apakšpunktā", un kurš "stājas spēkā nākamajā mēnesī pēc tā parakstīšanas";

- atcelt 2012. gada 17. decembra lēmumu, kurš paziņots 2012. gada 18. decembrī un ar kuru iecelēj institūcija ir noraidījusi prasītāja sūdzību, kas iereģistrēta 2012. gada 10. oktobrī ar numuru R/566/12;
- piespriet atbildētājam kā atlīdzību par nodarīto morālo un materiālo kaitējumu un par nelabvēlīgu ietekmi uz prasītāja karjeru maksāt summu, kas sākotnēji noteikta EUR 1 apmērā, bet palielināta uz summu EUR 20 000 apmērā, kas var palielināties vai samazināties tiesvedības laikā;
- katrā ziņā piespriet atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Civildienesta tiesas Reglamenta 87. panta 1. punktu.

Prasība, kas celta 2013. gada 27. martā — ZZ/Komisija

(Lieta F-28/13)

(2013/C 207/94)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — E. Boigelot, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumus izdarīt vairākus ieturējumus no prasītāja darba samaksas par 2012. gada jūniju, jūliju, augustu, septembri un oktobri

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2012. gada 6. jūlija paziņojumu, ar kuru PMO [Atalgojuma un individuālo tiesību birojs] informēja prasītāju par savu lēmumu izpildīt OLAF [Eiropas biroja krāpšanas apkarošanai] 2012. gada 30. marta ieteikumu un precizēja i) ka ir atguvis EUR 5 530 no viņa 2012. gada jūnija darba samaksas (nepamatoti izmaksātās pabalstu summas), ii) ka no viņa 2012. gada jūlija darba samaksas tiks atskaitīti EUR 3 822,80 (nokavējuma procenti par nepamatoti izmaksātajām summām), un iii) ka no viņa 2012. gada augusta darba samaksas tiks atskaitīti EUR 2 372 (medicīnisko izdevumu kompensācija) un EUR 699,20 (nokavējuma procenti);
- atcelt ieturējumus, kas tika izdarīti no prasītāja darba samaksas 2012. gada jūnijā, augustā, septembrī un oktobrī, un vajadzības gadījumā visus pārējos ieturējumus, kas varētu tikt veikti, izpildot apstrīdēto lēmumu;
- atcelt 2012. gada 10. jūlija paziņojumu, kurā ir prasīts ieturēt kopējo summu EUR 3 071,20 no viņa 2012. gada augusta mēneša darba samaksas, izdarot vienu vienīgu atvilkumu, vai, ja parāda summa šķiet pārāk liela, lai to ieturētu vienā reizē, sadalīt atlīdzināšanu pa vairākiem mēnešiem;

- atcelt 2012. gada 20. jūlija paziņojumu, ar kuru prasītājs ir informēts, ka tā nodaļa nespēja piemērot kodus EUR 3 822,80 atgūšanai atbilstoši nokavējuma procentiem no jūlija darba samaksas un ka šī summa tiks pilnībā atgūta no 2012. gada oktobra darba samaksas pēc atmaksām, kas notiks 2012. gada augustā un septembrī;

- daļēji atcelt 2012. gada 17. decembrī pieņemto un šajā pašā dienā paziņoto lēmumu, ciktāl tajā ir noraidīta prasītāja sūdzība par apstrīdētajām dienas naudām un nokavējuma pabalstiem;

- piespriet Komisijai samaksāt nokavējuma procentus, sākot no 2012. gada jūnija — par EUR 5 530, no 2012. gada augusta — par pirmo summu EUR 1 535,60, no 2012. gada septembra — par papildu EUR 1 535,60 un no 2012. gada oktobra — par EUR 3 822,80 līdz brīdim, kad šīs summas viņam tiks atlīdzinātas, ņemot vērā, ka, tā kā EUR 3 071,20 tika atlīdzināti vienlaikus ar 2013. gada janvāra darba samaksu, nokavējuma procenti vairs nav jāmaksā no šīs atlīdzības brīža.

- piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 28. martā — ZZ/EMA

(Lieta F-29/13)

(2013/C 207/95)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis, D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Zāļu aģentūra

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu nepagarināt prasītāja pagaidu darbinieka līgumu un prasība par zaudējumu atlīdzību

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2012. gada 30. augusta lēmumu nepagarināt prasītāja līgumu, izbeigt viņa darba tiesiskās attiecības 2013. gada 30. aprīlī un piešķirt viņam atvaļinājumu pēc savas ierosmes;
- atcelt 2013. gada 26. februāra lēmumu, ar ko ir noraidīts lūgums pagarināt līgumu;
- piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī samaksāt prasītājam EUR 25 000 par nodarīto morālo kaitējumu.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-32/13)

(2013/C 207/96)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — F. Moyse, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums atlīdzināt nesamaksāto summu, kas Komisijai bija jāsamaksā prasītājam kā atļaušanas pabalsts

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Komisijas 2013. gada 9. janvāra lēmumu, ar kuru tā atteicās apmierināt prasītāja lūgumu un noraidīja viņa sūdzību, saskaņā ar kuru viņš vēlējās saņemt nesamaksāto summu, kas Komisijai viņam bija jāsamaksā, jo viņš bija atkāpies no amata. Ciktāl nepieciešams, prasība ietver arī lūgumu atcelt Komisijas 2012. gada 13. aprīļa vēstuli, ar kuru Komisija pirmo reizi izsaka viedokli par prasītāja lūgumu pārrēķināt naudas summas apmēru, kas Komisijai jāsamaksā prasītājam;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-34/13)

(2013/C 207/97)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — R. Duta, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt konkursa EPSO/AD/231/12 atlases komisijas lēmumu par prasītāja nepielaišanu pie minētā konkursa vērtēšanas pārbaudījumiem

Prasītāja prasījumi:

— atcelt lēmumu, kas 2013. gada 31. janvārī pieņemts par prasītāja 2012. gada 25. septembra sūdzību;

— atcelt 2012. gada 28. jūnija un 2012. gada 16. jūlija lēmumus, ar kuriem prasītājam tiek paziņots par nepielaišanu par "Vērtēšanas centru" dēvētajam iepriekšējās atlases posmam EPSO/AD/230-231/12 konkursā, kurā viņš piedalījās;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 16. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-35/13)

(2013/C 207/98)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis un D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu ieskaitīt pensijas tiesības, kuras ir iegūtas pirms dienesta uzsākšanas Komisijā, piemērojot jaunos 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgos īstenošanas noteikumus

Prasītāja prasījumi:

— atzīt par prettiesisku Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgo īstenošanas noteikumu 9. pantu;

— atcelt 2012. gada 28. septembra un 4. oktobra lēmumus ieskaitīt pensijas tiesības, kuras prasītājs ir ieguvis pirms sava dienesta uzsākšanas, pārskaitot tās saskaņā ar Eiropas Savienības iestāžu pensiju programmu, piemērojot 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgos īstenošanas noteikumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 18. aprīlī — ZZ/EACEA

(Lieta F-36/13)

(2013/C 207/99)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — S. Pappas, advokāts)

Atbildētāja: Izglītības, audiovizuālās jomas un kultūras izpildģentūra

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izbeigt prasītāja darba līgumu, pamatojoties uz Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 47. panta c) punkta i) apakšpunktu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt aģentūras 2012. gada 24. jūlija lēmumu;
- līdz ar to:
  - atjaunot prasītāju amatā no 2012. gada 25. oktobra un piespriest aģentūrai izmaksāt viņam algu ar atpakaļejošu datumu;
  - izņemt apstrīdēto lēmumu un citus ar šo tiesvedību saistītos dokumentus no prasītāja personas lietas;
- piespriest aģentūrai viņam izmaksāt naudas summu EUR 10 000 apmērā kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest aģentūrai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-37/13)

(2013/C 207/100)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues un A. Blot, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt OLAF lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums atjaunot līgumu ar prasītāju pēc tam, kad šis lēmums ir ticis atcelts ar Civildienesta tiesas spriedumu, un prasība par zaudējumu atlīdzību viņam šķietami nodarītā morālā un mantiskā kaitējuma dēļ

Prasītāja prasījumi:

- atcelt institūcijas, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus, 2012. gada 8. augusta lēmumu, ar kuru ir noraidīts lūgums atjaunot līgumu ar prasītāju;
- vajadzības gadījumā, ja apelācijas tiesvedībā Savienības Vispārējā tiesā tiktu apstrīdēta 2012. gada 12. augusta netiešā lēmuma noraidīt lūgumu atjaunot līgumu ar prasītāju atcelšana, atcelt šo lēmumu;

— un vajadzības gadījumā atcelt institūcijas, kas ir pilnvarota slēgt darba līgumus, 2013. gada 17. janvāra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2012. gada 21. septembrī iesniegtā sūdzība;

— piešķirt prasītājam kā atlīdzību par nodarīto mantisko kaitējumu naudas summu, kas atbilst starpībai starp algu, kuru viņš būtu saņēmis, ja vēl uz četriem gadiem būtu ticis atjaunots viņa pagaidu darbinieka līgums ar OLAF, un algu, kuru viņš saņem kopš 2011. gada maija (ņemot vērā viņa pensijas tiesības un viņa karjeras normālu attīstību);

— kompensēt prasītājam nodarīto morālo kaitējumu, kas ir *ex aequo et bono* un provizoriski noteikts EUR 250 000 apmērā, zaudētās iespējas dēļ noslēgt līgumu uz nenoteiktu laiku;

— piešķirt summu, kas *ex aequo et bono* un provizoriski ir noteikta EUR 10 000 apmērā, kā atlīdzību par nodarīto morālo kaitējumu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 26. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-38/13)

(2013/C 207/101)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, J.-N. Louis un D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu uzsākt noteikt pensijas tiesības, kas iegūtas pirms stāšanās amatā, pamatojoties uz jaunajiem VĪN

Prasītāja prasījumi:

— atzīt, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārīgo īstenošanas noteikumu 9. pants ir pretlikumīgs;

— atcelt 2012. gada 18. jūnija lēmumu noteikt tiesības uz pensiju, ko prasītājs ieguvis pirms stāšanās amatā, pārskaitot tās uz Eiropas Savienības iestāžu pensiju sistēmu, piemērojot 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārīgos īstenošanas noteikumus;

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 29. aprīlī — ZZ/Komisija

(Lieta F-39/13)

(2013/C 207/102)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — D. Abreu Caldas, A. Coolen, J.-N. Louis, É. Marchal un S. Orlandi, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noteikta pensijas tiesību, kuras ir iegūtas pirms dienesta uzsākšanas Komisijā, ieskaitīšana, piemērojot jaunus 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta vispārīgos īstenošanas noteikumus (turpmāk tekstā — "VĪN"), un lēmumu noraidīt sūdzību

Prasītāja prasījumi:

- atcelt lēmumu noraidīt viņa 2013. gada 24. janvāra sūdzību par to, lai tiktu piemēroti viņa prasības par pensijas tiesību pārskaitījumu iesniegšanas brīdī spēkā esošie VĪN un aktuārās vērtības;
- atcelt PMO 2011. gada 11. jūlija lēmumu, kurā ir piemērotas jaunajos VĪN paredzētās aktuārās vērtības;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 7. maijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-40/13)

(2013/C 207/103)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Orlandi, A. Coolen, J.-N. Louis, E. Marchal un D. Abreu Caldas, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu attiecībā uz prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanu Savienības pensiju sistēmā, kurā ir piemēroti jaunie VĪN, kas attiecas uz Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. un 12. pantu

Prasītāja prasījumi:

- atzīt, ka Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārējo īstenošanas noteikumu 9. pants ir nelikumīgs;
- atcelt 2012. gada 11. oktobra lēmumu, ar kuru tiek apstiprināta to parametru piemērošana prasītāja pensijas tiesību pārskaitīšanai, kas ir paredzēti 2011. gada 3. marta Civildienesta noteikumu VIII pielikuma 11. panta 2. punkta Vispārējos īstenošanas noteikumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ u.c./EIB

(Lieta F-41/13)

(2013/C 207/104)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju Banka

Strīda priekšmets un apraksts

Pirmkārt, atcelt 2013. gada februāra paziņojumos par algu ietvertos lēmumus, saskaņā ar kuriem ikgadējā atalgojuma pielāgošana ir ierobežota līdz 1,8 % par 2013. gadu, atbildētājas informatīvās piezīmes, kuras tā nosūtīja prasītājiem 2013. gada 5. un 15. februārī un turpmākās algas lapas. Otrkārt, piespriest iestādei atlīdzināt zaudējumus par apgalvoto materiālo un morālo kaitējumu

Prasītāju prasījumi:

- atcelt prasītāju 2013. gada februāra paziņojumos par algu ietverto lēmumu, lēmumu ikgadējo atalgojuma pielāgošanu ierobežot līdz 1,8 % par 2013. gadu un līdz ar to atcelt arī līdzīgus lēmumus, kas ietverti vēlākās algas lapās, un tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt informatīvās piezīmes, kuras atbildētāja nosūtīja prasītājiem 2013. gada 5. un 15. februārī;
- piespriest atbildētājai samaksāt katram prasītājam, atlīdzinot materiālos zaudējumus: (i) algas starpību, kas atbilst ikgadējās pielāgošanas par 2013. gadu piemērošanai, proti, palielinājumu par 1,8 % par laika periodu no 2013. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim; (ii) algas starpību, kas atbilst ikgadējās pielāgošanas piemērošanai par 1,8 % par 2013. gadu rezultātam, kāds ietekmēs algas, kas tiks izmaksātas sākot no 2014. gada janvāra; (iii) kavējuma procentus attiecībā uz algas starpību, kas maksājami līdz maksājamo [algas] summu pilnīgai samaksai, un piemērojamā kavējuma procentu likme ir jāaprēķina, pamatojoties uz Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi galvenajiem refinansēšanas

darījumiem, kas piemērojama attiecīgajā periodā, to paaugstinot par 3 punktiem; (iv) zaudējumus pirktspējas zaudēšanas dēļ, visus šos materiālos zaudējumus saskaņā ar pagaidu vērtējumu novērtējot EUR 30 000 apmērā attiecībā uz katru prasītāju;

- piespriest atbildētājam samaksāt katram prasītājam EUR 1 000 kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ/EESK

(Lieta F-42/13)

(2013/C 207/105)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — L. Levi un A. Blot, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteja

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu izbeigt darba līgumu ar prasītāju un prasība atlīdzināt zaudējumus saistībā ar iespējami nodarīto mantisko un morālo kaitējumu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt 2012. gada 16. oktobra lēmumu, ko pieņēmis EESK ģenerālsēdētājs kā iestāde, kura pilnvarota slēgt līgumus, izbeigt līgumu ar prasītāju;
- vajadzības gadījumā atcelt iestādes, kura pilnvarota slēgt līgumus, 2013. gada 31. janvāra lēmumu, ar ko ir apstiprināta līguma izbeigšana ar prasītāju, un iestādes, kura pilnvarota slēgt līgumus, 2013. gada 24. aprīļa lēmumu, ar kuru skaidri ir noraidīta prasītāja sūdzība;
- atlīdzināt prasītājam nodarīto mantisko kaitējumu;
- piešķirt prasītājam summu, kas *ex aequo et bono* un provizorisks ir noteikta EUR 15 000 apmērā, kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ u.c./EIB

(Lieta F-43/13)

(2013/C 207/106)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis — L. Levi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju Banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt 2013. gada paziņojumus par algu ietvertos lēmumus, saskaņā ar kuriem ikgadējā atalgojuma pielāgošana ir ierobežota līdz 1,8 % par 2013. gadu, kā arī turpmākos paziņojumus par algu. Otrkārt, no minētā izrietoša prasība piespriest iestādei atlīdzināt zaudējumus un samaksāt procentus par apgalvoto materiālo un morālo kaitējumu

Prasītāju prasījumi:

- atcelt prasītāju 2013. gada februāra paziņojumus par algu ietverto lēmumu, lēmumu ikgadējo atalgojuma pielāgošanu ierobežot līdz 1,8 % par 2013. gadu un līdz ar to atcelt arī līdzīgus lēmumus, kas ietverti turpmākajos paziņojumos par algu, un
- tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt divus informatīvos paziņojumus, kurus atbildētāja nosūtīja prasītājiem 2013. gada 5. un 15. februārī;
- piespriest atbildētājam samaksāt katram prasītājam, atlīdzinot materiālos zaudējumus: (i) algas starpību, kas atbilst ikgadējās pielāgošanas par 2013. gadu piemērošanai, proti, palielinājumu par 1,8 % par laika periodu no 2013. gada 1. janvāra līdz 2013. gada 31. decembrim; (ii) algas starpību, kas atbilst ikgadējās pielāgošanas piemērošanai par 1,8 % par 2013. gadu rezultātam, kāds ietekmēs algas, kas tiks izmaksātas sākot no 2014. gada janvāra; (iii) kavējuma procentus attiecībā uz algas starpību, kas maksājami līdz maksājamo [algas] summu pilnīgai samaksai, un piemērojamā kavējuma procentu likme ir jāaprēķina, pamatojoties uz Eiropas Centrālās bankas noteikto likmi galvenajiem refinansēšanas darījumiem, kas piemērojama attiecīgajā periodā, to paaugstinot par 3 punktiem; (iv) zaudējumus pirktspējas zaudēšanas dēļ, visus šos materiālos zaudējumus saskaņā ar pagaidu vērtējumu novērtējot EUR 30 000 apmērā attiecībā uz katru prasītāju;
- piespriest atbildētājam samaksāt katram prasītājam EUR 1 000 kā atlīdzību par morālo kaitējumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-44/13)

(2013/C 207/107)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — C. Mourato, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumus attiecībā uz tādu materiālo zaudējumu atlīdzību, kas prasītājam nodarīti, nepareizi aprēķinot piemaksu par dzīves apstākļiem

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 25. janvāra lēmumu, ko prasītājs ir saņēmis 2013. gada 28. janvārī un kas attiecas uz daļēju PMO.1 2012. gada 30. marta lēmuma atcelšanu, tiktāl, ciktāl prasītāja lūgums atlīdzināt materiālos zaudējumus, kas viņam nodarīti, nepareizi aprēķinot piemaksu par dzīves apstākļiem, kuru prasītājam ir tiesības saņemt no 2002. gada 22. septembra, ir ierobežots līdz 2007. gada 1. martam un, ciktāl tajā, lai aprēķinātu minēto piemaksu, ir ņemta vērā prasītāja meitas bāreņa pensija no 2007. gada 1. marta līdz 2008. gada 31. augustam;
- atcelt Komisijas 2013. gada 4. februāra lēmumu, ko prasītājs ir saņēmis 2013. gada 5. februārī, kā arī viņa 2013. gada februāra paziņojumu par algu, ciktāl tas attiecas uz korekcijas kodu RRV attiecībā uz minēto zaudējumu atlīdzību, kas tika noteikti 2007. gada 1. martā, saglabājot spēkā šo paziņojumu par algu līdz jauna paziņojuma par algu pieņemšanai, veicot pareizu Civildienesta noteikumu 10. pielikuma 10. panta piemērošanu no 2011. gada 31. decembra līdz 2002. gada 22. septembrim;
- piespriest Komisijai samaksāt pagaidu papildu summu EUR 11 000,00 apmērā par kaitējumu, ko prasītājs no 2002. gada 22. septembra līdz 2008. gada 31. augustam cietis saistībā ar piemaksu par dzīves apstākļiem, kā arī samaksāt kavējuma procentus no kopējās zaudējumu summas, kas šajā ziņā tika nodarīti, no 2002. gada 22. septembra līdz 2011. gada 31. decembrim, sākot no dienas, kurā attiecīgās minētās piemaksas bija jāsamaksā, līdz dienai kurā šis maksājums faktiski tika veikts, un aprēķināt šos procentus, pamatojoties uz ECB noteikto likmi galvenajām refinansēšanas operācijām attiecīgajā laikposmā, palielinot to par diviem procentu punktiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 15. maijā — ZZ u.c./EIB

(Lieta F-45/13)

(2013/C 207/108)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: ZZ u.c. (pārstāvis — L. Levi)

Atbildētāja: Eiropas Investīciju Banka

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt paziņojumos par algu ietvertos lēmumus piemērot Eiropas Investīciju Bankas vispārējo lēmumu, ar kuru algas progresija ierobežota līdz 2,3 % attiecībā uz visu personālu, un lēmumu, kurā izklāstīta nopelnu punktu tabula, atbilstoši kurai atalgojums tiek samazināts par 1-3 %, kā arī no minētā izrietoša prasība piespriest iestādei samaksāt algas starpību un atlīdzināt zaudējumus

Prasītāju prasījumi:

- atcelt lēmumus piemērot prasītājiem EIB Direktoru padomes 2012. gada 18. decembra lēmumu, ar kuru algas progresija ierobežota līdz 2,3 %, un EIB Vadības komitejas 2013. gada 29. janvāra lēmumu, kurā izklāstīta nopelnu punktu tabula, atbilstoši kurai atalgojums tiek samazināts par 1-3 %, kuri, saskaņā ar prasītāju teikto, ir 2013. gada aprīļa paziņojumos par algu ietvertie lēmumi, kā arī atcelt turpmākajos paziņojumos par algu ietvertos iepriekš minētos lēmumus, un tiktāl, ciktāl nepieciešams, atcelt informatīvo paziņojumu, kuru atbildētāja nosūtīja prasītājiem 2013. gada 5. februārī;
- piespriest atbildētājam samaksāt atalgojuma starpību, kāda izriet no iepriekš minētajiem EIB Direktoru padomes 2012. gada 18. decembra un EIB Vadības komitejas 2013. gada 29. janvāra lēmumiem, salīdzinot [algas], kādas tika izmaksātas, piemērojot nopelnu punktu skalu "4-3-2-1-0" un "jauno" nopelnu punktu skalu "5-4-3-1-0", vai, pakārtoti, attiecībā uz prasītājiem, kuriem tika piešķirts A vērtējums, piemērojot nopelnu punktu skalu 3-2-1-0-0, un, attiecībā uz prasītājiem, uz kuriem attiecas "jaunā" nopelnu punktu skala, piemērojot jauno nopelnu skalu "4-3-2-1-0"; šī atalgojuma atšķirībai ir jāpieskaita nokavējuma procenti sākot no 2013. gada 12. aprīļa, tos turpinot pieskaitīt līdz katra mēneša 12. datumam, kamēr būs samaksāta visa summa, un procentu likme ir tāda, kādu ir noteikusi ECB, to paaugstinot par 3 punktiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt zaudējumus par nodarīto kaitējumu pirktspējas zaudēšanas dēļ, kas saskaņā ar *ex aequo et bono* pagaidu vērtējumu ir 1,5 % no katra prasītāja mēnešalgas;
- piespriest EIB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 16. maijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-46/13)

(2013/C 207/109)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — S. Rodrigues un A. Blot, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu, ar kuru ir noraidīts prasītāja lūgums pieņemt viņu darbā kā līgumdarbinieku II funkciju grupā, ko izteica DG DEVCO, un lūgums atlīdzināt radītos materiālos zaudējumus

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 4. oktobra lēmumu, ko tā pieņēmusi kā iestāde, kura ir pilnvarota slēgt darba līgumus (AHCC), nepieņemot darbā prasītāju kā pagaidu līgumdarbinieku II funkciju grupā;
- ciktāl nepieciešams, atcelt AHCC 2013. gada 7. februāra lēmumu, ar kuru ir noraidīta prasītāja 2012. gada 19. oktobra sūdzība;
- atlīdzināt viņam radītos materiālos zaudējumus;
- pagaidām piespriest noteiktu summu *ex aequo et bono* EUR 50 000 par nodarīto morālo kaitējumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 17. maijā — ZZ/Padome

(Lieta F-47/13)

(2013/C 207/110)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvis — M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt lēmumu neiekļaut prasītāju to AD funkciju grupas ierēdņu sarakstā, kurus ieteikts paaugstināt amatā 2012. gadā

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Padomes Ģenerālsēkretariāta 2012. gada 20. jūlija Lēmumu Nr. 63/12 par ierēdņu, kurus ieteikts paaugstināt amatā 2012. gadā, sarakstu, kurā nav iekļauts prasītāja vārds, kā arī atcelt iecelējinstiūcijas 2011. gada 11. februāra lēmumu;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt zaudējumus un nokavējuma un kompensācijas procentus ar likmi 6,75 % par nodarīto morālo kaitējumu un materiālajiem zaudējumiem;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 21. maijā — ZZ/Parlaments

(Lieta F-48/13)

(2013/C 207/111)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZZ (pārstāvis — C. Bernard-Glanz, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu 2011. gadam

Prasītājas prasījumi:

- atcelt prasītājas novērtējuma ziņojumu 2011. gadam, tā galīgajā versijā ar grozījumiem, kuri izdarīti ar iecelējinstiūcijas 2012. gada 18. jūlija un 2013. gada 29. janvāra lēmumiem;
- atcelt iecelējinstiūcijas 2013. gada 29. janvāra lēmumu, ar kuru ir noraidīta sūdzība, kura tika iesniegta atbilstoši Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktam;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 22. maijā — ZZ/Komisija

(Lieta F-50/13)

(2013/C 207/112)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — B. Cambier un A. Paternostre, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt Komisijas lēmumu par papildu kompensācijas lūgumu, kuru prasītājs cēla pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, lai saņemtu pilnīgu atlīdzinājumu par materiālajiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kurus viņš esot cietis pēc savas arodslimības un daudzajām pretlikumībām, kuras esot pieļautas, izskatot viņa lūgumu saskaņā ar Civildienesta noteikumu 73. pantu

Prasītāja prasījumi:

- atcelt Komisijas 2012. gada 7. augusta lēmumu attiecībā uz papildus kompensācijas lūgumu saskaņā ar vispārējām tiesībām un atbilstošajiem Civildienesta noteikumu pantiem, kuru prasītājs iesniedza 2012. gada 18. aprīlī, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;

- atcelt Komisijas 2013. gada 14. februāra lēmumu noraidīt prasītāja sūdzību, kura tika iesniegta 2012. gada 25. oktobrī, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punktu;
- piešķirt prasītājam summu par EUR 1 798 650 kā atlīdzinājumu par materiālajiem zaudējumiem un morālo kaitējumu, kas esot radušies arodslimības dēļ, un šie zaudējumi ir atlīdzināmi saskaņā ar vispārējo tiesību pilnīga atlīdzinājuma principu, no šīs summas atskaitot piešķirto atlīdzību saskaņā ar Civildienesta noteikumu 73. pantu, ko Vispārējā tiesa vajadzības gadījumā var pielāgot saistībā ar lietu F-142/12, kura pašlaik tiek izskatīta;
- piešķirt prasītājam summu EUR 145 850 apmērā par morālo kaitējumu, kāds izriet no pārkāpumiem, kurus Komisijas ir pieļāvusi pret prasītāju;
- atlīdzināt prasītāja tiesāšanās izdevumus un citus izdevumus, kā arī kavējuma procentus un visus citus procentus, kurus Tiesa uzskatīs par taisnīgiem un piemērotiem, sākot no 2004. gada decembra, proti, no datuma, no kura var aprēķināt un atlīdzināt prasītājam nodarītos zaudējumus;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Prasība, kas celta 2013. gada 31. maijā — ZZ/EESK

(Lieta F-54/13)

(2013/C 207/113)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZZ (pārstāvji — T. Bontinck un A. Guillerme, avocats)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komisija

Strīda priekšmets un apraksts

Prasība atcelt EESK lēmumu, ar ko ir noraidīts prasītāja, pamatojoties uz Civildienesta noteikumu 90. panta 1. punktu, iesniegtais lūgums atlīdzināt kaitējumu, kas viņam nodarīts iespējamās iestādes neatlaidīgās rīcības vai pat vajāšanas dēļ.

Prasītāja prasījumi:

- atcelt EESK ģenerālsēkretāra 2012. gada 3. oktobra lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir noraidīts prasītāja 2012. gada 5. jūnija lūgums pienācīgi un saprātīgi atlīdzināt viņam nodarīto morālo kaitējumu, viņa reputācijas un veselības, kā arī karjeras apdraudējumu, kas pēc prasītāja 2012. gada 24. oktobrī iesniegtās sūdzības tika apstiprināts ar 2013. gada 22. februāra lēmumu;
- piespriest izmaksāt prasītājam atlīdzību EUR 12 000 apmērā par viņam nodarīto morālo kaitējumu, kā arī reputācijas un veselības apdraudējumu, ņemot vērā iespējamo atlīdzināmās summas pieaugumu vai samazinājumu tiesvedības laikā;
- piespriest atlīdzināt prasītājam par karjerai nodarīto kaitējumu, ko prasītājs esot cietis novēlotās paaugstināšanas amatā dēļ tajā laikā veikto izmeklēšanu un procedūru rezultātā, atjaunojot karjeru AST 5 pakāpē, ņemot vērā izmaiņas tiesvedības laikā, un, pakārtoti, izmaksājot atbilstošu atlīdzību, kas novērtēta EUR 41 403,09 apmērā, ievērojot šīs summas iespējamo pieaugumu tiesvedības laikā;

- piespriest EESK atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV